DZIENNIK

USTAW I ROZPORZĄDZEŃ KRAJOWYCH

DLA

KRÓLESTWA GALICYI i LODOMERYI

WRAZ

z WIELKIEM KSIĘZTWEM KRAKOWSKIEM.

Rocznik 1874.

Z DRUKARNI A. J. O. ROGOSZA WE LWOWIE.

Spis alfabetyczny

do Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księztwem Krakowskiem.

Rocznik 1874. *)

*) **Uwaga.** Ażeby ułatwić ile możności wyszukanie rozporządzeń władz krajowych, przytoczono przy każdej nomenklaturze dwie liczby, z których pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś stronnicę. Aby uwidocznić różnicę tego oznaczenia, obrano dla liczby stronnic grubsze pismo.

L.

Ł.

N.

O.

P.

Spis chronologiczny
Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.
Rocznik 1874.

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba części	Liczba rozporządzen.	Stronica
1872 8. Maja	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia o posiedzeniach (konferencyach) nauczycieli szkół początkowych z okręgu i z całego kraju	XX	30	105
1873 16. Kwietn.	Ustawa o dostarczaniu koni potrzebnych do wojska stałego i obrony krajowej w razie ich uruchomienia	II	2	3
7. Maja	Obwieszczenie ministerstwa spraw wewnętrznych, Ministerstwa rolnictwa i Ministerstwa obrony krajowej, tyczące się wejścia w moc obowiązującą ustawy z d. 16. Kwietnia 1873 r. o dostarczaniu koni potrzebnych do wojska stałego i obrony krajowej w razie ich uruchomienia	II	3	8
1. Sierpnia	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych Ministerstwa rolnictwa i Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny Państwa, tyczące się wykonania ustawy z d. 16. Kwietnia 1873. (Dz. u. P. Nr. 77.) o dostarczaniu koni potrzebnych do wojska stałego i obrony krajowej w razie uruchomienia armii	III	4	9
„	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, rolnictwa i obrony krajowej, o corocznem wykazywaniu i utrzymywaniu przeglądu ilości i jakości koni (zwierząt jucznych) do rozkładu kontyngensu, który w razie uruchomienia armii ma być dostarczony	III	5	32

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok. 1874. Wydano i rozesłano dnia 14. Stycznia 1874. **I. Część.**

C. k. Namiestnik.
L. 41.907.

Okólnik.

W cenniku leków nie objętych farmakopeą z roku 1869., wydanym tutejszem rozporządzeniem z dnia 23. lipca b. r. l. 32.134 zaszła omyłka w druku, gdyż przy artykule „Acidum carbolicum pro desinfectione“ zamiast unc. 1, 8 ct. wydrukowano fnt. 1, 8 ct. a przy artykule „Tinctura castorci moscovitici“ zamiast scrupulum 1, 1 zł. 20 ct., wydrukowano tylko 20 ct.

O czem Pan zamieszkałych, (w powiecie, we Lwowie, Krakowie) lekarzy i aptekarzy zawiadomisz.

We Lwowie dnia 20. grudnia 1873.

W zastępstwie

Eckhard.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 25. Stycznia 1874. **Część II.**

Nr. 2.

Ustawa z dnia 16. kwietnia 1873.,

o dostarczaniu koni potrzebnych do wojska stałego i obrony krajowej w razie ich uruchomienia.

Zgodnie z uchwałą obu Izb Rady państwa rozporządzam, co następuje:

§. 1.

W razie uruchomienia (postawienia na stopie wojennej) siły zbrojnej albo jej części, nastąpi na rozkaz Cesarza pobór koni, potrzebnych do zaopatrzenia wojska, przyczem właściciele koni, na wezwanie władz administracyjnych, będą obowiązani odstąpić państwu, za stosownem wynagrodzeniem, konie swoje zdatne do służby wojskowej.

§. 2.

Minister wojny państwa zawiadamia corocznie Ministrów obrony krajowej obu połów monarchii, jaka ilość koni ponad stan pokojowy jest na zasadzie każdorazowego ordre de bataille potrzebna, i kosztem spólnego budżetu ma być dostarczona dla zaopatrzenia siły zbrojnej, na stopie wojennej postawionej.

§. 3.

Potrzebna ilość koni (§. 2.) będzie rozkładana na królestwa i kraje, w Radzie państwa reprezentowane z jednej, i na kraje korony węgierskiej z drugiej

strony, w stosunku ogólnej ilości koni, jaką w każdej z obu połów państwa znaleziono, gdy podczas spisu ludności z dnia 31. grudnia 1869. liczono i konie.

Ten stosunek rozkładu będzie obowiązywał aż do następnego obliczenia koni, w obu połowach monarchii prawnie dokonanego, a ilości koni, podług tego stosunku przypadające będą ustanawiane corocznie, za porozumieniem się obu Ministrów obrony krajowej.

§. 4.

Ilość koni, przypadającą na królestwa i kraje, w Radzie państwa reprezentowane rozłoży Minister rolnictwa, w porozumieniu z Ministrem obrony krajowej, na każde zosobna królestwo i kraj, podług możebności każdego z nich.

Dalszy rozkład na okręgi poborowe uskutecznią w podobny sposób władze krajowe administracyjne, w porozumieniu z Komendami jeneralnemi (wojskowemi) oraz z Komendami obrony krajowej.

Dla obliczenia możebności obowiązane są władze polityczne podawać corocznie wypracowane z współudziałem naczelników gmin wykazy ilości i jakości koni znajdujących się w ich powiatach, a to z szczególnem uwzględnieniem ich zdatności do służby wojennej pod wierzch lub do pociągu.

§. 5.

Okręgi poborowe schodzą się z okręgami sądowemi: miasta jednak, mające własne statuta gminne stanowią zawsze osobny okrąg poborowy.

Dla każdego okręgu poborowego władze krajowe administracyjne ustanawiają w porozumieniu z Komendami jeneralnemi (wojskowemi) oraz Komendami obrony krajowej zwyczajnie jedno miejsce poboru: wyjątek od tego można uczynić za porozumieniem się z Wydziałem krajowym, tylko wtedy, jeżeli dla bardzo małej albo dla bardzo wielkiej ilości koni w okręgach poborowych, konieczność szybkiego dokonania poboru albo wymaga ustanowienia jednego miejsca poborowego dla kilku okręgów, albo dozwala ustanowienia kilku miejsc poborowych dla jednego okręgu poborowego.

Miejsca poborowe należy wyznaczać podług tej zasady, że właścicielom koni oszczędzać trzeba uciążliwości, które dla osiągnięcia celu, temi rozporządzeniami zamierzonego, nie są koniecznemi.

§. 6.

Pobór i zaciąg koni uskuteczniają komisye, które ustanawia się na początku każdego roku.

Do każdej takiej komisyi wchodzą:

a) starosta powiatowy (burmistrz), albo zastępca przez niego wyznaczony, jako prezes;

b) oficer sztabowy, lub oficer armii albo obrony krajowej;

c) weterynarz wojskowy lub cywilny, albo konował wojskowy i

d) dwaj mężowie zaufania, wybrani zpomiędzy właścicieli koni przez reprezentacyę powiatową, albo, gdzie reprezentacyj powiatowych nie ma, przez naczelników wszystkich gmin okręgu powiatowego. W miastach, mających własne statuta, mężów zaufania wybiera reprezentacya gminna.

Do każdej komisyi przydaje się trzech taxatorów, których wyznaczają władze polityczne, i którzy do tej czynności osobną składają przysięgę.

Wybiera się do tego znawców nieskazitelnych, jeźli można zpomiędzy członków towarzystw rolniczych, lub towarzystw chowu koni.

§. 7.

Gdy zajdzie potrzeba dostawy, Minister wojny państwa oznajmia stanowczo Ministrowi obrony krajowej ilość koni potrzebną stosownie do rozmiarów uzbrojenia, jakoteż termin dostawy.

§. 8.

Od obowiązku stawienia są wolne:

a) konie przeznaczone do dworu Cesarza i członków cesarskiej rodziny;

b) konie, które słudzy państwa są obowiązani trzymać dla sprawowania służby;

c) konie pocztmistrzów, które ci na mocy kontraktu są obowiązani utrzymywać dla pełnienia służby pocztowej;

d) jeden koń każdego lekarza praktykującego na wsi, potrzebny do pełnienia obowiązków powołania;

e) konie cesarskich stadnin nadwornych i rządowych zakładów chowu koni;

f) ogiery uprzywilejowane (wyborowe), będące własnością osób prywatnych lub gmin, pod warunkiem przedłożenia przywileju;

g) klacze ze źrebiętami, jakoteż klacze ze stadnin prywatnych, które w ciągu ostatnich lat czterech były najmniej dwa razy odstawiane, i w ciągu tego czasu były zapłodnione, nakoniec wszystkie inne klacze, które w ostatnim ubiegłym peryodzie odstanowienia, były odstanawiane z ogierami skarbowemi, lub z uprzywilejowanemi prywatnemi ogierami, jeżeli w ciągu ostatnich dwóch lat były zapłodnione. We wszystkich tych przypadkach właściciel winien przedłożyć dowód odstanowienia.

Gdzie jest zaprowadzona konskrypcya w celu podniesienia chowu koni, trzeba nadto do uzyskania uwolnienia przedłożyć w przypadkach *f)* i *g)* dowód,

że ogier lub klacz są zapisane w rejestrze stadnin krajowych jako zdatne do chowu.

§. 9.

Na plac poboru w powiecie przyprowadza się podług gmin konie, które dnia 1. stycznia w roku stawiennictwa przekroczyły czwarty rok życia, poczem komisya poborowa ogląda je i klasyfikuje podług ich zdatności na konie wierzchowe, pociągowe i juczne.

Z koni klasyfikowanych wybiera się najprzód te, które właściciele sami dobrowolnie oddają po cenie wyznaczonej.

Inne szacują taxatorowie do komisyi poborowej przydani, a to bez względu na cenę wyznaczoną, lub czasowo w skutek uruchomienia podwyższoną.

Jeżeli taxatorowie nie zgadzają się co do ceny konia, rozstrzyga głównie większość głosów; jeżeli wszyscy trzej różnią się w zdaniu, cenę stanowi kwota przeciętna tych trzech cen szacunkowych.

Z koni tych, do taxowania podanych, wybiera się najprzód te, które najniżej oszacowano, trzymając się jednak tej zasady, że jeżeli ilość koni zdatnych przewyższa kontyngens dla okręgu poborowego wyznaczony, nikt z posiadających więcej niż jednego konia nie może być zniewolonym do oddania więcej niż połowy wszystkich swoich koni. Jeżeli ilość koni zdatnych nie pozwala na stosowanie się do tej zasady, należy przynajmniej mieć ile możności jednakowy wzgląd na tych właścicieli koni.

Każdy właściciel konia przyjętego, ale jeszcze nie cechowanego może dostawić na miejsce poboru innego zdatnego konia tej samej kategoryi, który nie był jeszcze stawiany.

Przeciwko orzeczeniom komisyi poborowej, jakoteż przeciwko wyznaczonej cenie szacunkowej nie ma ani rekursu, ani drogi prawa.

§. 10.

Właściciele koni, nie czyniący zadość wezwaniu do dostawy koni, będą do tego zniewoleni przymusowo, a jeżli nie zdołają opóźnienia usprawiedliwić, władza administracyjna nałoży na nich grzywnę aż do 100 zł. za każdego dostawić się mającego konia.

Nadto oni ponoszą koszta dostawy przymusowej.

§. 11.

Cenę koni przyjętych wypłaca odstawiającemu przewodniczący komisyi poborowej w gotowiźnie zaraz po przyjęciu.

Wydatki na transporta do miejsca poboru i z miejsca poboru, jakoteż na żywienie koni aż do ich przyjęcia lub uwolnienia, ponoszą właściciele koni; czas jednak, od wyznaczonego urzędownie terminu dostawy, aż do chwili przyjęcia lub uwolnienia, nie powinien wynosić więcej nad 36 godzin.

Wydatki połączone z poborem koni ponosi wspólny budżet wojny.

§. 12.

Dla uniknięcia dostawy przymusowej, gminy okręgu poborowego mogą dobrowolnie wystarać się o przypadający na nie kontyngens, złożony z koni tegoż okręgu.

W przypadku takim, za każdego przyjętego konia płaci się o dziesięć od sta więcej, niż wynosi wyznaczona cena koni dostawionych.

W tym celu trzeba trzymać konie w pogotowiu tak, aby można było dostawić je w 48 godzinach po otrzymaniu rozkazu dostawienia.

Jeżeli termin ten nie będzie dotrzymany, albo jeżeli nie będzie dostawiona odpowiednia ilość koni zdatnych do służby wojennej, natenczas gminy wchodzą na nowo w obowiązek dostawy przymusowej, a komisyi poborowej służy prawo zakupienia koni niedostawionych za jakąkolwiek cenę i gdziekolwiek na koszt gmin.

§. 13.

Minister obrony krajowej wyznacza corocznie ilość koni, które w przypadku uruchomienia będą potrzebne dla oddziałów obrony krajowej, aż do uzupełnienia ustanowionej stopy wojennej, i mają być nabyte na rachunek budżetu Ministerstwa obrony krajowej.

Ilość tę rozkłada się na królestwa i kraje, a następnie na okręgi poborowe w sposobie podanym w §. 4.

W przypadku uruchomienia pobór i zaciąg uskuteczniają jednocześnie te same komisye i według tych samych przepisów co pobór i zaciąg koni dla wojska stałego.

§. 14.

Ustawa niniejsza wejdzie w moc obowiązującą w tym samym czasie w którym oparta na tych samych zasadach ustawa o poborze koni w przypadku wojny, dla krajów korony węgierskiej w drodze konstytucyjnej będzie zaprowadzona.

§. 15.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i obrony krajowej, którzy w tej mierze winni porozumieć się z Ministrem wojny państwa.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Chlumecky** r. w. **Horst** r. w.

Nr. 3.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, Ministerstwa rolnictwa i Ministerstwa obrony krajowej z dnia 7. maja 1873.,

tyczące się wejścia w moc obowiązującą ustawy z dnia 16. kwietnia 1873. o dostarczaniu koni, potrzebnych do wojska stałego i obrony krajowej w razie ich uruchomienia.

Odnośnie do przepisów §. 14. ustawy z dnia 16. kwietnia 1873. (Dz. u. p. Nr. 77.) o dostarczaniu koni, potrzebnych do wojska stałego i obrony krajowej w razie ich uruchomienia, ogłasza się niniejszem, że według doniesienia królewsko-węgierskiego Ministerstwa obrony krajowej z dnia 30. kwietnia 1873. L. 16.523. w krajach korony węgierskiej ustawa o poborze koni w przypadku wojny na tych samych zasadach oparta, weszła na drodze konstytucyjnej w moc obowiązującą z dniem 29, kwietnia 1873.

Lasser r. w. **Chlumecky** r. w. **Horst** r. w.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 1. Lutego 1874. **Część III.**

Nr. 4.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, Ministerstwa rolnictwa i Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerst. wojny państwa z d. 1. sierpnia 1873.,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 16. kwietnia 1873. (Dz. u. p. Nr. 77.), o dostarczaniu koni potrzebnych do wojska stałego i obrony krajowej w razie uruchomienia armii.

W wykonaniu ustawy z dnia 16. kwietnia 1873. (Dz. u. p. Nr. 77.) ogłasza się następujące, pomiędzy interesowanemi Ministerstwami umówione przepisy wykonawcze:

Do §§. 2., 3. i 13. ustawy.

Ministerstwo wojny państwa, na podstawie ordre de bataille przedstawi Ministerstwu obrony krajowej corocznie z końcem listopada wykaz ogólnej ilości koni, które ponad stopę pokojową będą potrzebne do zaopatrzenia siły zbrojnej (spólnego wojska i obrony krajowej) podług stopy wojennej, i na koszt spólnego budżetu wojskowego mają być nabyte, a Ministerstwo obrony krajowej ustanowi podług przepisów §. 3. ustawy ilość koni z jednej strony na królestwa i kraje w radzie państwa reprezentowane, z dru-

giej na kraje korony węgierskiej, przypadającą, tudzież jednocześnie ilość koni, które trzeba będzie nabyć dla obrony krajowej na koszt jego budżetu.

Do §. 4.

Ilość koni, która na koszt spólnego budżetu wojskowego i na koszt budżetu Ministerstwa obrony krajowej ma być zakupiona, rozkłada się na poszczególne kraje (okręgi administracyjne) i na poszczególne okręgi poborowe w stosunku tego, co każdy z nich dostarczyć jest zdolny.

Rozkład na poszczególne kraje uskutecznia Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem obrony krajowej do dnia 15. stycznia, a rozkład na poszczególne okręgi poborowe władza administracyjna krajowa w porozumieniu z Komendą jeneralną (wojskową) do dnia 15. lutego.

Rozkłada się na podstawie wykazów rocznych, których mają dostarczyć gminy i władze administracyjne stosownie do przepisów rozporządzenia ministeryalnego, jednocześnie wydanego (Dz. u. p. Nr. 136.).

Zmiany w rozkładzie kontyngensów krajowych, w skutek stosunków nieprzewidzianych potrzebne, poczyni Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem obrony krajowej.

Jeżeli z takich samych przyczyn będą potrzebne zmiany w rozkładzie na okręgi poborowe, poczyni je władza administracyjna krajowa w porozumieniu z Komendą jeneralną (wojskową).

Władza administracyjna krajowa winna przedstawić Ministerstwu rolnictwa i Ministerstwu obrony krajowej tak rozkład, jak i wszelką w tymże zmianę.

O rozkładzie na poszczególne kraje i okręgi, tudzież o następnych w tymże zmianach, Ministerstwo wojny państwa otrzymuje wiadomość od Ministerstwa obrony krajowej.

Konie, które z okręgów poborowych na koszt budżetu spólnego mają być dostawione, wydziela Ministerstwo wojny państwa podług rozmaitych miejsc poboru oddziałom i zakładom wojskowym, i zawiadamia o tym dziale Ministerstwo obrony krajowej, tudzież Komendy jeneralne (wojskowe).

Ministerstwo obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny państwa uskutecznia podobny podział co się tyczy koni, które z okręgów poborowych do obrony krajowej mają być odstawione, i zawiadamia o tem komendy jeneralne (wojskowe).

Do §. 5.

Miejsca poboru tudzież przyłączone do każdego z nich pod względem poboru okręgi poborowe, a względnie gminy, wyznaczą władze właściwe

już w czasie pokoju po dokonaniu rozkładu ilości koni potrzebnych na okręgi poborowe.

Do §. 6.

Zwyczajnie ustanawia się komisyę poborową dla każdego okręgu poborowego.

Jeżeli w okręgu poborowym jest kilka miejsc poboru, natenczas utworzona dla niego komisya poborowa odbywa pobór, przenosząc się kolejno z miejsca na miejsce w takim porządku (program poboru), jaki ustanowi władza administracyjna krajowa w porozumieniu z Komendą jeneralną (wojskową).

Członkowie komisyi poborowej, o ile już w ustawie (§. 6. *a*) nie są wskazani, będą wyznaczeni jeszcze w czasie pokoju, mianowicie zaraz po wyznaczeniu miejsc poboru.

Członków wojskowych mianuje Ministerstwo wojny państwa, tudzież o ile będzie zażądaną pomoc oficerów obrony krajowej Ministerstwo obrony krajowej.

Weterynarzy cywilnych, jeżeli mają być przydani komisyom poborowym, i taxatorów, wyznacza władza administracyjna krajowa. Takowa może wyznaczenie taxatorów poruczyć starostom powiatowym. Wybór mężów zaufania zarządza władza administracyjna powiatowa, w miastach zaś, własne statuta mających, odpowiednia władza gminna.

Jeżeli mężów zaufania wybierają burmistrze i wójci gmin okręgu poborowego, natenczas w razie względnej większości lub równości głosów rozstrzyga los.

Wojskowi członkowie komisyi poborowej i weterynarze cywilni tym komisyom przydani, mogą być przeznaczeni wyjątkowo do kilku komisyi poborowych. Należy jednak przeznaczyć ich jeszcze w czasie pokoju.

Władze administracyjne krajowe i Komendy jeneralne (wojskowe) zawiadamiają się nawzajem, kogo zamianowały członkami komisyi poborowych.

Do czynności rachunkowych i biurowych podczas zaopatrzenia wojska władza administracyjna przydaje komisyom poborowym drugiego urzędnika administracyjnego, a władza wojskowa niższego oficera, w czynnej służbie lub na emeryturze zostającego, tudzież innych potrzebnych pomocników.

Wszystkie osoby, w ustępie powyższym wzmiankowane należy wyznaczyć jeszcze w czasie pokoju.

Ludzi potrzebnych do odebrania i pilnowania koni, przeznaczonych dla obrony krajowej, wyznaczy Minister obrony krajowej.

Powinności członków komisyi poborowych (asenterunkowych) są wyszczególnione w załączonej instrukcyi (dodatek A). **Dodatek A.**

Do §§. 7., 8. i 10.

Zarządzając dostawę koni, właściwy Minister wprowadza w życie komisye poborowe. Komisye poborowe będą zarazem zawiadomione o terminie, aż do którego kontyngens wyznaczony ma być przystawiony.

Jeżeli c. k. wojsko i obrona krajowa mają być uruchomione częściowo (stopniowo), oblicza się podług wyznaczonej cyfry zmniejszoną ilość dostawić się mających koni, jakoteż odpowiedni rozkład na okręgi poborowe, leżące najbliżej korpusów armii, które mają być uruchomione, i zawiadamia się o rezultacie władze administracyjne powiatowe, jakoteż komisye poborowe.

Jeżeli po uruchomieniu częściowem (stopniowem) nastąpi ogólne, natenczas okręgom dostawiającym policzy się ilość koni przy częściowem uruchomieniu już dostawionych, i jeżeli okręgi te dostawiły już całą tę ilość, która dla uruchomienia ogólnego jest wyznaczona, będą wolne od dalszego poboru.

Gdy dostawa koni będzie postanowiona, władza administracyjna powiatowa wyda wezwanie do gmin (wyłączonych obszarów dworskich), aby w dniu wyznaczonym i o wyznaczonej godzinie przystawiły na wyznaczone miejsce poboru wszystkie konie, które z dniem 1. stycznia roku stawiennictwa przekroczyły czwarty rok życia, a od stawiennictwa nie są uwolnione.

Władza administracyjna winna użyć wszelkich możliwych środków, aby rozporządzenie to ściśle i jak najspieszniej było wykonane.

Naczelnicy gmin (przełożeni obszarów dworskich) winni zaraz po otrzymanem wezwaniu, sprostować, stosownie do znajdującej się w tym czasie ilości koni, wykazy, w roku ostatnim na mocy rozporządzenia z dnia 1. sierpnia 1873. (Dz. u. p. Nr. 136.) podług gmin sporządzone, a co się tyczy koni, które nie będą stawiane, zanotować prawną przyczynę uwolnienia, lub wszelką inną, dla której stawienie będzie zaniechane, i wykazy te oddać komisyi. Nadto, co się tyczy koni prawnie uwolnionych, winni mieć w pogotowiu potrzebne wykazy (§. 8. ustawy).

Co się tyczy koni, które jako chore nie mogą być transportowane, należy załączyć świadectwa, okoliczność tę potwierdzające, a wydane przez dwóch właścicieli tych koni, które będą stawione.

Właściciele owych koni, jakoteż ci, którzy takie świadectwa wydają, są odpowiedzialni podług obowiązujących ustaw za prawdziwość podań świadectwami stwierdzonych.

Do §. 9.

Komisya poborowa ogląda i zaciąga podług przepisów instrukcyi powyższej konie, na miejsce poboru w powiecie przyprowadzone. Konie zacię-

żne będą utrzymywane od dnia zaciągu kosztem skarbu wojskowego, obejmuje zaś takowe na miejsce poboru, a względnie transportuje dalej ten korpus wojskowy, do którego są przeznaczone.

Jeżeli przy rozpoczęciu zaciągu, komendy, do odebrania koni przeznaczone, nie przybędą dla przeszkód nieprzewidzianych; władza administracyjna jest obowiązana konie już zaciągnięte odebrać, pilnować i żywić na rachunek skarbu wojskowego, dopóki te komendy nie przybędą.

Komisya poborowa jest obowiązana zapisać konie nadliczbowe, po wybraniu potrzebnej ilości w poszczególnych okręgach pozostałe, a do służby wojskowej zdatne, i wykazy tychże, sporządzone podług wzorca (dodatek B) **Dodatek B.** przesłać niezwłocznie do władzy administracyjnej krajowej, ażeby na podstawie tychże mogły być najspieszniej pokryte niedobory, jeżeli się okażą.

W tym celu władza administracyjna krajowa winna sporządzić podług wzorca (Dodatek C) ogólny wykaz koni nadliczbowych, do służby wojskowej **Dodatek C.** zdatnych, a we wszystkich obwodach poborowych okręgu administracyjnego pozostałych, i przesłać ten wykaz odpowiednim Komendom jeneralnym (wojskowym).

Gdyby komisya poborowa nie mogła z przyprowadzonych koni powiatu zaciągnąć przypadającego kontyngensu, winna niezwłocznie, jeżeli można telegrafem, donieść o tem władzy administracyjnej krajowej, która w porozumieniu z odpowiednią Komendą jeneralną (wojskową) zarządzi odpowiedni rozkład.

Przy odstawieniu koni, komisye poborowe winne znosić się tylko z właścicielami koni i gminami.

Znoszenie się z handlarzami koni zamiast z ich właścicielami i gminami, jest komisyom tym wzbronione.

Do §. 11.

Gdy komisye poborowe rozpoczynają czynności, urzędnikom i oficerom, członkami tych komisyj będącym, lub do nich przydanym, dopóki pełnią obowiązki przy zaciągu, należą się dyety ich stopniowi a względnie znaczeniu odpowiadające, i koszta podróży służbowych, w interesie zaciągu podejmowanych, będą im podług przepisu zwracane.

Mężowie zaufania pobierają za każdy dzień swego urzędowania dyety w kwocie pięć złotych dziennie.

Taxatorom oprócz tej dyety będą wynagradzane koszta podróży.

Konowałom wojskowym, dopóki pełnią obowiązki przy zaciągu, udziela się dodatek po dwa złote dziennie, a podoficerom, pełniącym obowiązki pisarzów przy komisyach poborowych dodatek po 50 centów dziennie.

Miejsca poboru, po ich wyznaczeniu, będą przyłączone do istniejących urzędów płatniczych w ten sposób, że każda komisya poborowa przyłączoną zostanie do tej kasy, w której będą złożone fundusze na zapłacenie za konie i na pokrycie innych wydatków zaciągowych.

Jak tylko czynności odstawy koni ukończone zostaną, Komendy jeneralne (wojskowe) przesyłają na podstawie raportów dziennych i wykazu C w §. 9. wzmiankowanego sprawozdanie ogólne do Ministerstwa wojny państwa, a co się tyczy odstawy koni dla obrony krajowej, także do Ministerstwa obrony krajowej.

Rozporządzenia zawarte w powyższych przepisach wykonawczych, wchodzą w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia, i odnoszą się także do odstawy i zaciągu zwierząt jucznych.

Auersperg r. w. **Horst** r. w.

Dodatek A.

INSTRUKCYA

dla

komisyj poborowych o postępowaniu przy zaciągu koni (zwierząt jucznych).

§. 1.

Komisya poborowa winna dołożyć starania, aby kontyngens koni, który ma być odstawionym, został rzeczywiście odstawiony w wyznaczonym czasie.

Od przystawienia koni aż do oddania ich oficerowi zaciągowemu winna postępować podług rozporządzeń ustawy i przepisów wykonawczych.

§. 2.

Prezes kieruje całem postępowaniem tyczącem się stawiennictwa, taxowania i zaciągu, rozporządza wszelkie środki ze stanowiska administracyjnego, do przeprowadzenia stawiennictwa potrzebne, zachowuje pieczęć urzędową komisyi, a w szczególności czuwa także nad dokładnością wypłaty ceny koni, i, w porozumieniu z oficerem zaciągowym, nad dokładnością protokółu zaciągu.

Przed rozpoczęciem czynności zaciągu prezes odbiera w obecności komisyi przysięgę od taxatorów podług załączonej roty (Wzorzec, dodatek Nr. 1). **Wzorzec, Dodatek Nr. 1.**

§. 3.

Oficer sztabowy lub wyższy, do zaciągu przeznaczony, orzeka o zdatności koni do służby wojskowej o tyle, że jeżeli oświadczy, iż koń jest zdatny do służby, żadna strona nie może przeciw temu czynić zarzutów, i koń ten będzie zapisany jako zdatny.

Jeżeli zaś oficer utrzymuje, iż koń jest niezdatny do służby, a jeden z mężów zaufania tego zdania nie podziela, prezes poddaje rzecz pod sąd komisyi poborowej. Przy głosowaniu oficer zaciągowy, waterynarz w komisyi zasiadający i każdy z mężów zaufania mają po jednym głosie.

W razie równości głosów rozstrzyga prezes.

§. 4.

Oficer sztabowy lub wyższy zaciągowy klasyfikuje konie, i oznajmia przypadającą cenę remontową.

On to przy pomocy weterynarza uskutecznia właściwy akt kupna, i w po rozumieniu z prezesem, a przy pomocy komend odbiorczych, na miejsce zaciągu przybyłych, stara się o pomieszczenie, wyżywienie i obsługę koni zaciężnych, jakoteż o niezwłoczne ich odesłanie.

Weterynarz ogląda przyprowadzone konie pod względem zdrowia; dyktuje do protokółu zaciągowego rodoskaz każdego konia, a oraz ma piecze nad cechowaniem koni zaciężnych.

Sprawy ekonomiczne wojskowe i rachunki skarbowe będą załatwiane podług wydanej w tej mierze instrukcyi, przez komisyę administracyjną i kasową, utworzoną z oficera od zaciągu i z tego, który jest przeznaczony do czynności biurowych.

Oficer przeznaczony do czynności rachunkowych i biurowych załatwia wszelkie czynności wzmiankowane w instrukcyi jako należące do służby ekonomiczno-administracyjnej w poddziałach c. k. wojska, i utrzymuje protokół
Wzorzec, Dodatek Nr. 2. zaciągu (Wzorzec, dodatek Nr. 2.).

Wzorzec, Dodatek Nr. 3. Wzorzec, Dodatek Nr. 4. On winien sporządzać listy zaciągu (Wzorzec, dodatek Nr, 3.), raporta dzienne (Wzorzec, dodatek Nr. 4.) i utrzymywać korespondencyę służbową wojskową.

On z kasy rządowej, do której komisya poborowa jest przyłączona, pobiera potrzebne kwoty za kwitem, przez oficera zaciągowego napisanym, przez prezesa poświadczonym, i pieczęcią urzędową komisyi opatrzonym. Do niego także należy sporządzanie rachunku.

Drugi urzędnik administracyjny, komisyi poborowej przydany, winien pomagać podług rozporządzeń prezesa, w czynnościach urzędowych komisyi, a w szczególności winien spisywać drugi exemplarz protokółu zaciągowego i protokół szacunkowy.

§. 5.

Ilość koni, które w jednym dniu mają być stawiane przed komisyą poborową, należy wyznaczyć w ten sposób, ażeby można było zaciągać w przecięciu 100 koni dziennie.

§. 6.

Co się tyczy własności koni, które mają być odstawione, obowiązują w tej mierze następujące przepisy:

Podług gatunku remonty dzielą się:

1. na konie wierzchowe,
2. na konie pociągowe,
3. na zwierzęta juczne (muły, osłomuły, konie juczne).

Miara minimalna wynosi:

koń wierzchowy dla jazdy 14 miar 3 cale,

koń wierzchowy dla artyleryi i koń pociągowy dla artyleryi lub wszelki inny 15 miar 1 cal,

koń juczny i muł 14 miar, i

osłomuł 13 miar.

Jeżeli zasobność jest dokładnie znana, mogą być przyzwolone uwzględnienia w mierze dla koni artyleryjskich o jeden a najwięcej o dwa sztrychy, jeżeli takowe wzrost niższy wynagradzają silniejszą budową ciała i mocniejszą podstawą.

Do oznaczenia wysokości konia (zwierzęcia jucznego) używa się miary taśmowej. Ażeby zmierzyć wysokość, kładzie się wierzchołek skówki metalowej miary taśmowej powyżej podkowy przed ocelem na dolnym brzegu kopyta, i mierzy się ztąd aż do najwyższego punktu kłęba.

Jako wiek minimalny wyznacza się dla wszystkich koni i zwierząt jucznych rok czwarty.

Jako wiek maxymalny wyznacza się dla koni wierzchowych skończony rok dziesiąty, a dla koni pociągowych (zwierząt jucznych) skończony rok dwunasty.

Jeżeliby komisya poborowa w przypadkach wyjątkowych uznała za słuszne nabyć starszego konia pociągowego dla jego szczególnych przymiotów, należy zapisać powody w protokóle zaciągowym.

Zresztą o zdatności koni do służby należy orzekać nie podług przepisów obowiązujących w czasie pokoju, lecz podług tych, które odnoszą się do orzekania o zdatności do służby podczas uruchomienia armii.

Jeżeli co do koni lub zwierząt jucznych, na mocy przepisu §. 12. ustawy z dnia 16. kwietnia 1873. dobrowolnie przystawionych, lub po cenie za remonty wyznaczonej dobrowolnie skarbowi sprzedanych, okaże się przed upływem terminu ewikcyi, że podlegają wadom w §. 925. pow. ks. u. c. prawnie oznaczonym, wolno skarbowi użyć ewikcyi.

Wady te są:

zołza podejrzana,
nosacizna i
dychawica. } 15-dniową ewikcyą,

skołowacenie, tylczak, narowistość, jasna ślepota, i kurza ślepota	z 30-dniową ewikcyą.

§. 7.

Czynność zaciągu zaczyna się od klasyfikacyi koni.

W tym celu komisya poborowa winna przyprowadzone konie rozgatunkować w ogóle podług ich zdatności, i te, które uzna za zdolne, oznaczyć podług ich przeznaczenia, jako:

konie wierzchowe,

pociągowe, lub

zwierzęta juczne,

i podług tych kategoryj kazać stawiać osobno.

Jeżeli ilość koni w jednym dniu na miejsce zaciągu przyprowadzonych jest tak znaczna, że rozciągnięcie tej klasyfikacyi na wszystkie przyprowadzone konie zajęłoby ze względu na termin dostawy zanadto wiele czasu, można ograniczyć ją tylko do tych koni, które przy ostatnich komisyjnych oględzinach, stosownie do rozporządzenia z dnia 1. sierpnia 1873. (Dz. u. p. Nr. 136.) przedsięwziętych uznano za zdatne, lub których wcale nie oglądano.

Inne przyprowadzone konie należy mieć w pogotowiu na placu poboru w terminie wyznaczonym w §. 11. ustawy z dnia 16. kwietnia 1873., gdyby później była potrzebna klasyfikacya.

Z koni klasyfikowanych zaciąga się naprzód te, które właściciele chcą oddać dobrowolnie po cenach za remonty wyznaczonych.

Następnie należy wezwać właścicieli koni w ogóle za zdatne uznanych, aby oświadczyli, czy chcą je odstąpić po ogłoszonej cenie remontów, przyczem należy przestrzedz ich wyraźnie, że taxatorowie nie są obowiązani stósować się do wyznaczonej za konie ceny, i że zatem, gdy przyjdzie do taxowania koń może także być wziętym za cenę niższą od wyznaczonej.

Konie ofiarowane dobrowolnie po cenie za remonty wyznaczonej stawia się na boku, rewiduje podług przepisu, i jeżeli będą uznane za zdatne, zaciąga się je w miarę potrzeby.

Konie zaciężne zapisuje się w protokóle zaciągu, a właściciele ich otrzymują od prezesa cedułę (Wzorzec, dodatek Nr. 5.) z odpowiednią liczbą zaciągu, na której jest zanotowana cena remontów.

Wzorzec Dodatek Nr. 5.

Jeżeli okaże się zwyżka koni oddanych dobrowolnie po cenie na remonty wyznaczonej, można uskutecznić zaciąg tej zwyżki, jeżeli to podług

zdania oficera zaciągowego nie popsuje rozporządzeń wojskowych, a następnie zwyżka ta będzie policzona na rachunek innych gmin okręgu dostawniczego, należących do tej samej komisyi poborowej.

Jeżeli ilość koni, które mają być zaciągnięte, nie jest pokryta końmi odstąpionemi po cenie remontów, przystępuje się do rewidowania i taxowania innych koni, klasyfikowanych poprzednio jako w ogóle zdatnych do służby.

Jeżeli podczas czynności taxowania, przy której każdego konia poddaje ścisłym oględzinom, będzie postrzeżona wada, w skutku której, zdaniem zaciągowego oficera, koń jest niezdatnym do służby, orzeka się w tym względzie w razie potrzeby podług przepisu §. 3. niniejszej instrukcyi.

Cenę szacunkową koni wyznaczają taxatorowie. Jeżeli taxatorowie nie zgadzają się co do ceny, rozstrzyga najprzód większość głosów; jeżeli wszyscy trzej różnią się w zdaniu, cenę stanowi kwota przeciętna tych trzech cen które podają. W tym ostatnim przypadku każdy z nich oznajmia oddzielnie prezesowi proponowaną przez siebie cenę konia, prezes zaś poleca zapisać natychmiast każdą taką cenę w protokóle szacunkowym (Wzorzec, dodatek Nr. 6.), i oblicza przecięcie z tych trzech cen, biorąc kwotę 50 centów i wyżej za cały złoty, a opuszczając kwotę niżej 50 centów. Wzorzec, Dodatek Nr. 6.

Właścicielowi lub jego zastępcy nie służy prawo opozycyi przeciwko obliczonej cenie szacunkowej.

Z zaciągiem koni oszacowanych postępuje się w miarę potrzeby w ten sposób, że zaczyna się kolej od najtańszych koni, i idzie się dalej podług wartości szacunkowej.

Jeżeli z koni z jednej i tej samej kategoryi cen nie wszystkie odstawione być mają, los rozstrzyga, które należy odstawić.

Gdy się zaciąga konie do taxowania przypuszczone, przyjmuje się za zasadę, że jeżeli ilość koni zdatnych przewyższa kontyngens wyznaczony dla okręgu poborowego, żadna z osób posiadających więcej niż jednego konia nie może być zniewoloną do oddania więcej niż połowy wszystkich swoich koni.

Jeżeli ilość koni zdatnych pozwala trzymać się tej zasady, należy przynajmiej mieć ile można jednakowy wzgląd na tych właścicieli koni (§. 9. ustawy z dnia 16. kwietnia 1873. (Dz. u. p. 77.).

Po uskutecznionem oszacowaniu zapisuje się konie zaciężne podobnież do protokółu zaciągu, a właściciele ich otrzymują od prezesa cedułę (Wzorzec dodatek Nr. 5.), w której jest zapisana liczba zaciągu i cena szacunkowa. Wzorzec, Dodatek Nr. 5.

Gdyby pomiędzy końmi, po cenie remontów ofiarowanemi, albo w takiej samej cenie oszacowanemi znajdowały się i takie, o których zdatności komisya orzekła w drodze głosowania (§. 3.), konie takie będą odstawiane do-

piero po zaciągu koni tej samej kategoryi cen, które oficer zaciągowy uznał za zdatne do służby.

§. 8.

Właściciele oddają konie zaciężne z uździenicą i z uzdą, tudzież, jeżeli są podkute, z podkuciem, z którem je przyprowadzili.

§. 9.

Konie w protokóle zaciągu zapisane, oznacza się cechą.

Cechuje się po lewej stronie szyi, liczbą zaciągu w protokóle zaciągu przytoczoną, i na lewej łopatce liczbą komisyi poborowej, i początkowemi literami odpowiedniego kraju.

Od chwili nacechowania koń staje się własnością skarbu wojskowego.

Dlatego należy przestrzedz właścicieli, że jeżeli który z nich, w miejsce konia, którego ma odstawić, wolałby odstawić innego, na miejsce poboru przyprowadzonego, a uznanego już za zdatnego do służby, i do tej samej kategoryi cen należącego, winien uczynić to natychmiast.

§. 10.

Gdy zaciąg się skończy, oficer zaciągowy, w obecności prezesa i oficera, do czynności biurowych przeznaczonego, wypłaca właścicielom koni lub ich legitymującym się pełnomocnikom cenę remontową lub szacunkową za niestemplowanem potwierdzeniem odbioru (Wzorzec, dodatek Nr. 7.) w przeznaczonej do tego konsygnacyi. Wzorzec, Dodatek Nr. 7.

§. 11.

Protokół zaciągu, który winien być codziennie zamknięty i przez komisyę poborową podpisany, spisuje się w dwóch exemplarzach.

Jeden exemplarz pozostaje w komisyi poborowej do czynności urzędowych, drugi zaś bierze prezes i posyła władzy administracyjnej krajowej.

§. 12.

Konie zaciężne, stosownie do protokółu zaciągu na etat przyjęte przenosi się od dnia zaciągu, na podstawie list zaciągu, za dokument oddawczy służących, do korpusu wojsk, któremu mają być oddane, a wykreśla się je z etatu komisyi poborowej.

§. 13.

Przeznaczając konie do korpusów i zakładów, trzeba trzymać się pewnego stosunku wzrostu, mając wzgląd na odpowiednią jakość koni.

§. 14.

Dnie, w których do miejsc zaciągu przybyć mają komendy odbiorcze od korpusów i zakładów, wyznaczają Komendy jeneralne (wojskowe), a względnie wyznacza te dnie Ministerstwo obrony krajowej.

Ilość ludzi składających komendy odbiorcze wyznacza się jeszcze w czasie pokoju.

§. 15.

Koniom zaciężnym należy się przepisana ilość obroku od dnia zaciągu.

Transportuje się konie takie stosownie do szczególnych poleceń Komend jeneralnych (wojskowych) a względnie Ministerstwa obrony krajowej albo koleją żelazną (statkiem parowym) albo od stacyi do stacyi.

§. 16.

Dopóki trwa zaciąg, komisye poborowe posyłają raport dzienny bezpośrednio i bez konkomitatywy po jednym exemplarzu odpowiedniej Komendzie jeneralnej (wojskowej) i władzy administracyjnej krajowej.

§. 17.

Komenda jeneralna (wojskowa) dostarcza wszystkim komisyom poborowym jeszcze w czasie pokoju wszelkich potrzebnych blankietów na protokóły zaciągowe i szacunkowe, na listy zaciągowe, raporta dzienne i wszelkich innych druków w przepisach wykonawczych wzmiankowanych, cech i sprawdzonych miar taśmowych, tudzież pieczęci urzędowych i liczb zaciągu (tabliczek).

§. 18.

Konie, które mają być zakupione na rachunek budżetu Ministerstwa obrony krajowej, wybierają prezes i oficer zaciągowy zpomiędzy rozmaitych kategoryj cen w takim stosunku, w jakim ilość koni dla obrony krajowej potrzebnych ma się do ogólnej ilości koni, która w okręgu poborowym ma być odstawiona.

Jeżeli niepodobną jest rzeczą trzymać się ściśle tego stosunku, należy dążyć przynajmniej do zachowania go w przybliżeniu.

§. 19.

Konie w powyższym paragrafie wzmiankowane należy uwidocznić osobno w rubryce protokółu zaciągowego przeznaczonej na uwagi.

O odstawieniu koni takich należy składać osobno raporta dzienne.

Wydatki ich się tyczące liczy się oddzielnie.

§. 20.

Co się tyczy składania rachunków obowiązującemi dla wojskowych członków komisyj poborowych są przepisy, zawarte w instrukcyach przepisanych dla komisyj administracyjnych wojsk na stopie pokoju będących, a względnie dla zakładów wojskowych.

§. 21.

Jeżeli zachodzą wątpliwości, tyczące się stawiennictwa koni, lecz nie samego ich zaciągu, rozporządzenia odpowiednie wydają władze administracyjne.

§. 22.

Przepisy o zaciągu koni, w instrukcyi niniejszej zawarte odnoszą się także do zaciągu z w i e r z ą t j u c z n y c h.

Dodatek Nr. I.

Rota przysięgi

dla

taxatorów przy komisyach poborowych.

Ja (imię i nazwisko) przysięgam Panu Bogu wszechmogącemu i wszechwiedzącemu, że będąc przeznaczonym na taxatora do szacowania koni (zwierząt jucznych), które do zaopatrzenia siły zbrojnej podług stopy wojennej odstawione być mają, będę szacował te konie sumiennie i bezstronnie, z ścisłem zachowaniem przepisu zawartego w ustępie 3. §. 9. ustawy z dnia 16. kwietnia 1873. (Dz. u. p. Nr. 77.), a więc bez względu na cenę remontową, lub w skutku uruchomienia podwyższoną.

Tak mi Panie Boże dopomóż!

Komisya poborowa Nr. . . . .

Okrąg poborowy N. N.

Wzorzec, dodatek Nr. 2.

Protokół zaciągu.

Dzień	Nr.	Maść, płeć i znaki	Liczy lat	Miara			Zaciężne				Nazwisko	Gmina, miejsce mieszkania i Nr. domu	Cena remontów w złotych	Cena przeciętna szacunkowa w złotych		Przeznaczono do
							konie									
							wierzchowe									
zaciągu				miar	cali	sztrychów	do jazdy	do artyl.	do cięż. pociąg.	zwierzęta juczne	odstawcy			cyframi	słowami	
4. kwietnia 1875.	1	Klacz jasnokasztanowata bez skazy	6	15	3	.	.	1	.	.	Jan Holler	Wiedeń, VIII. dzielnica, Josefsstadt, Albertgasse Nr. 12.	250	.	.	pułku artyleryi Nr. 10.
.	2	Wałach kary bez skazy	6	15	2	.	.	.	1	.	dto.	dto.	250	.	.	dto.
.	3	Klacz kara z gwiazdką	6	15	1	.	.	.	1	.	dto	dto.	.	240	dwieście czterdzieści	batalionu obrony krajowej

N. N., oficer rachunkowy. N. N., oficer sztabowy lub wyższy zaciągowy. N. N., prezes komisyi poborowej. N. N., weterynarz (konował).

Okrąg poborowy N. N.

Lista zaciągu oraz przeniesienia

koni (zwierząt jucznych) oddanych do (pułku artyleryi Nr. 10).

Nr. zaciągu	Maść, płeć i znaki	Liczy lat	Wzrost			Zaciężne				Cena remontów	Cena przeciętna szacunkowa w złotych		Rekwizyta				Uwaga
						konie			zwierzęta juczne								
						wierzchowe		do ciężkich pociągów									
			miar	cali	sztrychów	do jazdy	do artyleryi				cyframi	literami	uździenica	uzda	worek na obrok	bez podkucia z ryczałtowem na podkucie	
1	Klacz jasno-kasztanowata bez skazy	5	15	3	.	.	1	.	.	250	.	.	1	1	1	.	
1	Wałach kary bez skazy	6	15	2	.	.	.	1	.	250	.	.	1	1	1	.	

W dniu zaciągu oddano z powyższemi rekwizytami.

N. N.,
oficer rachunkowy.

N. N.,
oficer sztabowy lub wyższy zaciągowy.

N. N.,
weterynarz (konował).

Komisya poborowa Nr. . . . .

Okrąg poborowy N. N.

Raport dzienny

o zaciągu koni (zwierząt jucznych) dnia . . go . . . .

Z rozkładu przypada			Dnia go zaciągnięto po						Poprzednio zaciągnięto			Zatem trzeba jeszcze zaciągnąć			Wydano złotych	Uwaga
			cenie remontów			cenie szacunkowej										
koni		zwierząt jucznych	koni		zwierząt jucznych	koni		zwierząt jucznych	koni		zwierząt jucznych	koni		zwierząt jucznych		
wierzchowych	pociągowych		wierzchowych	pociągowych		wierzchowych	pociągowych		wierzchowych	pociągowych		wierzchowych	pociągowych			
120	130	.	40	90	.	.	.	.	60	30	.	20	10	.	32.500	Konie te były przystawione dobrowolnie w myśl §. 12. ustawy z dnia 16. kwietnia 1873.

N. N.,
oficer sztabowy lub wyższy zaciągowy.

N. N.,
prezes komisyi poborowej.

N. N.,
oficer rachunkowy.

Na exemplarzu, który ma być posłany do Komendy jeneralnej (wojskowej).

Z koni (zwierząt jucznych) zaciężnych przeznaczone, a mianowicie:

(na przykład)

Do szwadronu uzupełniającego pułku dragonów Nr. 3 . . . 40 koni wierzchowych;

do pułku artyleryi polowej Nr. 10 . . . . 90 koni pociągowych.

Komisya poborowa Nr. . . . .

Okrąg poborowy N. N.

Wzorzec, dodatek Nr. 5.

Numer zaciągu			Cena remontowa	Cena szacunkowa
koni		zwierząt jucznych		
wierzchowych	pociągowych			

Komisya poborowa Nr. . . . .

Wzorzec, dodatek Nr. 6.

Okrąg poborowy N. N.

Protokół szacunkowy

koni (zwierząt jucznych), klasyfikowanych jako zdatne do służby wojennej.

Dzień zaciągu	Nazwisko właściciela konia (zwierzęcia jucznego)	Gmina, miejsce mieszkania Nr. domu	Maść, płeć i znak	Wiek	Wzrost			Cena szacunkowa			Cena szacunkowa przeciętna		Uwaga
					miar	cali	sztrychów	1	2	3	cyframi	literami	
								taxatora					
			konia (zwierzęcia jucznego)					złotych			złotych		
4. kwietnia 1875.	Jan Holler	Wiedeń, dziel. VIII. Josefstadt, Albertgasse Nr. 12	Klacz kara z gwiazdką	6	15	1	.	230	250	240	240	Dwieście czterdzieści	

N. N., drugi urzędnik administracyjny. N. N., oficer sztabowy lub wyższy zaciągowy. N. N., prezes komisyi poborowej. N. N., oficer rachunkowy.

Komisya poborowa Nr. . . . .

Wzorzec, dodatek Nr. 7.

Okrąg poborowy N. N.

Konsygnacya

kwot wypłaconych za odstawione remonty.

Imię i nazwisko odstawcy	Gmina, miejsce mieszkania, Nr. domu	Ilość i gatunek odstawionych remont: koni wierzchowych	koni pociągowych	zwierząt jucznych	Nr. zaciągu tychże	Po cenie remontowej w złotych	Po cenie szacunkowej w złotych	Kwota ogółem wypłacona w złotych: cyframi	mówię:	Własnoręczny podpis odstawcy w dowód odebrania	Uwaga
Jan Holler	Wiedeń, dzielnica VIII Josefstadt Albertgasse Nr. 12	1	.	.	1	250	.	.	siedmset czterdzieści	Jan Holler	
		.	1	.	2	250	.	.			
		.	1	.	3	.	240	740			
	Razem .										

Ogółem wydano . . . zł. mówię: . . . . złotych.
Sprawdzono i poleca się wypłacić.

Wiedeń dnia . . . kwietnia 1875.

N. N., oficer rachunkowy. N. N., prezes komisyi poborowej. N. N., oficer sztab. lub wyższy zaciągowy.

Okrąg poborowy ______________

Wzorzec, dodatek B.

W y k a z

koni (zwierząt jucznych) nadliczbowych, do służby zdatnych.

K o n i		Zwierząt jucznych	Razem	U w a g a
wierzchowych	pociągowych			

Kraj (okrąg administracyjny) ______________

Wzorzec, dodatek C.

W y k a z

koni (zwierząt jucznych) nadliczbowych, do służby zdatnych w okręgu administracyjnym N. N.

K o n i		Zwierząt jucznych	Razem	U w a g a
wierzchowych	pociągowych			

Nr. 5.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, rolnictwa i obrony krajowej z dnia 1. sierpnia 1873.

o corocznem wykazywaniu i utrzymywaniu przeglądu ilosci i jakości koni (zwierząt jucznych) do rozkładu kontyngensu, który w razie uruchomienia armii ma być dostarczony.

§. 1.

Ponieważ kontyngens koni (zwierząt jucznych), w razie uruchomienia siły zbrojnej na królestwa i kraje w radzie państwa reprezentowane przypadający, ma być rozłożony na te królestwa i kraje, tudzież na poszczególne okręgi poborowe, podług tego, ile koni dostarczonych być może, przeto władze administracyjne są obowiązane składać corocznie przy pomocy zwierzchności gminnych, a względnie przy pomocy przełożonych nad obszarami dworskiemi, ze społeczności gminnej wyłączonemi, wykazy ilości i jakości koni (zwierząt jucznych) znajdujących się wich okręgach (§. 4. ustawy z dnia 16. kwietnia 1873, (Dz. u. p. Nr. 77.) z szczególnym względem na zdatność tychże do służby wojennej.

§. 2.

W tym celu właściciele koni są obowiązani zawiadamiać corocznie zwierzchność gminną (przełożonego nad obszarem dworskim), ile koni posiadają, i takowe stawiać przed komisyą dla obejrzenia i poklasyfikowania.

Ten sam obowiązek cięży na właścicielach zwierząt jucznych, i wszystko co w zamieszczonych poniżej przepisach jest zalecone pod względem wykazywania, przyprowadzenia i utrzymywania w naoczności koni, ma być stosowane także i do zwierząt jucznych.

§. 3.

O koniach, wzmiankowanych w §. 8. ustawy z dnia 16. kwietnia 1873. (Dz. u. p. Nr. 77.) pod *a)* i *e)* nie trzeba corocznie uwiadamiać, ani ich przyprowadzać.

O koniach wzmiankowanych tamże pod *b)*, *c)*, *d)* trzeba wprawdzie uwiadamiać, są atoli wolne od przyprowadzania.

§. 4.

Uwiadomienia o ilości koni należy czynić corocznie w czasie od d. 20. do ostatniego września.

§. 5.

Właściciele koni w większych miastach będą używali do uwiadomień o swoich koniach blankietów wydrukowanych podług wzorca A, które zwierzchność gminna ma im wydawać bezpłatnie. Wzorzec A.

§. 6.

W innych gminach właściciele koni zawiadamiają zwierzchność gminną (przełożonego nad obszarem dworskim) o koniach swoich ustnie, a to przy wyjawieniu szczegółów we wzorcu A wyrażonych, i w okresie wzmiankowanym w §. 4.

§. 7.

Na podstawie uwiadomień podług przepisów §§. 4.—6. uczynionych, zwierzchność gminna (przełożony nad obszarem dworskim) winna zapisać poszczególnych właścicieli koni, i ich konie w wykazie podług wzorca B sporządzonym, konie całej gminy obejmującym, a to w porządku stosunkom miejscowym odpowiadającym, n. p. podług dzielnic miasta, osad, numerów domów i. t. d. Wzorzec B.

Wykaz ten ma być należycie zamknięty, ze względu na przyszłe oględziny komisyjne i klasyfikacyę koni (§§. 9. i 10.) sporządzony w dwóch exemplarzach i ma w tej mierze służyć za podstawę.

§. 8.

Komisyjne oględziny i klasyfikacya koni będą się odbywały na teraz corocznie a to dopóty, aż będzie uzyskany dokładny przegląd zasobności poszczególnych krajów i okręgów, poczem można będzie odbywać tę czynność w dłuższych odstępach czasu. Czynność ta powinna zaczynać się ile można zaraz po terminie wyznaczonym w §. 4., a kończyć się przed upływem miesiąca października.

Takowa powinna odbywać się w obecności komisyi, złożonej z naczelnika gminy lub zastępcy przezeń wyznaczonego, ze znawcy doświadczonego w rzeczach tyczących się koni, i dwóch członków reprezentacyi gminnej, należących jeżeli można do właścicieli koni.

W komisyjnych oględzinach koni, znajdujących się na wyłączonym obszarze dworskim, będzie brał udział, oprócz przełożonego nad obszarem dworskim i znawcy, także wójt odpowiedniej gminy lub jego zastępca.

§. 9.

Znawcę przydaje komisyi władza administracyjna powiatowa, wybierając go zpomiędzy osób do tego zdatnych, w siedzibie komisyi lub w pobliżu zamieszkałych, a podejmujących się tej czynności bezpłatnie.

Gdyby takich osób nie było, władza administracyjna powiatowa powinna w czasie właściwym zgłosić się do władzy wojskowej, aby ta wyznaczyła znających się na koniach oficerów stałego wojska lub obrony krajowej, w czynnej służbie lub na emeryturze będących, albo też weterynarzów, lub uzdatnionych konowałów.

Należy prosić o to władzy wojskowej, nie szukając innych osób także i wtedy, jeżeli w miejscu lub sąsiedztwie znajdują się znawcy wojskowi powyższej kategoryi.

§. 10.

Dzień i miejsce oględzin komisyjnych wyznacza władza administracyjna powiatowa w porozumieniu z naczelnikiem gminy (przełożonym obszaru dworskiego).

Jeżeli ilość koni nie jest zbyt wielka, oględziny komisyjne mogą odbyć się także w gminie sąsiedniej, a władza administracyjna powiatowa winna zarządzić taki podział w szczególności także ze względem na ilość znawców, którymi może rozporządzać.

W gminach bardzo rozległych, mających wielką ilość koni, należy wyznaczyć więcej miejsc do dostawienia koni, a w razie potrzeby także więcej komisyj podług stosunków miejscowych.

Władza administracyjna powiatowa powinna w ogóle mieć wzgląd na to, ażeby dostawianie koni było dla ich właścicieli jak najmniej uciążliwem: jest zatem jej obowiązkiem wyznaczać na komisyjne oględziny takie dnie i takie miejsca, które dla właścicieli koni są najdogodniejsze.

§. 11.

Przyprowadzone konie (zwierzęta juczne) klasyfikuje komisya podług następujących kategoryj:

1. Prawnie uwolnione.

W tym względzie komisya winna obliczyć ogólną ilość koni (zwierząt jucznych) każdego właściciela, podlegających uwolnieniu dla jednej z przyczyn, wzmiankowanych w §. 8. ustawy z dnia 16. kwietnia 1873. pod *b)*, *c)*, *d)* *f)* i *g)*.

2. Niezdatne.

W rzędzie niezdatnych do służby wojennej umieszcza się te konie (zwierzęta juczne), które

a) podlegają widocznym wadom, bezwarunkowo nie pozwalającym ich używać;
b) których wiek jest taki, że do pierwszego przyszłego stycznia nie skończą czwartego roku lub przejdą dwunasty;
c) konie wierzchowe jazdy, mające mniej niż 14 miar 3 cale;
d) konie pociągowe, mające mniej niż 15 miar 2 sztrychy;

e) konie juczne i muły, mające mniej niż 14 miar, i
f) osłomuły, mające mniej niż 13 miar.

3. Zdatne, a mianowicie:
a) pod wierzch,
b) do pociągów,
c) do dźwigania ciężarów.

§. 12.

Klasyfikacyę należy uwidocznić w przeznaczonych na to rubrykach wykazów B (§. 7.), które się, jeżeli potrzeba, prostują.

Jeden exemplarz tego wykazu, który podpisują wszyscy członkowie komisyi, zostaje u zwierzchności gminnej (przełożonego nad obszarem dworskim), drugi zaś exemplarz taż zwierzchność przedstawia władzy administracyjnej powiatowej najpóźniej do d. 10. listopada.

§. 13.

Jeżeli konia nie można przyprowadzić, przyczynę tego należy oznajmić w czasie właściwym zwierzchności gminnej (przełożonemu nad obszarem dworskim), albo komisyi.

Poszczególne przypadki nieprzyprowadzenia koni należy wyrazić ryczałtowo w wykazie komisyi. Jeżeli bardzo wiele koni nie przyprowadzono, należy zarządzić nowe oględziny później.

Jeżeli zachodzą okoliczności wymagające szczególnych środków, władza administracyjna powiatowa zarządza takowe, lub gdyby wychodziły poza jej zakres działania, czyni przedstawienie do władzy administracyjnej krajowej.

§. 14.

Władza administracyjna powiatowa, na podstawie wykazów złożonych przez poszczególne gminy (obszare dworskie), sporządza podług wzorca C wykaz dla każdego zosobna okręgu poborowego, i wykaz ten posyła władzy administracyjnej krajowej przed końcem listopada. **Wzorzec C**

§. 15.

Władza administracyjna krajowa, na podstawie złożonych jej wykazów z każdego okręgu poborowego, zestawia podług wzorca D ogólny wykaz swego okręgu administracyjnego, i posyła go przed końcem grudnia Ministerstwu obrony krajowej i Ministerstwu rolnictwa. **Wzorzec D.**

§. 16.

Władze administracyjne winny czuwać nad tem, aby wszelkie czynności urzędowe, które na zasadzie tego rozporządzenia mają być podjęte, wykonane były z należytą dokładnością.

Winny udzielać czynnikom podwładnym odpowiednie wskazówki, i ażeby ubezpieczyć należyte wykonanie, uczestniczyć od czasu do czasu w komisyjnych oględzinach koni.

§. 17.

Zwierzchności gminne (przełożeni obszarów dworskich) są w szczególności obowiązani przypominać właścicielom koni w stosownym czasie obowiązek uwiadomienia o swoich koniach (§. 4.), i oznajmić im wcześnie dnie i miejsca wyznaczone na oględziny komisyjne.

§. 18.

Właścicieli koni, którzy w czasie właściwym nie złożą uwiadomienia o swoich koniach lub ich nie przyprowadzą, a dostatecznie z tego się nie usprawiedliwią, będą karani podług rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30. września 1857. (Dz. u. p. Nr. 198.).

§. 19.

W miastach, mających własny statut gminny, władza gminna, czynności władzy administracyjnej powiatowej pełniąca, podejmować będzie czynności urzędowe, które w rozporządzeniu niniejszem polecone są władzy powiatowej.

§. 20.

Druki do wykazów A i B potrzebne, daje do rozporządzenia władzom administracyjnym i gminom (obszarom dworskim) Ministeryum wojny państwa.

§. 21.

Termin wykazywania, oględzin i klasyfikacyi koni w roku bieżącym w Wiedniu, ze względu na zachodzące wyjątkowe stosunki, będzie wyznaczony osobnem rozporządzeniem.

§. 22.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Auersperg r. w. **Banhans** r. w. **Horst** r. w.

Gmina N. N. **Wzorzec A.**

U w i a d o m i e n i e.

Imię i nazwisko właściciela koni (zwierząt jucznych)	Mieszkanie tegoż (dzielnica miasta, ulica Nr. domu)	Tenże posiada w gminie następujące konie (zwierzęta juczne).				Z tych koni nie skończą do d. 1. stycznia przyszłego roku czterech lat życia
		ogierów	wałachów	klaczy	razem	
Jan Haller	VIII, Josefstadt Albertgasse Nr. 12.	1	8	2	11	1

Wzorzec B.

Wykaz

koni (zwierząt jucznych) w gminie N. N. (miasta Wiednia) w roku . . . wykazanych i klasyfikowanych.

1	2	3				4					5	
Imię i nazwisko właścicieli koni (zwierząt jucznych)	Mieszkanie tychże (dzielnica miasta, ulica, Nr. domu)	Ci posiadają w gminie następujące konie (zwierzęta juczne)				Z wykazanych koni (zwierząt jucznych) klasyfikowano jako:					Pomiędzy końmi niezdatnemi jest tych, które do dnia 1. stycznia przyszłego roku nie skończą jeszcze czwartego roku życia	Uwaga
								zdatne				
		ogierów	wałachów	klaczy	razem	prawnie uwolnione	niezdatne	pod wierzch	do pociągu	do dźwigania ciężarów		
Jan Haller	Dziel. VII Albertgasse Nr. 2.	1	8	2	11	1	1	1	8	.	1	
Karol Hermann	„ „ „ „ 4.	.	2	5	7	2	3	.	2	.	1	
Wacław Hofmann	„ „ „ „ 6.	.	1	1	2	.	2	.	.	.	1	
Aloizy Kögl	„ „ „ „ 8.	.	.	2	2	.	.	.	2	.		

Uwaga. Rubryki 1, 2, 3 wypełnia zwierzchność gminna, wszystkie zaś inne komisya klasyfikacyjna.

owiat administracyjny N. N.

Okrąg poborowy N. N.

Wzorzec C.

W y k a z

koni (zwierząt jucznych), w okręgu poborowym N. N. w roku . . . . wykazanych i klasyfikowanych.

Ilość koni (zwierząt jucznych), znajdujących się w okręgu poborowym, a mianowicie:				Z tych klasyfikowano jako:					Pomiędzy niezdatnemi znajdują się konie, które do 1. stycznia przyszłego roku nie skończą jeszcze czwartego roku życia	U w a g a
				prawnie uwolnione	niezdatne	zdatne, a mianowicie:				
ogierów	klaczy	wałachów	razem			pod wierzch	do pociągu	do ciężarów		

Wykaz

koni (zwierząt jucznych), w kraju (okręgu administracyjnym) N. N. wykazanych i klasyfikowanych.

Ilość koni (zwierząt jucznych), znajdujących się w okręgu administracyjnym				Z tych klasyfikowano jako:					Pomiędzy niezdatnemi znajdują się konie, które do 1. d. stycznia przyszłego roku nie ukończą jeszcze czwartego roku życia	Uwaga
				prawnie uwolnione	niezdatne	zdatne a mianowicie:				
ogierów	wałachów	klaczy	razem			pod wierzch	do pociągu	do ciężarów		

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 8. lutego 1874. **Część IV.**

Nr. 6.

Rozporządzenie wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6. grudnia 1873. l. 14.102, względem obowiązku prowadzących metryki izraelitów, do przedkładania duplikatów zapisków metrykalnych władzom administracyjnym.

Pan Minister spraw wewnętrznych w porozumieniu z panem Ministrem oświaty, rozporządził reskryptem z d. 6. grudnia 1873. l. 14.102, że:

a. Prowadzący metryki izraelickie, są obowiązani, od d. 1. stycznia 1874. sporządzać duplikaty wszelkich zapisów metrykalnych wraz z indexami i przedkładać je najdalej do końca stycznia każdego roku za rok upłyniony przełożonej władzy administracyjnej t. j. starostwu, zaś w miastach, które mają własne statuta, magistratom wykonującym zarząd administracyjny.

b. Władze administracyjne mają te duplikaty przechowywać w bezpiecznem miejscu, i przy sposobności przekonywać się o zgodności duplikatów metryk z oryginałami przez porównawcze próby *(Stichproben).*

c. Prowadzący metryki mają donosić powyżej wspomnionym władzom o każdej prawnie dozwolonej zmianie lub dodatku przy pojedynczych rubrykach metryk.

d. Za czas, w którym już nie sporządzono metryk kontroli, przechowywanych przez katolickich duszpasterzy aż do końca bieżącego roku, mają prowadzący izraelickie metryki sporządzić odpisy zapisów metrykalnych, i do końca czerwca 1874. przedłożyć przełożonej władzy administracyjnej.

Lwów dnia 15. grudnia 1873.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1872. [illegible] Część XV.

Nr. 42.

[illegible]

[illegible]

Lwów dnia [illegible] grudnia 1872.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 3. lutego 1874. **Część V.**

Nr. 7.

Obwieszczenie c. k. Dyrekcyi Skarbu z dnia 8. stycznia l. 47|pr.,

dotyczące wymiaru i poboru podatków bezpośrednich i opłat pośrednich wraz z dodatkami w czasie od dnia 1. stycznia do końca marca 1874 r.

Ustawą dnia 13. grudnia 1873. upoważnione zostało wysokie c. k. Ministerstwo skarbu do pobierania istniejących podatków bezpośrednich i opłat pośrednich wraz z dodatkami w czasie od d. 1. stycznia do końca marca 1874. podług istniejących obecnie ustaw o opodatkowaniach, a mianowicie do pobierania dodatków do podatków bezpośrednich w wysokości, ustanowionej w ustawie z dnia 11. kwietnia 1873. (Dz. ust. państ. Nr. 46, z uwzględnieniem postanowienia w ustępie trzecim artykułu IV. tejże ustawy zawartego, na mocy którego obowiązani do podatku zarobkowego i podatkowego I. klasy, tudzież podlegający opłacie podatku dochodowego II. klasy w każdym razie, jeżeli całkowita przypadająca od nich należytość podatkowa z tytułu podatku zarobkowego i dochodowego I. klasy, a względnie podatku dochodowego II. klasy za cały rok 1874. w ordynaryum nie przewyższa kwoty 30 złr., uiszczać mają jako dodatek państwowy tylko $^{7}/_{10}$ podatku zwyczajnego. Stosownie do tego pobierane będą aż do dalszego rozporządzenia podatki bezpośrednie z dodatkami całkowicie w kwotach, zapadających w powyż wyrażonym okresie czasu od d. 1. stycznia do marca 1874. r., a to: podatek zarobkowy w kwocie półrocznej, przypadającej na dniu 1. stycznia 1874., resztę zaś podatkow, a mianowicie: gruntowy, domowo-klasowy, domowo-czynszowy i dochodowy, całkowicie w kwotach przypadających z końcem marca 1874. za cały kwartał.

Wymiar i przypisanie podatku dochodowego z dodatkami, uskutecznić należy za cały rok 1874.

Należytość podatkowa, przypadająca na mocy rozporządzenia obecnego, oznajmioną będzie gminom i podatkującym w płatniczych tabelach podatkowych, nakazach płatniczych, extraktach repartycyjnych i książeczkach podatkowych.

Co do sporządzenia i przedkładania fasyj dochodów i wykazywania stałych płac, jako też względem wymiaru i uiszczenia należytości podatku dochodowego za rok 1874,. podają się do powszechnej wiadomości następujące postanowienia:

1. Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego za rok 1873. ułożone w formie dotychczas przepisanej instrukcyą z dnia 11. stycznia 1850. wniesione być mają do końca stycznia 1874.

2. Przy fasyonowaniu dochodu I. klasy, tudzież dochodu II. klasy, nie pochodzącego ze stałych płac za podstawę do oznaczenia przeciętnego czystego dochodu, podlegającego opodatkowaniu na r. 1874. służyć mają dochody i wydatki z lat 1871. 1872. i 1873.

3. Postanowienia §§. 21. i 22. najwyższego patentu z dnia 29. października 1849., zastosowane będą do kwot pochodzących ze stałych płac II. klasy, przypadających w roku 1874.

4. Odsetki i dochody III. klasy, podlegające fasyonowaniu ze strony uprawnionych do pobierania tychże, mają być fasyonowane według stanu majątku i dochodu z dniem 31. grudnia 1873.

5. Właścicielom budynków, uwolnionym czasowo, całkowicie lub częściowo od podatku domowego, wymierzyć należy pięć od sta jako podatek dochodowy za czas od d. 1. stycznia do końca grudnia 1874. od czystego dochodu rocznego, pochodzącego z tychże budynków wolnych od podatku, t. j. od kwoty pozostałej z całorocznego czynszu (bruto), po potrąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a oprócz tego przy budynkach całkowicie od podatku domowego wolnych od dochodu, po potrąceniu także w r. 1874. przypadających, należycie udowodnionych procentów od kapitałów, na budynku od podatku domowego wolnym ubezpieczonych.

6. Przysłużające przedsiębiorcom przemysłowym prawo do potrącenia podatku dochodowego, przypadającego od kapitałów u nich ulokowanych, od procentów od tychże kapitałów przysługa im i na rok 1874.

Gdyby niniejsze postanowienia w skutek wyższych poleceń wypadało później zmienić, natenczas zmianę tę dodatkowo poda się do wiadomości.

Lwów dnia 8. stycznia 1874.

Jorkasch w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 10. lutego 1874. **Część VI.**

Nr. 8.

Ustawa

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

zawierająca postanowienia na wypadek, że poseł sejmowy ulegnie kondemnacie sądowej, lub zostaje pod śledztwem sądowem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Poseł sejmowy, który za czyn karygodny ulegnie kondemnacie, pociągającej za sobą według ustaw utratę prawa wyboru i obieralności do Sejmu, traci tem samem i prawo uczestnictwa w Sejmie.

Podczas śledztwa karnego nie może on wykonywać funkcyi członka sejmowego, jeżeli Sejm w myśl ustawy z dnia 3. października 1861. r. (Dz. u. p. p. Nr. 98.), nie zażąda odroczenia śledztwa i zdjęcia aresztu, jeśli takowy zarządzonym został.

§. 2.

Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.

Wiedeń dnia 17. stycznia 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p. **Glaser.** m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 12. lutego 1874. **Część VII.**

Nr. 9.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 15. stycznia 1874. l. 1.625.

Na podstawie najwyższego postanowienia z dnia 9. czerwca 1873. i reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1873. l. 26.027, przybrały c. k. urzędy podatkowe we Lwowie, Tarnowie, Tarnopolu, Stanisławowie, Nowym Sączu, Samborze, Złoczowie, Wadowicach, Przemyślu, Brodach i Kołomyi, tudzież c. k. urząd podatkowy i zbiorowy w Krakowie od dnia 1. stycznia 1874., nazwę c. k. głównych urzędów podatkowych.

Co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Gołuchowski m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 15. Lutego 1874. **Część VIII.**

Nr. 10.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z zezwoleniem 101 gminom na pobór dodatków od podatków bezpośrednich na pokrycie wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Na pokrycie wydatków gminnych pozwala się na pobór dodatku do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) następującym gminom:

Powiatu Borszczowskiego na rok 1873, i następne trzy lata 1874, 1875 i 1876.

Gminie Załucze w wysokości trzydzieści i cztery (34)%.
„ Paniowce „ trzydzieści i trzy (33)%.
„ Zawala „ czterdzieści i siedm (47)%.
„ Kozaczówka i Okopy w wysokości dwadzieścia i ośm (28)%.

Powiatu Kołomyjskiego na rok 1873.

Gminie Łucza w wysokości trzydzieści (30)%.
„ Młodiatyn w wysokości czterdzieści i siedm (47)%.
„ Piadyki „ trzydzieści i dwa (32)%.
„ Żukocin „ trzydzieści i cztery (34)%.

Powiatu Kossowskiego w roku 1873, 1874 i 1875.

Gminie Uścieryki w wysokości czterdzieści (40)%.
„ Perechrestne „ trzydzieści (30)%.

W roku 1874 i 1875.

Gminie Stebne w wysokości czterdzieści i ośm (48)%.
„ Dołhopole „ sześćdziesiąt i pięć (65)%.
„ Polanki „ pięćdziesiąt (50)%.

W roku 1873.

Gminie Smodna w wysokości trzydzieści pięć i pół ($35\frac{1}{2}$)%.

Powiatu Krośniańskiego w roku 1874.

Gminie Iskrzynia w wysokości pięćdziesiąt i sześć (56)%.
„ Korczyna „ pięćdziesiąt (50)%.

Powiatu Limanowskiego w roku 1874.

Gminie Bałazówka w wysokości dwadzieścia i sześć (26)%.
„ Jadamwola „ czterdzieści i trzy (43)%.
„ Lipowe „ dwadzieścia i dziewięć (29)%.
„ Makowica „ trzydzieści (30)%.
„ Owieczka „ czterdzieści i sześć (46)%.
„ Pryszowa „ trzydzieści (30)%.
„ Świdnik „ pięćdziesiąt i dwa (52)%.
„ Zagorów „ czterdzieści i dwa (42)%.
„ Zawadka „ trzydzieści i dwa (32)%.

Powiatu Mieleckiego w roku 1874.

Gminie Błonie w wysokości sześćdziesiąt i trzy (63)%.
„ Piechoty „ ośmdziesiąt siedm i pół ($87\frac{1}{2}$)%.
„ Grzybów „ czterdzieści dwa i pół ($42\frac{1}{2}$)%.
„ Czajkowa „ trzydzieści ośm (38)%.
„ Schönanger „ pięćdziesiąt sześć i ćwierć ($56\frac{1}{4}$)%.
„ Domacyna „ czterdzieści i pół ($40\frac{1}{2}$)%.
„ Rzędzanowice w wysokości sześćdziesiąt sześć i pół ($66\frac{1}{2}$)%.
„ Rzemień i Łuże „ dwadzieścia dziewięć i pół ($29\frac{1}{2}$)%.
„ Rzochów w wysokości czterdzieści i pięć (45)%.
„ Borowa „ czterdzieści ośm i pół ($48\frac{1}{2}$)%.
„ Kiełków „ dwadzieścia sześć i ćwierć ($26\frac{1}{4}$)%.
„ Piątkowice „ sześćdziesiąt dwa i ćwierć ($62\frac{1}{4}$)%.
„ Szydłowiec „ dwadzieścia i sześć (26)%.
„ Przykop „ trzydzieści sześć i pół ($36\frac{1}{2}$)%.
„ Pluty „ pięćdziesiąt i pięć (55)%.
„ Wojków „ pięćdziesiąt dwa i pół ($52\frac{1}{2}$)%.
„ Wylów z Kondziołkami w wysokości trzydzieści sześć i pół ($36\frac{1}{2}$)%.
„ Babule w wysokości siedmdziesiąt dwa i pół ($72\frac{1}{2}$)%.

Gminie Padew kolonia w wysokości ośmdziesiąt trzy i ćwierć ($83^1/_4$)%.
„ Jaślany w wysokości trzydzieści trzy i pół ($33^1/_2$)%.
„ Ostrówek „ dwadzieścia dziewięć i pół ($29^1/_2$)%.
„ Reichsheim „ trzydzieści siedm i pół ($37^1/_2$)%.

Powiatu Nadwórniańskiego na rok 1873.

Gminie Mołodyłów w wysokości trzydzieści i siedm (37)%.

Powiatu Pilźnieńskiego na rok 1874.

Gminie Łączki brzeskie w wysokości trzydzieści i siedm (37)%.
„ Golęczyna w wysokości trzydzieści i jeden (31)%.
„ Parkosz „ trzydzieści i siedm (37)%.
„ Połomyja „ trzydzieści i cztery (34)%.
„ Dobrków „ pięćdziesiąt (50)%.
„ Brzeźnica „ trzydzieści (30)%.
„ Mokrzec „ czterdzieści i jeden (41)%.

Powiatu Samborskiego na rok 1873.

Gminie Sprynia wielka w wysokości pięćdziesiąt (50)%.
„ Podmanasterek „ pięćdziesiąt jeden (51)%.
„ Chlewiska w wysokości trzydzieści i ośm (38)%.
„ Majnicz „ trzydzieści i pięć (35)%.

Powiatu Tarnowskiego na rok 1874.

Gminie Bistuszowa w wysokości sześćdziesiąt i pół ($60^1/_2$)%.
„ Błonie „ trzydzieści i trzy (33)%.
„ Burzyn „ sześćdziesiąt i sześć (66)%.
„ Chyszów „ sześćdziesiąt i cztery (64)%.
„ Dąbrówka infułacka w wysokości dwadzieścia i ośm (28)%.
„ Dąbrówka szczepanowska z Lubczą w wysokości trzydzieści jeden i pół ($31^1/_2$)%.
„ Garbek w wysokości czterdzieści i jeden (41)%.
„ Gumniska „ trzydzieści i trzy (33)%.
„ Janowice „ trzydzieści i ośm (38)%.
„ Karwodrza „ dwadzieścia i siedm (27)%.
„ Kowalowy „ trzydzieści ośm i pół ($38^1/_2$)%/.
„ Kielanowice „ siedmdziesiąt sześć (76)%.
„ Lichwin „ trzydzieści pięć (35)%.
„ Łowczów „ czterdzieści cztery i pół ($44^1/_2$)%.
„ Łękawica „ trzydzieści sześć (36)%.
„ Łowczówek „ pięćdziesiąt pięć (55)%.

Gminie Niecieczа w wysokości trzydzieści jeden (31)%.
„ Ostrów „ dwadzieścia dziewięć (29)%.
„ Łęg ad Partyń w wysokości trzydzieści pięć (35)%.
„ Pleśna w wysokości sześćdziesiąt cztery (64)%.
„ Podlesie dębowe w wysokości pięćdziesiąt siedm (57)%.
„ Poręba radlna „ trzydzieści sześć (36)%.
„ Piotrkowice w wysokości czterdzieści cztery i pół (44½)%.
„ Radlna „ trzydzieści i dziewięć (39)%.
„ Rzędzin „ pięćdziesiąt cztery i pół (54½)%.
„ Rzuchowa „ ośmdziesiąt dwa i pół (82½)%.
„ Siedliska „ czterdzieści siedm (47)%.
„ Skrzyszów „ dwadzieścia ośm i pół (28½)%.
„ Targowisko „ trzydzieści sześć (36)%.
„ Tarnowiec „ czterdzieści i ośm (48)%.
„ Trzemesna „ sześćdziesiąt i ośm (68)%.
„ Wróblowice „ sześćdziesiąt i pięć (65)%.
„ Zabłędza „ sześćdziesiąt siedm (67)%.
„ Żukowice stare w wysokości dwadzieścia ośm i pół (28½)%.
„ Żdzary w wysokości trzydzieści cztery (34)%.
„ Konary „ czterdzieści dwa i pół (42½)%.
„ Zgłobice „ trzydzieści i siedm (37)%.

Powiatu Tłumackiego na rok 1873.

Gminie Kłubowce w wysokości trzydzieści i trzy (33)%.

Powiatu Żółkiewskiego na rok 1873.

Gminie Wiązowa w wysokości pięćdziesiąt jeden (51)%.
„ Stanisłówka w wysokości siedmdziesiąt i ośm (78)%.

Na rok 1874.

Gminie Mierzwica w wysokości czterdzieści jeden (41)%.
„ Wiesenberg „ dziewięćdziesiąt (90)%.

Wiedeń, dnia 19. Stycznia 1874.

***Franciszek Józef* m. p.**

Lasser m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 1. Marca 1874. **Część IX.**

Nr. 11.

Ustawa

o pozwoleniu gminie miasta Nadwórnej na pobór opłat od napojów, wprowadzanych w obręb tego miasta.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księztwem Krakowskiem, ustanawiam co następuje:

Gminie miasta Nadwórnej pozwala się pobierać przez lat trzy t. j. w roku 1874, 1875 i 1876 następujące opłaty od napojów wprowadzanych w obręb miasta tego, a mianowicie:

Od garnca wódki i spirytusu po pięć (5) centów, od garnca słodkich napojów spirytusowych i rumu po dziesięć (10) centów;

od wiadra piwa po szesnaście (16) centów.

Wiedeń dnia 2. Lutego 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Nr. 12.

Ustawa

o przyzwolenie gminie Kosowa na pobór dodatków gminnych w wysokości 75% podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Gminie Kosowa pozwala się pobierać w latach 1874, 1875 i 1876 na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek w wysokości siedemdziesiąt i pięć (75) % podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Wiedeń, dnia 2. Lutego 1874.

Franciszek Józef m. p.
Lasser m. p.

Nr. 13.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem względem pozwolenia gminie miasta Mościsk na pobór opłaty od wprowadzonych w obręb miasta tego trunków spirytusowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Gminie miasta Mościsk pozwala się na czas od 1. Stycznia 1874 do końca roku 1879 pobierać opłaty po 12 ct. a. w. od jednej miary niższo-austryackiej, czyli po 4 złr. 80 ct. a. w. od jednego wiadra, wprowadzonych w obręb miasta tego słodzonych i nie słodzonych trunków spirytusowych.

Wiedeń, dnia 2. Lutego 1874.

Franciszek Józef m. p.
Lasser m. p.

Nr. 14.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zezwoleniu gminie miasta Kałusza na pobór opłat od trunków spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam co następuje:

Gminie miasta Kałusza pozwala się począwszy od 1. Stycznia 1874 do ostatniego Grudnia 1879 pobierać opłaty od napojów spirytusowych i piwa do miasta tego wprowadzanych, w temże wyrabianych i spotrzebowanych, a to według następującej taryfy:

1. od wiadra niższo austr. piwa	1 złr.	
2. „ „ „ „ wódki 20 stopniowej . .	4 „	20 ct.
„ 25 „	5 „	25 „
„ 30 „	6 „	30 „
„ 35 „	7 „	35 „
„ 40 „	8 „	40 „
3. od wiadra n. a. rumu, araku, likieru, rozolisu i innych słodzonych przez handlarzy wprowadzanych, lub w butelkach sprzedawanych napojów spirytusowych	7 złr.	70 ct.
4. od wiadra n. a. miodu, wiszniaku, dereniaku i maliniaku	3 „	22 „
5. od wiadra n. a. moszczu z jabłek	1 „	—

Wiedeń, dnia 2. Lutego 1874.

Franciszek Józef. m. p.

Lasser. m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 10. Marca 1874. **Część X.**

Nr. 15.

Ustawa

o zezwolenie gminie Bieńkowce, powiatu myślenickiego, na pobór dodatków do podatków na pokrycie kosztów budowy szkoły miejscowej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustanawiam, co następuje:

Gminie Bieńkowce, powiatu myślenickiego, pozwala się pobierać przez lat dziesięć (10) począwszy od roku 1873 na pokrycie kosztów budowy szkoły miejscowej dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdzieści (40)$^0/_0$, nie wliczając do tego dodatków do podatków, które prócz tego gminie potrzebnemi będą na pokrycie zwykłych wydatków gminnych.

W i e d e ń, dnia 10. Lutego 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 20. Marca 1874. **Część XI.**

Nr. 16.

Rozporządzenie

Ministra spraw wewnętrznych z dnia 19. Grudnia 1873,

względem zmian w austryackim cenniku leków.

Z dniem 1. Stycznia 1874 wchodzą w życie aż do dalszego zarządzenia następujące zmiany w rozporządzeniu Ministra spraw wewnętrznych z dnia 3. Grudnia 1872, Dz. u. P. Nr. 172, ustanawiającem cennik leków w farmakopei austryackiej z r. 1869 objętych.

I. W cenniku leków farmakopeą objętych.

		zł	ct.
Acidum carbolicum	1 uncya		21
„ nad 6 uncyi każda dalsza	″		18
„ citricum	″		40
„ „ subt. pulv.	″		45
Ammoniacum	″		14
„ subt. pulv.	″		20
Amygdalae amarae	″		6
Arnicae radix sciss.	″		7
Asa foetida	″		13
Asa foetida subt pulv.	″		22
Balsamum copaivae	″		27
„ peruvianum	″		83
Bismuthum subnitricum	1 skrupuł		10
+ Cantharides	1 uncya		49
+ „ subt. pulv.	″		67
Cardamomum	″		85
Caryophylli	″		10

		zł.	ct.
Caryophylli subt. pulv.	1 uncya		19
Chamomillae vulg. flores	"		9
" nad 2 uncye każda dalsza	"		8
" vulg. flores gross, pulv.	"		12
" nad 2 uncye każda dalsza	"		11
" vulg. flores subt pulv.	"		18
Chinae calysayae cortex	"		51
" " " gross. pulv.	"		54
" " " subt. "	"		74
" cortex ruber	"		60
" " " gross. pulv.	"		63
" " " subt. "	"		85
Cinnamomi cortex	"		10
" " subt. pulv.	"		16
Colchici semina	"		6
Cuprum sulfuricum	"		6
Cydoniae semina	"		20
Emplastrum cantharidum	"		42
" hydrargyri	"		27
+ Extractum opii aquosum	1 skrupuł		54
" nad 1 skrupuł każdy dalszy	"		50
+ " secalis cornuti	1drachma		34
Ferrum jodatum	"		10
Hydrargyrum	1 uncya		38
+ " bichlor. ammoniat.	1drachma		13
+ " " corros pulv.	"		6
+ " bijodat rubr.	1 skrupuł		9
+ " chlorat. mite pulv.	1drachma		9
+ " " " via humida	"		22
+ " jodatum flavum	1 skrupuł		10
+ " oxydatum flavum	1drachma		18
Ichthyocolla	1 uncya	1	25
Ipecacuanhae rad. gross. pulv.	1drachma		7
" " subt. "	"		9
Jalapae tub. subt. pulv.	1 uncya		41
Jodum	1 skrupuł		12
Juniperi fructus	1 uncya		2
" " rud. tus.	"		4
Kalium bromatum	1 skrupuł		3
" jodatum	1drachma		20
" nad 1 uncyę każda dalsza	"		17
Kousso sciss.	1 uncya		13
" subt pulv.	"		22
Malvae flores	"		8
Manna calabr. canell.	"		25
+ Morphinum	1 gran		6

		zł.	ct.
+ Morphinum hydrochloric	1 gran		5
Oleum bergamottae	1 drachma		20
„ caryophyllor	"		8
„ lauri	1 uncya		11
„ nad 2 uncye każda dalsza	"		9
„ nucis moschattae	1 drachma		7
„ rosarum	1 skrupuł	1	42
„ rosarum	1 kropla		4
+ Opium subt. pulv.	1 skrupuł		15
Resina jalapae	"		21
Rheum (rad.)	1 uncya		85
„ „ sciss.	"		86
„ „ subt. pulv.	1 drachma		14
Roob juniperi	1 uncya		24
+ Secale cornutum	"		9
Sanegae radix	"		42
Spilanthus olerac sciss.	"		25
Syrupus ferri jodati	1 drachma		7
„ nad 1 uncyę każda dalsza	"		6
Tiliae flores	1 uncya		14
+ Tinctura cantharidum	1 drachma		3
„ ipecacuanhae	"		4
„ jodi	"		5
+ „ opii simpl.	"		7
Vanilla	1 skrupuł		33
Zedoariae radix	1 uncya		9
„ „ subt. pulv.	"		16

Oprócz tego odpada przy poniżej wymienionych lekach dodatek „nad dwie uncye każda dalsza".

Alumen	Calcium oxydatum	Jaceae herba sciss.
Aqua aromat. spirit.	Carragheen sciss.	Liquiritiae radix sciss.
„ carminat.	Dulcamarae caules sciss.	Magnesium sulfuricum
„ chamomillae	Graminis rhyz. sciss.	Millefolii herba sciss.
„ rosarum	Hyoscyami folia sciss.	Natrium silicicum.
„ rubi idaei		

II. W cenniku naczyń

odpada pierwszy ustęp: „Zwyczajne zielone szkła lecznicze" wraz z podaną dla tychże należytością.

III. W cenniku środków leczniczych weterynaryjnych.

		fl.	ct.
Acidum carbolicum crystallis	1 funt	1	86
„ „ „	1 uncya		17
Ammoniacum	1 funt	1	23
„	1 uncya		11

		zł.	ct.
Angelicae radix sciss.	1 funt		50
„ „ gross. pulv.	„		73
„ „ „ „	1 uncya		7
Arnicae radix sciss.	1 funt		65
Asa foetida	„	1	16
„ „	1 uncya		11
„ „ pulv.	1 funt	1	56
„ „ „	1 uncya		14
+ Cantharides	„		40
+ „ pulv.	„		45
Chamomillae rom. flores	1 funt		63
„ vulg. flores gross. pulv.	„		78
„ „ „ „ „	1 uncya		7
Chininum hydrochlor	1 skrupuł		66
Cinnamomi cortex	1 funt		81
„ „	1 uncya		8
„ „ gross. pulv.	1 funt	1	2
„ „ „ „	1 uncya		9
Cuprum sulfuric	1 funt		58
„ „	1 uncya		5
+ Hydrargyrum bichlor. corr. pulv.	1 „		36
+ „ bijodat rubr.	1 drachma		18
+ „ chlorat. mite pulv.	1 uncya		53
+ „ oxydat. flavum	1 drachma		15
Ipecacuanhae radix gross. pulv.	1 uncya		46
Jalapae tubera gross. pulv.	„		23
Jodum	„	1	93
„	1 drachma		28
Juniperi fructus	1 funt		13
„ „ gross. pulv.	„		33
Kalium jodatum	1 uncya	1	27
+ Morphinum hydrochlor	1 gran		4
Oleum lauri	1 funt		95
„ „	1 uncya		9
„ „ terebinth rectif.	1 funt		40
+ Opium subt. pulv.	1 drachma		36
Pix liquida	1 funt		24
+ Secale cornutum	„		76
+ „ „	1 uncya		7
+ „ „ pulv.	1 funt	1	—
+ „ „ „	1 uncya		9
+ Tinctura cantharid.	„		18
„ jodi	„		26
+ „ opii simpl.	„		46
Unguentum hydrargyri	„		26

Inne postanowienia rozporządzenia z dnia 3. Grudnia 1872, Dz. u. P. Nr. 172, pozostają niezmienione.

Lasser m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 25. Marca 1874. **Część XII.**

Nr. 17.

Ustawa

obowiązująca dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o rozłączeniu osad Dziewięcierz i Einsingen w powiecie Rawskim, dotychczas w jedną gminę połączonych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Osady Dziewięcierz i Einsingen, w powiecie Rawskim położone, dotychczas w jedną gminę połączone, rozłącza się, a każda z nich stanowi odtąd w obrębie swoich granic katastralnych odrębną gminę.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 27. Lutego 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

64

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 26. Marca 1874. **Część XIII.**

Nr. 18.

Ustawa

o pozwoleniu gminie miasta Strzyżowa, powiatu Rzeszowskiego, na pobór opłaty od słodzonych napojów spirytusowych, wprowadzanych w obręb tego miasta.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Gminie miasta Strzyżowa, powiatu Rzeszowskiego, pozwala się pobierać w r. 1874 na pokrycie jej wydatków gminnych opłatę gminną od słodzonych napojów spirytusowych, wprowadzanych w obręb tego miasta, po dwadzieścia i cztery (24) centów od miary niższo-austyackiej.

Wiedeń, dnia 5. Marca 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 6. Kwietnia 1874. **Część XIV.**

Nr. 19.

Obwieszczenie

c. k. galic. Namiestnictwa z dnia 23. Marca 1874, l. 14082.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości w myśl §. 49 instrukcyi do ustawy krajowej plan podróży i czynności, dotyczący uzupełnienia wojska w roku 1874 w Galicyi.

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyj asenterunkowych równocześnie ustanowionych	Powiat, dla którego pobór się odbędzie	Dnie podróży w miesiącu kwietniu	Dnie podróży w miesiącu maju	Dnie czynności w miesiącu kwietniu
			1874		
9.	1.	Stryj	.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29. 30.
		Dolina	.	1.	
		Kałusz	.	14. 24.	
	1.	Żydaczów	14.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28.
		Bóbrka	29.	8.	30.
10.	1.	Jarosław	14.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.
		Cieszanów	.	2.	
		Jaworów	.	13. 24.	
	1.	Przemyśl	.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28.
		Mościska	29.	8.	30.
13.	1.	Chrzanów	6.	.	7. 8. 9. 10. 11. 13. 14. 15.
		Kraków miasto	16.	.	17. 18. 21. 24. 25.
		Wieliczka	26.	.	27. 28. 29. 30.
	1.	Kraków powiat	.	.	7. 8. 9. 10. 11. 13. 14. 15.
		Bochnia	16.	.	17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29. 30.
		Limanowa	.	5. 17.	
15.	1.	Tarnopol	.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29. 30.
		Zbaraż	.	3.	
		Skałat	.	14. 24.	
	1.	Trembowla	14.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28.
		Husiatyn	29.	.	30.
		Borszczów	.	12. 28. 29.	
20.	1.	Nowy targ	5. 6.	.	7. 8. 9. 10. 11. 13. 14. 15.
		Nowy Sącz	16. 17.	.	18. 21. 24. 25. 27. 28. 29. 30.
		Grybów	.	7. 14.	
	1.	Jasło	5. 6.	.	7. 8. 9. 10. 11. 13. 14. 15.
		Krosno	16.	.	17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29. 30.
		Gorlice	.	1. 12.	

Dnie czynności w miesiącu maju 1874	Miejsce poboru	Uwaga.
	Stryj	
2, 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13.	Dolina	
15. 16. 18. 19. 20. 21. 22. 23.	Kałusz	
	Zydaczów	
1. 2. 4. 5. 6. 7.	Bóbrka	
1.	Jarosław	
4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12.	Cieszanów	
15. 16, 18. 19. 20. 21. 22. 23.	Jaworów	
	Przemyśl	
1. 2. 4. 5. 6. 7.	Mościska	
	Chrzanów	
	Kraków miasto	
1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12.	Wieliczka	
	Kraków powiat	
1. 2. 4.	Bochnia	
6. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 15. 16.	Limanowa	
1. 2.	Tarnopol	
4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13.	Zbaraż	
15. 16. 18. 19. 20. 21. 22. 23.	Skałat	
	Trembowla	
1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11.	Husiatyn	
13. 15. 16. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 26. 27.	Borszczów	
	Nowy targ	
1. 2. 4. 5. 6.	Nowy Sącz	
8. 9. 11. 12. 13.	Grybów	
	Jasło	
	Krosno	
2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11.	Gorlice	

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyj asenterunkowych równocześnie ustanowionych	Powiat, dla którego pobór się odbędzie	Dnie podróży w miesiącu: kwietniu	Dnie podróży w miesiącu: maju	Dnie czynności w miesiącu kwietniu 1874
24.	1.	Kołomyja	.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29. 30.
		Sniatyn	.	7.	
		Kossów	.	19. 31.	
30.	1.	Zółkiew	14.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 30.
		Rawa	29.	.	
		Sokal	.	10. 21. 22.	
	1.	Lwów powiat	.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29.
		Lwów miasto	.	.	
40.	1.	Tarnobrzeg	5. 6.	.	7. 8. 9. 10. 11. 13. 14. 15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29. 30.
		Kolbuszowa	16.	.	
		Rzeszow	.	1.	
	1.	Nisko	13. 14.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 30.
		Łańcut	28. 29.	17.	
45.	1.	Sanok	.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29. 30.
		Brzozów	.	1. 10.	
	1.	Lisko	14.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29.
		Bircza	30.	8.	
55.	1.	Brzeżany	.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29.
		Rohatyn	30.	.	
		Podhajce	.	13. 24.	
	1.	Buczacz	13. 14.	.	15. 17. 18. 21. 24, 25. 27. 28. 29. 30.
		Czortków	.	3.	
		Zaleszczyki	.	17. 30. 31.	
56.	1.	Myślenice	6.	.	7. 8. 9. 10. 11. 13. 14. 15. 17. 18.
		Wadowice	19.	.	21. 24. 25. 27. 28. 29. 30.
	1.	Żywiec	6.	.	7. 8. 9. 10. 11. 13. 14. 15. 17. 18. 21.
		Biała	22.	7,	24. 25. 27. 28. 29. 30.

Dnie czynności w miesiącu maju 1874	Miejsce poboru	Uwaga.
1. 2. 4. 5. 6.	Kołomyja	
8. 9. 11. 12. 13. 15. 16. 18.	Sniatyn	
20. 21. 22. 23. 26. 27. 28. 29. 30.	Kossów	
	Zółkiew	
1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9.	Rawa	
11. 12. 13. 15. 16. 18. 19. 20.	Sokal	
1. 4. 5. 6. 7. 8. 12. 13. 15.	Lwów	
	Tarnobrzeg	
	Kolbuszowa	
2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 15. 16. 18.	Rzeszów	
	Nisko	
1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 15. 16.	Łańcut	
	Sanok	
2. 4. 5. 6. 7. 8. 9.	Brzozów	
	Lisko	
1. 2. 4. 5. 6. 7.	Bircza	
	Brzeżany	
1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12.	Rohatyn	
15. 16. 18. 19. 20. 21. 22. 23.	Podhajce	
1. 2.	Buczacz	
4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 15. 16.	Czortków	
18. 19. 20. 21. 22. 23. 26. 27. 28. 29.	Zaleszczyki	
	Myślenice	
1. 2. 4. 5. 6.	Wadowice	
	Żywice	
1. 2. 4. 5. 6.	Biała	

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyj asenterunkowych równocześnie ustanowionych	Powiat, dla którego pobór się odbędzie	Dnie podróży w miesiącu: kwietniu	Dnie podróży w miesiącu: maju	Dnie czynności w miesiącu: kwietniu
			1	8	7 4
57.	1.	Dąbrowa	6.	.	7. 8. 9. 10. 11. 13. 14. 15.
		Mielec	16.	.	17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29.
		Ropczyce	30.	8.	
	1.	Pilzno	6.	.	7. 8. 9. 10. 11. 13. 14.
		Tarnów	15.	.	17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29. 30.
		Brzesko	.	3. 14.	
58.	1.	Stanisławów	.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29. 30.
		Bohorodczany	.	2.	
		Nadwórna	.	14. 24.	
	1.	Horodenka	13. 14.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29. 30.
		Tłumacz	.	3. 20.	
77.	1.	Sambor	.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29.
		Rudki	30.	.	
		Gródek	.	8. 17.	
	1.	Staremiasto	14.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29. 30.
		Turka	26.	.	
		Drohobycz	.	5. 19.	
80.	1.	Brody	14.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29. 30.
		Kamionka	.	10. 11. 23.	
	1.	Złoczów	.	.	15. 17. 18. 21. 24. 25. 27. 28. 29. 30.
		Przemyślany	26.	13.	

Dnie czynności w miesiącu maju 1874	Miejsce poboru	Uwaga.
	Dąbrowa	
	Mielec	
1. 2. 4. 5. 6. 7.	Ropczyce	
	Pilzno	
1. 2.	Tarnow	
4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13.	Brzesko	
1.	Stanisławów	
4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13.	Bohorodczany	
15. 16. 18. 19. 20. 21. 22. 23.	Nadwórna	
1. 2.	Horodenka	
4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 15. 16. 18. 19.	Tłumacz	
	Sambor	
1. 2. 4. 5. 6. 7.	Rudki	
9. 11. 12. 13. 15. 16.	Gródek	
	Staremiasto	
1. 2. 4.	Turka	
6. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 15. 16. 18.	Drohobycz	
1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9.	Brody	
12. 13. 15. 16. 18. 19. 20 21. 22.	Kamionka	
	Złoczów	
1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12.	Przemyślany	

Gołuchowski m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 8. Kwietnia 1874. **Część XV.**

Nr. 20.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie król. stoł. miasta Lwowa na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Gminie król. stoł. miasta Lwowa pozwala się pobierać na pokrycie wydatków gminnych, dodatek do podatku konsumcyjnego od wina w wysokości Sto (100) % czyli po 1 złr. 80 cnt. (jeden złr. ośmdziesiąt centów) od jednego wiadra niższo-austryackiego.

Budapeszt, dnia 19. Marca 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 15. Kwietnia 1874. **Część XVI.**

Nr. 21.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu 105 gminom na pobór dodatków do podatków bezpośrednich na pokrycie wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Na pokrycie wydatków gminnych pozwala się na pobór dodatku do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) następującym gminom:

powiatu Bialskiego na rok 1874:

gminie	Międzybrodzie lipnickie	w wysokości:	dwadzieścia i dziewięć (29) %
„	Hecznarowice	„ „	czterdzieści i ośm (48) %
„	Bulowice	„ „	czterdzieści sześć i pół ($46\frac{1}{2}$)%

powiatu Horodeńskiego na rok 1874:

gminie	Repuszyńce	w wysokości:	dwadzieścia dziewięć (29) %
„	Dąbki	„ „	dwadzieścia i siedm (27) %
„	Głuszków	„ „	trzydzieści i pięć (35) %
„	Isaków	„ „	dwadzieścia i ośm (28) %
„	Żywaczów	„ „	trzydzieści i cztery (34) %
„	Wierzbowce	„ „	dwadzieścia i ośm (28) %
„	Targowica	„ „	trzydzieści i pięć (35) %
„	Hawrylak	„ „	trzydzieści (30) %
„	Chmielowa	„ „	trzydzieści i trzy (33) %

na lat trzy 1874, 1875 i 1876:

gminie Czernelica w wysokości: trzydzieści i jeden (31) %
„ Serafińce „ „ trzydzieści i dwa (32) %
„ Strylcze „ „ trzydzieści (30) %

powiatu Kałuskiego w r. 1874:

gminie Zagórze w wysokości: czterdzieści i sześć (46) %
„ Bania „ „ sześćdziesiąt dwa i pół ($62\frac{1}{2}$) %
„ Broszniow „ „ dwadzieścia siedm i pół ($27\frac{1}{2}$) %
„ Petranka „ „ trzydzieści i cztery (34) %
„ Dąbrowa „ „ czterdzieści i cztery (44) %
„ Tomaszowce „ „ dwadzieścia i siedm (27) %
„ Dubowica „ „ trzydzieści i siedm (37) %
„ Tużyłów z Kotiatyczami dwadzieścia i dziewięć i pół ($29\frac{1}{2}$) %
„ Kopanka „ „ dwadzieścia i sześć (26) %
„ Perekosy „ „ trzydzieści i trzy (33) %
„ Podhorki „ „ czterdzieści (40) %
„ Zawój „ „ trzydzieści (30) %
„ Grabówka „ „ trzydzieści i jeden (31) %
„ Bereźnica szlachecka trzydzieści i jeden (31) %
„ Słobudka „ „ czterdzieści i pięć (45) %
„ Sliwki „ „ trzydzieści i pięć (35) %
„ Majdan „ „ sześćdziesiąt i jeden (61) %
„ Przysłup „ „ czterdzieści (40) %
„ Wojniłów „ „ trzydzieści i pięć (35) %
„ Dołszka „ „ trzydzieści cztery i pół ($34\frac{1}{2}$) %
„ Łuka „ „ dwadzieścia dziewięć i pół ($29\frac{1}{2}$) %
„ Cwitowa „ „ trzydzieści i cztery (34) %
„ Siołko „ „ czterdzieści i siedm (47) %
„ Seredne „ „ trzydzieści i pięć (35) %
„ Mysłów „ „ trzydzieści i ośm (38) %
„ Jaworówka „ „ sześćdziesiąt i siedm (67) %
„ NowyKałusz „ „ czterdzieści i jeden (41) %
„ Humenów „ „ dwadzieścia ośm i pół ($28\frac{1}{2}$) %
„ Jasień „ „ dwadzieścia sześć i pół ($26\frac{1}{2}$) %
„ Dołhe „ „ trzydzieści i ośm (38) %

powiatu Kołomyjskiego na rok 1873:

gminie Bania berezów w wysokości: trzydzieści (30) %

powiatu Mieleckiego na rok 1874:

gminie Przecław w wysokości: siedmdziesiąt i dwa (72) %
„ Trzciana „ „ siedmdziesiąt i trzy (73) %
„ Breń „ „ trzydzieści i dwa (32) %
„ Czermin „ „ czterdzieści i dziewięć (49) %
„ Chorzelów „ „ czterdzieści (40) %
„ Cyranka „ „ sześćdziesiąt i sześć (66) %

gminie Durdy w wysokości: sześćdziesiąt i trzy (63) %
„ Gawłuszowice „ „ ośmdziesiąt (80) %
„ Goleszów „ „ pięćdziesiąt i dwa (52) %
„ Jozefsdorf „ „ sześćdziesiąt i dziewięć (69) %
„ Jamy „ „ siedmdziesiąt i pięć (75) %
„ Książnice „ „ siedmdziesiąt i ośm (78) %
„ Kliszów „ „ czterdzieści i dziewięć (49) %
„ Kawenczyn „ „ ośmdziesiąt i siedm (87) %
„ Knapy i Smykle „ sześćdziesiąt i ośm (68) %
„ Łysaków „ „ trzydzieści i cztery (34) %
„ Otałęż „ „ sześćdziesiąt i sześć (66) %
„ Podleszany „ „ siedmdziesiąt i ośm (78) %
„ Szafranów „ „ czterdzieści (40) %
„ Surowa „ „ dwadzieścia i ośm (28) %
„ Tuszów narodowy „ trzydzieści i pięć (35) %
„ Wola wadowska „ trzydzieści i dwa (32) %
„ Wojsław „ „ czterdzieści i pięć (45) %
„ Wola otałęzka „ „ trzydzieści i dziewięć (39) %
„ Wampierzów „ „ czterdzieści (40) %
„ Wola mielecka „ „ pięćdziesiąt i cztery (54) %
„ Zaduszniki „ „ sześćdziesiąt i siedm (67) %
„ Złotniki „ „ ośmdziesiąt (80) %
„ Ziempniów „ „ trzydzieści i dwa (32) %
„ Wadowice dolne „ „ czterdzieści i ośm (48) %
„ Wadowice górne „ czterdzieści sześć i pół ($46\frac{1}{2}$) %
„ Dobrynin „ „ trzydzieści i dziewięć (39) %
„ Tuszów kolonia „ „ ośmdziesiąt siedm i pół ($87\frac{1}{2}$) %

powiatu Rudeńskiego na rok 1874:

gminie Kanafosty w wysokości: trzydzieści (30) %
„ Rozdziałowice „ „ trzydzieści i cztery (34) %
„ Kupnowice „ „ trzydzieści i ośm (38) %

powiatu Samborskiego na rok 1874:

gminie Mainicz w wysokości: trzydzieści i pięć (35) %
„ Podmanasterek „ pięćdziesiąt i ośm (58) %
„ Spryńka mała „ „ dwadzieścia i ośm (28) %
„ Towarnia „ „ pięćdziesiąt (50) %
„ Barańczyce „ „ trzydzieści (30) %
„ Chlewiska „ „ czterdzieści (40) %
„ Korniow „ „ czterdzieści i pięć (45) %

powiatu Śniatyńskiego na rok 1873 i 1874:

gminie Mikulińce w wysokości: pięćdziesiąt i dwa (52) %
„ Popielniki „ „ dwadzieścia i siedm (27) %

na rok 1873:

gminie Nowosielice w wysokości: trzydzieści siedm i pół ($37\frac{1}{2}$) %

na rok 1874:

gminie Roznow w wysokości: czterdzieści i sześć (46) %
" Budyłów " " pięćdziesiąt i cztery (54) %
" Demycze " " trzydzieści (30) %
" Lubkowice " " trzydzieści i dwa (32) %
" Trościaniec " " dwadzieścia sześć i pół ($26\frac{1}{2}$) %

powiatu Sokalskiego na rok 1873:

gminie Hohołów w wysokości: trzydzieści i ośm (38) %
" Ostrów " " pięćdziesiąt i sześć (56) %

powiatu Trembowelskiego na rok 1874:

gminie Boryczówka w wysokości: trzydzieści i jeden (31) %
" Tiutkow " " dwadzieścia dziewięć (29) %
" Nałuże " " trzydzieści (30) %
" Zazdrość " " trzydzieści (30) %
" Słobudka janowska " trzydzieści i cztery (34) %
" Młyniska " " trzydzieści i dwa (32) %.

Wiedeń, dnia 26. Marca 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Nr. 22.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zezwoleniu gminie Huciska, powiatu Bialskiego na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Gminie Huciska, powiatu Bialskiego, pozwala się pobierać przez lat trzy to jest w r. 1874, 1875 i 1876 na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych w wysokości: dziewięćdziesiąt (90) %.

Wiedeń, dnia 26. Marca 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Nr. 23.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zezwoleniu gminom Międzybrodzie kobiernickie i Bujaków, powiatu Bialskiego i gminie Czudca, powiatu Rzeszowskiego, na pobór wyższych dodatków do podatków bezpośrednich na pokrycie potrzeb gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Na pokrycie wydatków gminnych pozwala się pobierać dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, następującym gminom:

gminie Międzybrodzie kobiernickie, powiatu Bialskiego w r. 1874 w wysokości: pięćdziesiąt i dziewięć (59) %

gminie Bujaków, powiatu Bialskiego w r. 1874 w wysokości: ośmdziesiąt i jeden (81) %

gminie Czudca, powiatu Rzeszowskiego w r. 1873 i 1874 w wysokości: pięćdziesiąt i pięć (55) %.

Wiedeń, dnia 26. Marca 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Nr. 24.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zezwoleniu gminom Posada sanocka, Zawadki ad Bukowsko, Klimkówka i Jaśliska, powiatu Sanockiego, na pobór wyższych dodatków do podatków bezpośrednich na pokrycie potrzeb gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Na pokrycie wydatków gminnych pozwala się pobierać w r. 1874 dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich bez dodatków nadzwyczajnych, następującym gminom powiatu Sanockiego:

gminie Posada sanocka w wysokości: trzydzieści i jeden (31) %

gminie Zawadka ad Bukowsko w wysokości: czterdzieści sześć i pół ($46\frac{1}{2}$) %

gminie Klimkówka w wysokości: czterdzieści i sześć (46) %

gminie Jaśliska w wysokości: czterdzieści i pięć (45) %.

Wiedeń, dnia 26. Marca 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Nr. 25.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zezwolenie 14 gminom na pobór dodatków do podatków bezpośrednich na pokrycie wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Na pokrycie wydatków gminnych pozwala się na pobór dodatku do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) następującym gminom:

Powiatu Doliniańskiego na r. 1873, 1874, 1875 i 1876:

gminie	Debelówka	w wysokości:	pięćdziesiąt dwa i pół ($52\frac{1}{2}$) %
„	Engelsberg	„ „	dziewięćdziesiąt i dziewięć (99) %
„	Jaworów	„ „	trzydzieści sześć i pół ($36\frac{1}{2}$) %
„	Kniaziołuka	„ „	dwadzieścia dziewięć i pół ($29\frac{1}{2}$) %
„	Lolin	„ „	dziewięćdziesiąt jeden i pół ($91\frac{1}{2}$) %
„	Maksymówka	„ „	pięćdziesiąt i pół ($50\frac{1}{2}$) %
„	Nowoszyn	„ „	dziewięćdziesiąt i dziewięć (99) %
„	Słobudka dolińska	„	trzydzieści dziewięć i pół ($39\frac{1}{2}$) %
„	Spas	„ „	czterdzieści i pół ($40\frac{1}{2}$) %
„	Tułuków	„ „	siedmdziesiąt siedm i pół ($77\frac{1}{2}$) %
„	Teresówka	„ „	dziewięćdziesiąt i dziewięć (99) %
„	Turza gniła	„ „	pięćdziesiąt (50) %.

Powiatu Horodeńskiego na rok 1874:

gminie Okno w wysokości: dwadzieścia i siedm (27) %.

Na rok 1874, 1875 i 1876:

gminie Probabin w wysokości: czterdzieści trzy i pół ($43\frac{1}{2}$) %.

Wiedeń, dnia 26. Marca 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Nr. 38.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem a dozwalająca 14 gminom na pobór dodatków do podatków bezpośrednich na pokrycie wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Na pokrycie wydatków gminnych pozwala się na pobór dodatku do wszystkich podatków bezpośrednich oraz nadzwyczajnego dodatku niżej wymienionym gminom.

Powiatu Dolińskiego na r. 1873, 1874, 1875 i 1876

gminie Dubowica w wysokości pięćdziesiąt dwa i pół (52½) %,
„ Engelsberg „ „ dziewięćdziesiąt i dziewięć (99) %,
„ Jasionów „ „ czterdzieści ośm i pół (48½) %,
„ Kniażołuka „ „ trzydzieści dziewięć i pół (39½) %,
„ Lolin „ „ siedmdziesiąt siedem i pół (77½) %,
„ Maksymówka „ „ sześćdziesiąt i pół (60½) %,
„ Nowoszyny „ „ dziewięćdziesiąt i ośm (98) %,
„ Słoboda dolińska „ „ trzydzieści dziewięć i pół (39½) %,
„ Spas „ „ czterdzieści i pół (40½) %,
„ Toluków „ „ siedmdziesiąt siedem i pół (77½) %,
„ Turzawka „ „ dziewięćdziesiąt trzy (93) %,
„ Turza gnila „ „ pięćdziesiąt (50) %.

Powiatu Turczańskiego na rok 1874:

gminie Okno w wysokości dwadzieścia i siedm (27) %.

Na rok 1874, 1875 i 1876:

gminie Prelukie w wysokości czterdzieści trzy i pół (43½) %.

Wiedeń, dnia 26. Marca 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 20. Kwietnia 1874. **Część XVII.**

Nr. 26.

Uchwała

finansowa o pokryciu niedoboru funduszu krajowego na rok administracyjny 1874.

I. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego na rok administracyjny 1874 uchwala Sejm dodatki do podatków stałych z dodatkiem $^1/_3$ części po 30 centów od każdego złotego austryackiego.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przenoszenia oszczędności jednej rubryki na potrzeby drugiej z tem jednak zastrzeżeniem, że Wydział krajowy każde zboczenie od preliminarza usprawiedliwi.

Nr. 27.

Uchwała

finansowa o pokryciu potrzeb funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej, zachodniej i Wielkiego Księstwa Krakowskiego na rok 1874.

Na pokrycie potrzeb funduszów indeumizacyjnych Galicyi wschodniej, zachodniej i Wielkiego Księstwa Krakowskiego na rok 1874 Sejm ustanawia dodatek do podatków stałych z dodatkiem $^1/_3$ części po 51 centów od każdego reńskiego wal. austr.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 25. Kwietnia 1874. **Część XVIII.**

Nr. 28.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 10. Kwietnia 1874, l. 15818,

którem ogłasza się w skutek reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 21. Marca 1874, l. 7604 osnowę ustawy państwowej z dnia 18. Marca 1874, Nr. 18 Dz. u. p. o latach swobody podatkowej dla budowli nowych, przebudowanych i dobudowanych.

Uwolnienie od podatku domowego i dodatków państwowych udzielone głównym miastom prowincyi najwyższem postanowieniem z dnia 10. Lutego 1835 (dekr. kanc. nadw. z dnia 24. Lutego 1835, l. 562), zaś wszystkim miejscowościom względem budynków podlegających podatkowi domowo-czynszowemu i domowo-klasowemu ustawą z dnia 3. Marca 1868, Nr. 16 Dz. u. p. zostało rozszerzone ustawą państwową z dnia 18. Marca 1874, l. 18 Dz. u. p. w ten sposób, że w przypadkach wyszczególnionych w ustępach A, B, C, powyż powołanego najwyższego postanowienia, to jest dla nowych budowli, przebudowań i dobudowań przyznanem zostało uwolnienie od podatków przez przeciąg lat dwudziestu pięciu; z tem jednak zastrzeżeniem, że uwolnienie to odnosi się tylko do budowli nowych, do przebudowań i dobudowań, które w latach 1874, 1875 i 1876 rozpoczęte a do końca roku 1876 zgodnie z planem będą ukończone i na użytek oddane.

Jeżeli budowle nowe, przebudowania i dobudowania były rozpoczęte przed rokiem 1874 a będą podług planu ukończone i do użytku oddane po koniec roku 1875, natenczas budowlom nowym służy pietnastoletnia a przebudowanym i dobudowanym dwunastoletnia swoboda podatkowa.

Lwów, dnia 10. Kwietnia 1874.

Gołuchowski m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 28. Kwietnia 1874. **Część XIX.**

Nr. 29.

Ustawa

względem założenia i wewnętrznego urządzenia ksiąg hypotecznych (gruntowych) dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem.

Za zgodą Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

1. Postanowienie ogólne.

§. 1.

W Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem założone będą księgi hypoteczne (gruntowe).

Księgi te założone będą z urzędu dla wszystkich miejscowości, dla których nie istnieją księgi publiczne jako hypoteczne uważać się mające; dla miejscowości zaś, dla których wspomniane księgi istnieją, o tyle, o ile księgi tam prowadzone nie odpowiadają wymogom niniejszej ustawy.

§. 2.

Do ksiąg hipotecznych wpisane będą wszelkie nieruchomości i prawa za nieruchomości poczytane. (§. 298 u. c.)

Wyjętemi są jednak ruchomości:

1. które stanowią dobro publiczne (§. 287. u. c.);

2. które są w posiadaniu przedsiębiorstwa kolei żelaznej i do ruchu kolejowego służą;

3. nieruchomości stanowić mające przedmiot ksiąg górniczych.

2. Urządzenie wewnętrzne ksiąg hypotecznych.

A. Księga główna.

§. 3.

Wykazy hypoteczne posiadłości tabularnych w obrębie jednego sądu kolegialnego jako realnej ich instancyi położonych, tworzą razem jedną księgę główną.

Przy zakładaniu ksiąg hypotecznych te posiadłości za tabularne uważać należy, które w myśl ordynacyi wyborczej dla Sejmu krajowego za dobra ziemskie tabularne poczytane być mogą.

Czy posiadłość uważaną być ma za tabularną, orzeka w razie wątpliwości po zasięgnięciu opinii Namiestnictwa i Wydziału krajowego, co do posiadłości w Galicyi i Lodomeryi położonych, sąd krajowy lwowski, co do posiadłości położonych w okręgu byłego wolnego miasta Krakowa, sąd krajowy krakowski.

Wykazy hypoteczne posiadłości położonych w obrębie miasta, w którem sąd kolegialny będący zarazem instancyą ich realną ma swoją siedzibę, tworzą razem jedną księgę główną. Większe jednak gminy miejskie podzielone być mogą, dla łatwiejszego przeglądu na dzielnice miejscowo odgraniczone a w takim razie utworzoną będzie dla każdej pojedyńczej dzielnicy osobna księga główna.

Wykazy hypoteczne wszystkich innych posiadłości w jednej gminie katastralnej położonych, tworzą razem jedną główną księgę.

W razie potrzeby założone będą księgi dodatkowe dla każdej księgi głównej z osobna.

a) Treść wykazów hypotecznych.

§. 4.

Jeden wykaz hypoteczny obejmować ma w powszechności jedno tylko ciało hypoteczne, wyjątkowo można jednak w księgach hypotecznych, które obejmują posiadłości ziemskie nie tabularne, wciągać do jednego wykazu kilka ciał hypotecznych mniejszej wartości do jednego i tego samego właściciela należących, jeżeli nie ma obawy, by z tego w stanie hypotecznym jaka zawiłość wyniknąć mogła.

§. 5.

Każda posiadłość, będąca całością fizycznie ciągłą, tworzyć może dla siebie osobne ciało hypoteczne.

Połączenie kilku posiadłości do tego samego właściciela należących w jedno ciało hypoteczne wtedy tylko może nastąpić, jeżeli takowe nie są rozmaicie obciążone i także pod względem ograniczeń prawa własności, żadnej między niemi nie ma różnicy, lub jeżeli przeszkody te równocześnie z tem połączeniem usunięte zostaną.

b) Karty wykazu hypotecznego.

§. 6.

Każdy wykaz hypoteczny składa się z karty stanu majątkowego, z karty własności i z karty ciężarów.

§. 7.

Karta stanu majątkowego zawierać będzie wszystkie części składowe ciała hypotecznego i te prawa rzeczowe, które z własnością ciała hypotecznego lub z częścią składową tegoż są połączone.

Oznaczenie części składowych ciała hypotecznego zgadzać się powinno z oznaczeniem takowych w katastrze i na mapie katastralnej.

Jeżeli jakie ciało hypoteczne ma powszechnie znaną nazwę, wyrazić ją należy w napisie karty stanu majątkowego. W napisie tym uwidocznione być ma także, jeżeli ciało hypoteczne znajduje się w stosunku niezupełnej własności.

§. 8.

Jeżeliby stan majątkowy w skutek wpisu na innej karcie dokonanego pod względem treści w czemkolwiek zmieniony został, zmiana takowa na karcie stanu majątkowego z urzędu uwidoczniona będzie.

Każdy wpis służebności gruntowej uskuteczniony w wykazie posiadłości służebnej jak niemniej każdą następną zmianę tego wpisu na karcie stanu majątkowego posiadłości uprawnionej z urzędu uwidocznić należy.

§. 9.

Karta własności służy do wpisania praw własności, tudzież owych ograniczeń, którym podlega właściciel pod względem zdolności osobistej w swobodnem zarządzaniu majątkiem.

Oprócz tego uwidocznić należy na tej karcie wszystkie ograniczenia do karty ciężarów zaciągnąć się mające, którym każdy właściciel w rozrządzeniu ciałem hypotecznem lub częścią tegoż podlega.

§. 10.

Karta ciężarów wyszczególnić ma wszelkie na posiadłości ciężące prawa rzeczowe, tudzież prawa na tych prawach nabyte, dalej prawa odkupu pierwokupna, najmu i dzierżawy, a oprócz tego wszelkie takie ograniczenia w rozrządzeniu całem ciałem hypotecznem lub częścią onegoż, którym podlega każdy właściciel tej obciążonej posiadłości.

§. 11.

Jeżeli w jednym i tym samym wykazie zawartych jest kilka ciał hypotecznych, natenczas wpisy do nich się odnoszące uskutecznione będą na karcie stanu majątkowego dla każdego z tych ciał w odrębnych odstępach z osobna, na dalszych zaś dwóch kartach dla wszystkich ciał hypotecznych w porządku jak po sobie następują.

Każde z tych ciał hypotecznych otrzyma na karcie stanu majątkowego dla szczegółowego oznaczenia liczbę bieżącą, a do oznaczenia tego odwoływać się należy przy wszystkich odnośnych wpisach na karcie własności lub na karcie ciężarów uskutecznić się mających; przy takiem odwołaniu trzeba liczbę odnośną wypisać głoskami.

Jeżeliby które z tych ciał hypotecznych w jednym i tym samym wykazie zawartych do innego wykazu hypotecznego przeniesionem być miało, natenczas przeniesienie to wykonać należy z wszystkiemi wpisami, odnoszącemi się do tego ciała hypotecznego.

c) *Rejestra.*

§. 12.

Dla każdej księgi głównej utrzymywane będą rejestra ciał hypotecznych tudzież osób, dla których i przeciw którym wpisy się uskuteczniają.

B. Zbiór dokumentów.

§. 13.

Dla wszystkich ksiąg głównych jednego i tego samego sądu, utrzymywany będzie wspólny zbiór dokumentów; jednakże dla księgi głównej posiadłości tabularnych utrzymywany ma być osobny taki zbiór.

3. Postępowanie przy zakładaniu ksiąg hypotecznych.

a) *Władze wykonawcze.*

§. 14.

Zakładanie ksiąg hypotecznych przeprowadzać będą sędziowie powiatowi, przełożeni sądów powiatowych, miejsko delegowanych, lub ich zastępcy, pod bezpośrednim nadzorem prezydentów sądów kolegialnych pierwszej instancyi, lub wyznaczonych przez nich urzędników sądowych. Zastępcą sędziego powiatowego może być tylko taki urzędnik sądowy, który złożył egzamin sędziowski.

Jeżeliby ze względu na stan spraw, lub na urzędowe stosunki sądu powiatowego zachodziła obawa, że sędzia powiatowy w sposób odpowiedni lub w czasie stosownym założenia ksiąg hipotecznych wykonać nie zdoła, natenczas może prezydent wyższego Sądu krajowego w którego okręgu sąd

powiatowy ma swoją siedzibę, czynność tę na czas potrzeby poruczyć innemu urzędnikowi sądowemu, który złożył egzamin sędziowski. Urzędnik ten przydzielonym będzie dotyczącemu sądowi powiatowemu, do tymczasowego pełnienia służby.

Do zakładania ksiąg hypotecznych dla miasta, w którem sąd kolegialny pierwszej instancyi ma swoją siedzibę, może także prezydent tegoż sądu, jeżeli to za stosowne uzna, zamiast przełożonego sądu powiatowego miejsko delegowanego powołać jednego lub kilku innych urzędników sądowych, zostających w służbie przy tym samym sądzie kolegialnym.

Urzędnicy sądowi w ten sposób do założenia ksiąg hypotecznych powołani, sprawują samoistnie wszystkie czynności, które niniejsza ustawa sądom i sędziom powiatowym przekazuje.

§. 15.

Do rozpraw ze stronami, winien urzędnik sądowy dochodzeniem kierujący, przybrać przysięgłego protokolistę.

b) Zarządzenia przygotowawcze.

§. 16.

W celu przygotowania dochodzeń, dla każdej gminy katastralnej z osobna odbyć się mających, sporządzonym będzie jak najdokładniejszy spis posiadłości w gminie położonych i ich posiadaczy; należy także przysposobić kopię mapy katastralnej, tudzież odpisy protokołów parcelowych. Względem posiadłości ziemskich tabularnych w gminie katastralnej położonych, sporządzonym będzie osobny spis, a oprócz tego dostarczone być mają kopie mapy katastralnej z wyciągami protokołów parcelowych, te posiadłości obejmującej.

§. 17.

Dochodzenia powyżej wspomnione odbywać się mają w tej gminie miejscowej, do której gmina katastralna należy, a jeżeli zbadanie stanu rzeczy tego wymaga, na miejscu.

Dzień wyznaczony do rozpoczęcia tych dochodzeń, ogłoszonym będzie w dzienniku krajowym. Zarazem obwieścić go należy we wszystkich interesowanych i sąsiednich gminach i obszarach dworskich. Ogłoszenie to nastąpi z tym dodatkiem, że każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

§. 18.

Wszystkich wiadomych posiadaczy takich posiadłości w gminie katastralnej położonych, względem których dochodzenie stanu posiadania jest potrzebne, zawezwać należy do stawienia się, a to każdego z osobna z tem dołożeniem, aby dokumenta, odnoszące się do stosunków ich posiadania, ze sobą przynieśli.

Zawezwanie dla posiadaczy w gminie miejscowej zamieszkałych, nastąpi przez przełożonego gminy, dla posiadaczy zaś na obszarze dworskim zamieszkałych, przez zastępcę tego obszaru.

Posiadaczy obszarów dworskich tudzież posiadaczy poza obrębem miejscowej gminy i obszaru dworskiego zamieszkałych, zawezwie urzędnik sądowy dochodzeniem kierujący, pismiennie.

§. 19.

Dla zawezwać się mających bezwłasnowolnych posiadaczy, których prawni zastępcy nie są wiadomi, tudzież dla posiadaczy z miejsca pobytu niewiadomych, którzy pełnomocników należycie upoważnionych nie ustanowili, ustanowi sąd powiatowy zastępców do rozprawy, w celu założenia ksiąg hypotecznych odbyć się mającej.

W razie niestawienia się osoby zawezwanej, ustanowi dla niej urzędnik sądowy dochodzeniem kierujący zastępcę, jeżeli tego dalszy tok dochodzeń wymagać będzie.

§. 20.

Dochodzenia te odbywać się mają w obecności dwóch mężów zaufanych, wybranych przez reprezentacyą gminy, jako świadków sądowych.

c) Przedmiot i tok dochodzeń.

§. 21.

Przedmiotem dochodzeń będzie:

1. Zbadanie spisów posiadłości i map katastralnych pod względem prawdziwości i dokładności tychże, sprostowanie, gdzie należy, tych spisów i kopii map, w razie potrzeby przez przyzwanego geometrę przysięgłego.

2. Wyśledzenie praw własności i ograniczeń, którym właściciele co do wolności rozrządzania majątkiem podlegają.

3. Rozpoznawanie, które z parcel gruntowych same dla siebie stanowić mają osobne ciała hypoteczne a które w tym celu z innemi mają być połączone, niemniej, które ciała hypoteczne właściciel w jednym wykazie umieszczone mieć chce. (§, 4.)

4. Wyśledzenie znanej powszechnie nazwy ciała hypotecznego, konskrypcyjnego czyli domowego numeru, którym oznaczane bywa ciało hypoteczne lub pojedyncze jego części.

5. Wyśledzenie praw z posiadaniem nieruchomości połączonych, tudzież gruntowych i domowych służebności takowe obciążających.

Na inne prawa rzeczowe, a mianowicie na prawa zastawu, dochodzenia te rozciągać się nie będą.

Dochodzenie tych praw, o ile nie chodzi o prawa już zahypotekowane, które w myśl §. 32 niniejszej ustawy do nowych ksiąg hypotecznych przeniesione być mają, pozostawia się postępowaniu, które według ustawy z d. 25. Lipca 1871 Nr. 96 D. p. p. zarządzone będzie.

§. 22.

Względem takich posiadłości, które dotychczas wpisane były w księgach publicznych, za hypoteczne uważanych, postanowienia paragrafu 21 z tą odmianą zastosować należy, iż pominiętem będzie wyśledzenie praw własności i ograniczeń, którym właściciele w prawie rozrządzania majątkiem podlegają, wyśledzenie zaś praw, z posiadaniem tych posiadłości połączonych tudzież gruntowych i domowych służebności na nich ciążących, tylko o tyle będzie przedsięwziętem, o ile te prawa i służebności nie są już hypotecznie wpisane, i o ile względem takowych między stronami zupełne istnieje porozumienie.

§. 23.

Przy utworzeniu ciał hypotecznych (§. 21 ust. 3) z takich posiadłości, które były dotychczas wpisane w księdze publicznej za hypoteczną uważanej, służyć będzie za podstawę stan posiadania tej księdze odpowiedni.

Posiadłości zaś w takich księgach niewpisane a do jednego i tego samego posiadacza należące, połączone będą w jedno ciało hypoteczne, jeżeli posiadacz utworzenia osobnych ciał hypotecznych nie żąda. Połączenie to jednak o tyle tylko uskutecznionem być może, o ile według ustawy jest dopuszczalnem (§. 5), co w każdym razie jak najściślej zbadać należy przez przesłuchanie posiadacza, przez przegląd aktów sądowych, lub w inny sposób odpowiedni.

§. 24.

Gdyby się okazało, że części składowe ciała hypotecznego położone są w innej gminie katastralnej, natenczas dochodzić należy, które z parcel gruntowych w owej gminie położonych jako do tego ciała hypotecznego należące, uważane być mają.

Względem posiadłości ziemskich tabularnych jednak ograniczyć się należy tylko do wyśledzenia gmin katastralnych, w których reszta części składowych ciała hypotecznego jest położona.

§. 25.

Jeżeli twierdzenia lub roszczenia stron w sposób przekonywujący wykazane nie będą, lub jeżeliby takowym zaprzeczono, natenczas dochodzonem być powinno ostatnie faktyczne posiadanie, i wynik tego dochodzenia wszelkiemu dalszemu postępowaniu służyć ma za podstawę.

Względem takich posiadłości, które zapisane były dotąd w księgi publiczne, za hypoteczne uważane, stan hypoteczny tychże służyć ma za podstawę, nie uwłaczając jednak uzupełnieniu dokonać się mającemu, w skutek dochodzeń w paragrafie 22 wskazanych.

§. 26.

Wynik dochodzeń tudzież wszelkie istotne oświadczenia stron wciągnąć należy do protokołu, który przez urzędników sądowych, jakoteż przez mężów zaufanych gminy podpisanym będzie. Nadto podpisze każda strona swoje własne oświadczenie; w razie, gdyby podpisu swego odmówiła, należy uwidocznić przyczynę tego w protokole.

Względem dochodzenia odnoszącego się do posiadłości ziemskich tabularnych spisanym będzie osobny protokół.

d) Sporządzenie i sprostowanie arkuszów posiadania.

§. 27.

Skoro dochodzenia odnoszące się do całej gminy katastralnej ukończone będą, sporządzić należy arkusze posiadania. Tak dla każdego wyłącznego posiadacza, jakoteż dla każdej spólności kilku posiadaczy, założonym będzie osobny arkusz posiadania. Do każdego arkusza posiadania wpisane będą wszystkie posiadłości w gminie katastralnej położone, do tego samego posiadacza lub do tych samych spółposiadaczy należące, w porządku według ciał hypotecznych, tudzież wszystkie wyniki dochodzeń odnoszących się do tych posiadłości.

Jeżeli części składowe ciała hypotecznego położone są w innej gminie, należy okoliczność tę zanotować w arkuszu posiadania.

§. 28

Arkusze posiadania wraz z sprostowanemi spisami i z kopiami map katastralnych i protokołami parcelowemi, tudzież protokoły dochodzeń, złożone będą do powszechnego przejrzenia w właściwym sądzie powiatowym lub w miejscu, które wyznaczy kierujący dochodzeniem za uprzedniem zezwoleniem nadzorującego prezydenta sądu kolegialnego.

Kierujący dochodzeniem wyznaczy zarazem dzień, w którym w razie zgłoszenia zarzutów przeciw prawdziwości arkuszów dalsze dochodzenia prowadzone będą. Dzień ten ogłoszonym będzie w dzienniku krajowym, zarazem obwieścić go należy we wszystkich interesowanych tudzież sąsiednich gminach i obszarach dworskich.

§. 29.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkusza posiadania, mogą być wniesione albo w sądzie powiatowym, albo też w dniu w §. 28. wspomnianym u kierującego dochodzeniem, a to piśmiennie lub ustnie.

Jeżeli zarzuty opierają się na takich faktach, które przy dochodzeniu poprzedniem nie były wiadome, natenczas zarządzić należy co potrzeba w celu wyjaśnienia stanu rzeczy.

Jeżeli zarzut okaże się uzasadnionym, arkusz posiadania odpowiednio sprostowanym będzie.

e) Sporządzenie wykazów hypotecznych.

§. 30.

Po ukończeniu rozpraw nad zarzutami przeciw arkuszom posiadania wniesionemi, należy akta przedłożyć prezydentowi sądu kolegialnego pierwszej instancyi, pod którego nadzorem odbywa się czynność założenia ksiąg hypotecznych dla wszystkich posiadłości w obrębie tego sądu położonych.

Prezydent zbada, czy dochodzenia przeprowadzone zostały według postanowień ustawy. Spostrzeżone usterki usunąć należy w sposób właściwy, a w razie potrzeby drogą ponownych dochodzeń.

Akta za prawidłowe uznane lub należycie sprostowane, udzieli prezydent w celu sporządzenia wykazów hypotecznych i następnego prowadzenia ksiąg hypotecznych tym sądom realnym, które według §. 50. Normy jurysdykcyjnej z dnia 20. Listopada 1852. R. 251. D. p. p. do wykonywania jurysdykcyi realnej względem nieruchomości w właściwym ich obrębie położonych, powołane są.

Wykaz hypoteczny dla ciała hypotecznego, tabularnego, wtedy dopiero ma być sporządzony, gdy nadesłane będą wszystkie arkusze posiadania obejmujące części składowe tego ciała.

§. 31.

Wykazy hypoteczne, do których treść arkuszów posiadania przenieść należy, ułożone być mają wedle postanowień niniejszej ustawy. Jako wykazy hypoteczne mogą jednak arkusze posiadania natenczas być użyte, jeżeli takowe we formie wykazów hypotecznych są sporządzone. i jeżeli zawarte w nich wpisy odpowiadają postanowieniom niniejszej ustawy, odnoszącym się do treści kart wykazów hypotecznych.

§. 32.

Do wykazów hypotecznych, ułożyć się mających dla takich posiadłości, które dotąd w księdze publicznej za hypoteczną uważanej, są umieszczone, przenieść należy wszelkie do tej posiadłości odnoszące się wpisy hypoteczne, jeżeli przedmiot tych wpisów nie jest przeciwnym postanowieniom powszechnej ustawy hypotecznej. Przeniesienie to jednak na wpisy już wykreślone rozciągać się nie może.

Również zaniechanem będzie i przeniesienie wszelkich takich wierzytelności prywatnych, względem których istnieją warunki amortyzacyi, jeżeli zobowiązany w należytym czasie wniósł prośbę o zaniechanie ich przeniesienia.

§. 33.

Wykazy co do takich ciał hypotecznych, których części składowe w kilku gminach katastralnych są położone a do posiadłości ziemskich tabularnych nie należą, wniesione być mają do księgi hypotecznej owej gminy, w której leży główna część składowa.

W razie wątpliwości, którą z części składowych za główną uważać należy, rozstrzyga oświadczenie posiadacza.

Względem takich posiadłości w gminie katastralnej położonych, które należą do ciał hypotecznych w księdze tej gminy nie zawartych, sporządzonym będzie osobny spis, który do księgi hypotecznej załączonym być powinien.

W tym spisie oznaczone będą wykazy hypoteczne, zawierające te ciała hypoteczne, do których owe posiadłości należą.

§. 34.

Jeżeli po założeniu ksiąg hypotecznych kilka takich ciał, których wykazy w różnych księgach są umieszczone, w jedno ciało hypoteczne mają być połączone, natenczas należy wedle postanowienia §. 33. wskazać księgę hypoteczną, do której wykaz nowo utworzonego ciała hypotecznego ma być wciągniętym.

Połączenie jednakże ciał hypotecznych, wciągniętych czy to w jednej księdze lub też w kilku księgach hypotecznych, nie może nastąpić przed upływem terminu, do zgłoszenia praw obciążających według ustawy z dnia 25. Lipca 1871 (L. 96, Dz. p. p.), przepisanego.

§. 35.

Skoro ukończone będą rozprawy postępowania wprowadzić się mającego, według ustawy z dnia 25. Lipca 1871 l. 96 (Dz. p. p.) a przeniesienie dawnych ciężarów w myśl §. 18 wspomnianej ustawy przez wyższy C. k. sąd krajowy zarządzone wykonane będzie, należy wykazy hypoteczne do jednej księgi głównej należące oznaczyć liczbą bieżącą, jeżeli tego już poprzednio nie uczyniono i wykazy tak oznaczone, w odpowiedniej ich ilości oprawić w pojedyńcze tomy.

Stronnice każdego tomu oznaczone będą liczbami bieżącemi a liczbę ich stwierdzi na pierwszej stronnicy przełożony sądu własnoręcznym podpisem przy wyciśnięciu pieczęci urzędowej.

f) Przechowanie aktów odnoszących się do zaprowadzenia ksiąg hypotecznych.

§. 36.

Akta odnoszące się do założenia ksiąg hypotecznych przechowane będą w sądach do utrzymywania tych ksiąg powołanych.

4. Uwolnienie stron od ponoszenia kosztów założenia ksiąg hypotecznych.

§. 37.

Posiadacze nieruchomości do ksiąg hypotecznych wpisać się mających, nie będą pociągani do ponoszenia kosztów z założeniem ksiąg hypotecznych połączonych.

Jednakże gminy i wydzielone obszary dworskie są obowiązane dostarczyć lokalów potrzebnych do urzędowych rozpraw, utrzymywać je w stanie należytym, w razie potrzeby opalać. i także starać się o dostarczenie pomocy potrzebnej do poparcia czynności urzędowych.

Jeżeli gmina i obszar dworski do wypełnienia wspomnionych obowiązków wspólnie przyczynić się mają, natenczas w braku innego układu koszta ztąd powstałe rozdzielone będą, według stosunku przestrzeni posiadłości dworskiej do przestrzeni posiadłości gminy.

5. Postępowanie w celu uzupełnienia lub odnowienia ksiąg hypotecznych.

§. 38.

Przepisy postępowania, w celu założenia ksiąg hypotecznych niniejszą ustawą objęte, należy według jej ducha (analogicznie) i wtedy stosować, jeżeli księga hypoteczna ma być uzupełnioną przez wciągnięcie posiadłości do żadnej dotąd księgi nie wpisanej, albo jeżeli księga główna lub część jej ma być odnowioną z powodu, iż zaginęła lub do użytku niezdatną się stała.

6. Początek obowiązywania ustawy i wykonanie tejże.

§. 39.

Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia jej ogłoszenia.

§. 40.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Ministrowi sprawiedliwości, który wyda potrzebne rozporządzenia wykonawcze.

Budapeszt, dnia 20. Marca 1874.

Franciszek Józef m. p.

(L. S.)

Glaser m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 30. Kwietnia 1874. **Część XX.**

Nr. 30.

Rozporządzenie

ministra wyznań i oświecenia z dnia 8. Maja 1872.

O posiedzeniach (konferencyach) nauczycieli szkół początkowych z okręgu i z całego kraju.

Celem wykonania §§. 45 i 46 ustawy z dnia 14. Maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 62.) rozporządzam, co następuje.

I. O posiedzeniach nauczycieli z okręgu.

§. 1.

W każdym okręgu szkolnym, odbywa się prawidłowo raz w rok posiedzenie nauczycieli. Jeżeli okręg szkolny podzielony jest między kilku inspektorów, w każdej części okręgu odbywać się będą osobne posiedzenia. Jeżeli wspólne posiedzenie miejsca mieć nie może, czy to dla zbyt wielkiej rozległości okręgu, czy dla braku dróg, czyli też z innych przyczyn, będą się odbywać osobne posiedzenia w każdej części okręgu.

§. 2.

Zadaniem konferencyi nauczycieli z okręgu jest w ogólności: Dążyć do potrzebnej zgodności w wewnętrznej organizacyi stosunków szkolnych, naradzać się nad środkami podniesienia szkół początkowych, czynić dotyczące wnioski do władzy szkolnej okręgowej i dawać opinię o przedmiotach, tyczących się spraw szkolnych a przez tąż władzę na posiedzenie wniesionych. W szczególności obowiązkiem ich jest:

1. dopełniać zadania przydzielonego im na mocy porządku szkół i nauk we względzie planu nauk, zakresu klas i t. d.;

2. badać układ książek do nauki i do czytania używanych, oceniać środki pomocnicze i do ułatwienia nauki służące i czynić wnioski, tyczące się ich udoskonalenia a względnie zaprowadzenia nowych środków do nauczania i uczenia się;

3. rozbierać gruntownie metody nauczania przez teoryę i praktykę za odpowiednie uznane i orzekać o przyjęciu tychże, jakoteż o zasadach karności szkolnej;

4. zwracać szczególną uwagę na ogródki dziecinne, na szkoły robót kobiecych, biblioteki szkolne, ogrody szkolne, na uprawę pól w celu prób rolniczych, na zakłady gimnastyczne, tudzież na wszelkie środki, do zachowania zdrowia młodzieży szkolnej zmierzające;

5. rozważać przeszkody, rozwój nauki publicznej w okręgu tamujące i czynić wnioski w celu ich usunięcia;

6. naradzać się nad środkami, mającemi na celu jak największą zgodność między wychowaniem domowem a szkolnem;

7. naradzać się nad środkami rozszerzenia szkół i polepszenia stosunków szkolnych w okręgu, w szczególności celem zaprowadzenia kursów dalszego kształcenia i szkół specyalnych niższych z uwzględnieniem potrzeb okręgu;

8. zastanawiać się nad środkami dalszego kształcenia się nauczycieli, mianowicie celem założenia biblioteki okręgowej dla nauczycieli.

Środkami dalszego kształcenia się nauczycieli, na posiedzeniach nauczycieli z okręgu, są szczególnie wykłady treści naukowej lub pedagogicznej, przedstawianie postępowania praktycznego przy wykładzie pewnych przedmiotów, tudzież wystawy środków naukowych.

§. 3.

Prawidłowe posiedzenie nauczycieli z okręgu (§. 1.) zwołuje władza szkolna okręgowa i wyznacza miejsce i czas zebrania, tudzież jak długo ma trwać.

Posiedzenie nie może trwać dłużej nad trzy dni. W przypadkach uznanej potrzeby, władza szkolna okręgowa ma także prawo zwoływać posiedzenia nadzwyczajne: tam atoli, gdzie koszta posiedzeń nie są pokrywane z kasy okręgu szkolnego, winna postarać się poprzednio o przyzwolenie władzy szkolnej krajowej.

§. 4.

Brać udział w posiedzeniu nauczycieli z okręgu i przybyć na takowe są obowiązani wszyscy dyrektorowie, nauczyciele starsi, nauczyciele, nauczycielki świeckie, nauczyciele niżsi i nauczycielki niższe szkół publicznych początkowych i mieszczańskich, świadectwo uzdatnienia na nauczycieli posiadający, nauczyciele religii przy tychże szkołach stale zamianowani, tudzież dyrektorowie, nauczyciele główni c. k. seminaryów nauczycielskich dla mężczyzn (kobiet) w tymże okręgu, tudzież nauczyciele szkoły ćwiczeń tychże zakładów.

Wszyscy ci członkowie mają w sprawach do posiedzenia należących głos uchwalający, jakoteż czynne i bierne prawo wyboru.

Nauczyciele niżsi i nauczycielki niższe, świadectwo dojrzałości posiadający, obowiązani są przybyć, lecz mają tylko głos doradczy.

Nauczyciele religii nie zamianowani stale, pomocnicy i pomocnice, tudzież nauczyciele i nauczycielki przedmiotów nadobowiązkowych przy publicznych szkołach początkowych i seminaryach nauczycielskich, nauczycielki przy szkołach robót, tudzież nauczyciele i nauczycielki przy szkołach początkowych prywatnych, mogą brać udział w posiedzeniu z głosem doradczym.

Wszyscy członkowie władzy szkolnej okręgowej mają prawo znajdować się na posiedzeniu.

Przewodniczący może zaprosić także osoby prywatne, które mieć będą głos doradczy.

§. 5.

Na posiedzeniu nauczycieli z okręgu przewodniczy i kieruje takowem właściwy okręgowy inspektor szkół. On na każde posiedzenie wyznacza swego zastępcę.

Członkowie posiedzenia wybierają ze swego grona dwóch sekretarzy na przeciąg roku.

Powtórny wybór jest dozwolony.

Wybrani są obowiązani przyjąć wybór, jeżeli w roku poprzednim nie pełnili tego honorowego urzędu.

§. 6.

Porządek dzienny każdego posiedzenia będzie podany do wiadomości członkom tegoż, najmniej na cztery tygodnie przed zebraniem. Członkowie mają prawo uchwalić rozszerzenie porządku dziennego.

§. 7.

Członkowie posiedzenia wybierają z pomiędzy siebie stały wydział, mający przygotować przedmioty, które na najbliższem zebraniu będą wzięte pod obradę. Przewodniczącym tegoż jest okręgowy inspektor szkół. Oprócz tego mogą być wybrane osobne komitety do obrady przygotowawczej lub przeprowadzenia każdego z osobna przedmiotu.

§. 8.

Stosownie do istniejących przepisów członkowie, posiedzenia nauczycieli z okręgu wybierają z pomiędzy siebie wyobrazicieli stanu nauczycielskiego do władzy szkolnej okręgowej, komisyę, mającą zawiadować biblioteką okręgową dla nauczycieli i delegacyę na posiedzenie nauczycieli z całego kraju.

§. 9.

Ma być spisany protokół każdego posiedzenia, który będzie zawierał przedmioty rozprawy, wnioski i zapadłe uchwały. Protokół ten wraz z sprawozdaniem przewodniczącego, przesłany będzie władzy szkolnej okręgowej, która znowu prześle go władzy szkolnej krajowej wraz z zawiadomieniem o wydanych odpowiednich rozporządzeniach i z własnemi wnioskami, jeżeli będą potrzebne.

Władze szkolne krajowe winne zawsze wykazywać dokładnie w swoich sprawozdaniach rocznych, skuteczność posiedzeń nauczycieli z okręgu.

§. 10.

Porządek czynności na posiedzeniach nauczycieli z okręgu zachowywać się mający, ustanawia władza szkolna krajowa.

II. O posiedzeniu nauczycieli z całego kraju.

§. 11.

W każdym kraju odbywa się prawidłowo co trzy lata posiedzenie nauczycieli z całego kraju. W przypadku uznanej potrzeby lub pożyteczności, władza szkolna ma prawo zarządzić, aby posiedzenia odbyły się w dwóch oddzielnych zgromadzeniach.

§. 12.

Zadaniem posiedzenia nauczycieli z całego kraju jest, dawać opinię o pytaniach przez władzę szkolną krajową mu przedłożonych, naradzać się nad środkami podniesienia szkół, tudzież nad sprawami tyczącemi się praw, obowiązków i stosunków stanu nauczycielskiego, ma nadto prawo stawiania wniosków samodzielnych.

Pod względem środków podniesienia szkół, posiedzenie nauczycieli z całego kraju ma taki sam zakres działania w całym kraju, jakie posiedzenia nauczycieli z okręgu mają w okręgu.

Każde posiedzenie nauczycieli z całego kraju powinno ile możności być połączone z wystawą środków naukowych.

§. 13.

Posiedzenie z całego kraju zwołuje władza szkolna krajowa. Odbywa się podczas wakacyi jesiennych, zwyczajnie w siedzibie władzy szkolnej krajowej i nie może trwać dłużej nad pięć dni. Rada szkolna krajowa ma także prawo zwoływania posiedzeń nadzwyczajnych.

§. 14.

Członkowie posiedzenia z całego kraju wybierani są na posiedzeniach nauczycieli z okręgu. Ilość członków, z każdego okręgu szkolnego wybrać się mających, wyznacza władza szkolna krajowa względnie do rozległości okręgów i ilości nauczycieli w tychże, przyczem atoli żaden okrąg nie może być wyobrażonym przez więcej nad trzech członków.

Wybiera się na trzy lata. Wybór powtórny jest dozwolony. Wybrany jest obowiązany przyjąć wybór i być na posiedzeniu.

Okręgowi inspektorowie mogą jako tacy zasiadać i głosować na posiedzeniach nauczycieli z całego kraju. — Toż samo tyczy się dyrektorów seminaryów nauczycielskich i szkół mieszczańskich na posiedzeniu nauczycieli z okręgu nie wybranych.

Członkowie wydziału krajowego i władzy szkolnej krajowej są na posiedzeniach nauczycieli z całego kraju gośćmi honorowymi.

Przewodniczącemu służy prawo zaproszenia na posiedzenie osób prywatnych, które będą miały głos doradczy.

§. 15.

Posiedzenia nauczycieli z całego kraju są zwyczajnie publiczne. Tylko z szczególnych powodów jawność ich może być zawieszona lub ograniczona,

§. 16.

Na posiedzeniu nauczycieli z całego kraju przewodniczy i kieruje takowem krajowy inspektor szkół początkowych, a tam gdzie jest kilku krajowych inspektorów szkół początkowych, ten, którego władza szkolna krajowa do tego wyznaczy.* Przewodniczący wyznacza na każde posiedzenie swego zastępcę. Członkowie posiedzenia wybierają ze swego grona dwóch sekretarzy na przeciąg trzech lat. Powtórny wybór jest dozwolony. Wybrani są obowiązani przyjąć wybór, jeżeli w roku poprzednim nie pełnili tego honorowego urzędu.

§. 17.

Porządek dzienny każdego zgromadzenia będzie podany do wiadomości najmniej na trzy miesiące przed zebraniem. Członkowie mają prawo uchwalić rozszerzenie porządku dziennego.

§. 18.

W celu zdania sprawy z rozmaitych przedmiotów porządku dziennego, posiedzenie może podzielić się na sekcye (komitety).

§. 19.

Członkowie posiedzenia wybierają z pomiędzy siebie wydział, któremu wszystkie sprawy, załatwić się mające, do obrady przygotowawczej będą przydzielone. — Przewodniczącym tego wydziału, jest krajowy inspektor szkół. Wydział ma także wypracować projekt porządku czynności dla posiedzenia nauczycieli z całego kraju. Zwyczajnie żaden przedmiot nie może być wzięty pod obradę, jeżeli wydział nie dał o nim poprzednio opinii. Tylko w tym przypadku rozprawa nad pewnym przedmiotem może być rozpoczętą natychmiast, jeżeli posiedzenie nauczycieli z całego kraju większością dwóch trzecich części głosów uchwali, że przedmiot ten jest naglącym.

§. 20.

Ma być spisanym protokół każdego posiedzenia, który będzie zawierał przedmioty rozprawy, wnioski i zapadłe uchwały. Protokół ten wraz z spra-

wozdaniem przewodniczącego przesłany będzie władzy szkolnej krajowej, która znowu przeszle go ministrowi oświecenia wraz z uwiadomieniem o wydanych odpowiednich rozporządzeniach i z własnemi wnioskami, jeżeli będą potrzebne.

Postanowienia końcowe.

§. 21.

Stopę wynagrodzenia kosztów podróży a względnie dyet dla nauczycieli, do uczestniczenia na posiedzeniach z okręgu i całego kraju obowiązanych, a w miejscu gdzie się posiedzenie odbywa, nie mieszkających, ustanawia władza szkolna krajowa po wysłuchaniu władz szkolnych okręgowych.

§. 22.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w moc obowiązującą w królestwach i krajach, w których sprawa wydatków na posiedzenia nauczycieli ustawami krajowemi, już jest uregulowaną, natychmiast; w innych zaś krajach dopiero od tego czasu, gdy wydatki te będą zabezpieczone.

Stremayer r. w.

W myśl §. 10. rozporządzenia Pana Ministra wyznań i oświecenia z dnia 8. Maja 1872, dotyczącego konferencyi okręgowych i krajowych nauczycieli szkół ludowych, ustanawia się następujący dla nich regulamin obrad.

§. 1.

Przewodniczący c. k. Inspektor zagaja i zamyka konferencyę, sprawdza obecność nauczycieli obowiązanych do uczestnictwa w tejże, oznacza porzą-

dek, w jakim sprawy na konferencyi mają po sobie następować, tudzież porządek dzienny każdego posiedzenia, kieruje obradami, rozdaje głosy w kolei, jak się do nich zapisano, zabiera sam głos, ile razy uzna to za potrzebne, sprowadza mowców odbiegających od przedmiotu pod obrady wziętego do trzymania się tegoż, a wykraczających przeciw przepisom regulaminu lub przerywających obrady wzywa do porządku, poddaje pod głosowanie przedysputowane wnioski, orzeka o większości głosów i czuwa nad zgodnem z ustawami przebiegiem obrad.

§. 2.

Sprawy wniesione przez władzę szkolną, mają pierwszeństwo przed innemi wnioskami.

Wykłady zaś i doświadczenia praktyczne metod uczenia, jak nie mniej rozprawy nad niemi, wchodzą dopiero przy końcu konferencyi na porządek dzienny.

§. 3.

Każdemu z członków konferencyi wolno czynić wnioski samoistne, lecz winien takowe przed rozpoczęciem tejże wręczyć na pismie przewodniczącemu, który je po wysłuchaniu zdania wydziału wykonawczego podda pod obrady konferencyi po wyczerpaniu przedmiotów w programie jej wskazanych.

§. 4.

Wnioski w ciągu rozpraw czynione, można wtedy jedynie wziąść pod obrady, jeżeli czwarta przynajmniej część obecnych poprze takowe.

§. 5.

Każdemu z członków konferencyi wolno dwa razy tylko w tej samej sprawie głos zabierać.

Przewodniczącemu przysługuje prawo odebrania głosu mowcy, który mimo dwukrotnego upomnienia odbiega od przedmiotu, lub uchybia komu osobiście. — Zgromadzenie nie może przyznać głosu temu, komu go odebrał przewodniczący.

§. 6.

Głosowanie odbywa się zwykle podniesieniem ręki lub powstaniem. Przewodniczący może jednakże w razie uznanej potrzeby zarządzić głosowanie imienne.

§. 7.

Przy wyborach głosuje się zawsze kartkami.

§. 8.

Uchwały zapadają większością głosów, a gdyby przy wyborach nie można było uzyskać po dwukrotnem głosowaniu absolutnej większości, ma nastąpić ściślejsze głosowanie.

§. 9.

Obrady konferencyjne odbywają się na posiedzeniach pełnych i w sekcyach, na które zgromadzenie może się podzielić, jeżeli uzna tego potrzebę. Posiedzenia pełne zbierają się w godzinach dziennych, sekcyjne w wieczornych; do zbadania wniosków, które dotyczą specyalnie jakiego zakładu szkolnego, można osobną wyznaczyć komisyę.

§. 10.

Przewodniczących sekcyi wyznacza przewodniczący konferencyi. Każda zaś sekcya wybiera sprawozdawcę, który jej uchwały i wnioski przedłoży na ostatniem posiedzeniu pełnem do zatwierdzenia konferencyi.

§. 11.

Protokół z każdego posiedzenia należy odczytać na następnem, przy czem członkom wolno żądać sprostowania omyłek.

Przed zamknięciem konferencyi poleci przewodniczący odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia. Każdy protokół podpisuje przewodniczący i jeden z sekretarzy. W protokołach należy wymienić nauczycieli nie uczęszczających na posiedzenia.

§. 12.

Wnioski, które mają być przedmiotem obrad następnej konferencyi, należy albo przy zamknięciu konferencyi, albo później przedkładać wydziałowi wykonawczemu, który winien je wcześnie przedstawić władzy szkolnej do umieszczenia na porządku dziennym, zwołać się mającej konferencyi, jeżeli uzna ich ważność i potrzebę.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 20. Marca 1874.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 5. Maja 1874. **Część XXI.**

Nr. 31.

Ustawa

przedłużająca do końca 1874 r. upoważnienie, dane Wydziałowi krajowemu ustawą z dnia 12. Lutego 1873 r. do udzielania pożyczek powiatom, których ludność zagrożoną jest niedostatkiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. 1.

Dane Wydziałowi krajowemu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, artykułem II. ustawy krajowej z dnia 12. Lutego 1873 r. (D. u. i r. k. Nr. 86), upoważnienie do udzielania powiatom pożyczek aż do wysokości sumy 1,300.000 zł. w. a., przedłuża się do końca roku 1874.

Art. 2.

Powiaty, które otrzymają pożyczkę po 12. Lutego 1874 r., obowiązane będą opłacać prowizyę po 6 od sta obliczoną od dnia 1. Marca 1874 r. bez względu na dzień rzeczywistego podniesienia pożyczek.

Art. 3.

Wszystkie inne postanowienia ustawy krajowej z dnia 12. Lutego 1873 r., pozostają w swej mocy.

Wiedeń, dnia 17. Kwietnia 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Część [illegible]

Nr. [illegible]

Ustawa

przedłużająca [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Franciszek Józef m. p.

[illegible] m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 5. Maja 1874. **Część XXII.**

Nr. 32.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zezwoleniu gminie Tyczyna, powiatu rzeszowskiego, na pobór opłat od napojów spirytusowych, wprowadzanych w obręb tego miasteczka w temże wyrabianych i spotrzebowanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Gminie Tyczyna, powiatu rzeszowskiego, pozwala się pobierać w r. 1874. od napojów spirytusowych, wprowadzanych w obręb tej gminy, w tejże wyrabianych i spotrzebowanych, następne opłaty:

od masy szumówki (ośm) . . . . 8 ct.
od masy słodzonych wódek, araku lub okowity (dwanaście) 12 ct.
od niż. austr. wiadra piwa (pięćdziesiąt) . . . . . . 50 ct.

Wiedeń, dnia 15. Kwietnia 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 15. Maja 1874. **Część XXIII.**

Nr. 33.

Ustawa

o udzieleniu prawa do poboru opłat mytniczych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Radom powiatowym poniżej wyszczególnionym, w zastępstwie funduszów powiatowych lub gminnych, nadaje się na lat cztery od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo do poboru opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Jaśle, w zastępstwie funduszu powiatowego, prawo na pobór myta drogowego w Lubli, przy drodze powiatowej Warzycko-Lubeskiej, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . . 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . . 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej,

2. Radzie powiatowej w Wieliczce, w zastępstwie funduszu gminnego prawo pobierania myta od mostu na rzece Wildze, przy drodze gminnej Podgórsko-Kobierzyńskiej, podług dawniejszego wymiaru jakoto:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . . 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju . . . . 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, z wyjątkiem źrebiąt, cieląt i t. p. ssących przy matkach . . . . $1/2$ (pół) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

3. Radzie powiatowej w Grybowie, w zastępstwie funduszu powiatowego, prawo do poboru myta na drodze powiatowej Zborowicko-Grybowskiej.

I. drogowego przy stacyi w Siedliskach, według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . . 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . . $1/2$ (pół) ct.

II. mostowego, przy stacyi w Białej niżnej według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . . 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . . $1/2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

4. Radzie powiatowej w Nisku, w zastępstwie funduszu powiatowego prawo do poboru myta mostowego, przy dwóch mostach powiatowych.

I. od mostu na Tanwi pod Ulanowem, według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . . 4 (cztery) ct.
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i od koni wierzchowych . . 3 (trzy) ct.
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . . . 1 (jeden) ct.
d) od jednej osoby czy to idącej czy to jadącej na wozie, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu . . . . . . $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Przed wprowadzeniem tej ustawy w wykonanie, Rada powiatowa obowiązaną jest ułożyć się z Wydziałem krajowym względem zwrócenia z dochodów mytniczych, subwencyi udzielonej z funduszu krajowego w kwocie 2000 złr., jako użytej na budowę mostu na Tanwi pod Ulanowem. —

II. Od mostu na rzece Rudzie (inaczej Trzebosicy) w gminie Rudzie, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . . 2 (dwa) ct.
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . 2 (dwa) ct.
c) od pięciu sztuk bydła pędzonego drobnego, jako to, od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, i t. p. . . . . 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

5. Radzie powiatowej w Stryju, w zastępstwie funduszu powiatowego, prawo do poboru myta mostowego od mostu w Hrebenowie na rzece Opór, przy drodze gminnej do gościńca cesarskiego Stryjsko - Węgierskiego prowadzącej, według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . . 3 (trzy) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . 1 (jeden) ct.

c) od pięciu sztuk bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz i nierogacizny i t. p. . . . . . . 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Przed wprowadzeniem tej ustawy w wykonanie, Rada powiatowa obowiązaną jest ułożyć się z Wydziałem krajowym względem zwrócenia z dochodów mytniczych subwencyi, udzielonej z funduszu krajowego w kwocie 400 złr., jako użytej na budowę mostu w Hrebenowie.

6. Radzie powiatowej w Pilznie w zastępstwie funduszu powiatowego prawo do poboru myta przy drodze powiatowej z Pilzna do Czarnej i Radomyśla, jako to:

I. drogowego w Pilznionku;

II. mostowego w Czarnej, według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . . 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . . ½ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie, do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

7. Radzie powiatowej w Mielcu, w zastępstwie funduszu powiatowego, prawo do poboru myta mostowego od mostu we wsi Zgórsku, przy drodze powiatowej z Mielca do Radomyśla, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego . . . . 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . . ½ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej

8. Radzie powiatowej w Brzesku, w zastępstwie funduszu powiatowego, prawo pobierania myta drogowego, przy drodze powiatowej Bogumiłowicko-Zakliczyńskiej, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . . 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . . 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

9. Radzie powiatowej w Bochni, w zastępstwie funduszu powiatowego, prawo do poboru myta drogowego, przy drodze powiatowej Bocheńsko-Ujskiej według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . . 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . . $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

10. Radzie powiatowej w Chrzanowie, w zastępstwie funduszu powiatowego, prawo do poboru myta przewozowego na rzece Wiśle w Bóbrku, przy drodze powiatowej chrzanowskiej, według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, od konia wierzchowego, wołu pędzonego na rzeź lub w jarzmie, od krowy, bujaka i trzylatka . . . . 2 (dwa) ct.

b) od żrebięcia do lat dwóch, od cielęcia niżej dwóch lat, od świni, owcy, kozy . . . . 1 (jeden) ct.

c) od każdej osoby jadącej lub pieszo wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu . . . . 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowywane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej.

Wiedeń, dnia 17. Kwietnia 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Nr. 34.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasta Brodów na pobór dodatku w wysokości 80% do podatku konsumcyjnego od gorącyoh napojów i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Na pokrycie wydatków gminnych pozwala się gminie miasta Brodów, pobierać przez lat sześć, począwszy od 1go Stycznia 1874 dodatek gminny od gorących napojów i od piwa, w wysokości 80% (ośmdziesiąt od sta) do podatku konsumcyjnego.

Wiedeń, dnia 17. Kwietnia 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Nr. 35.

Ustawa

odnosząca się do postępowania przy udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych na rzecz funduszów powiatowych gminnych, jako też na rzecz stron prywatnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam co następuje:

Art. I.

Wszelkie koncesye na pobór opłat mytniczych, na rzecz funduszów powiatowych, gminnych, jako też na rzecz stron prywatnych, od daty wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, udzielane być mają na podstawie uchwał Sejmu krajowego i za Cesarskiem zezwoleniem.

Art. II.

Ogólne przepisy obowiązujące w tej mierze, o ile nie są zmienione obecną ustawą, zachowują swą moc obowiązującą.

Art. III.

Przeprowadzenie tej ustawy, polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 17. Kwietnia 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Nr. 36.

Ustawa

o podwyższeniu taryf mytniczych, obowiązujących przy drogach powiatowych: Wielicko-Dobczyckiej w powiecie Wielickim, i Domaradzko-Strzyżowskiej w powiecie Rzeszowskim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Dla poboru opłat mytniczych przyzwolonych funduszom powiatowym na mocy ustaw z dnia 9. Stycznia 1873 r., mianowicie w powiecie Wielickim przy drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej i w powiecie Rzeszowskim przy drodze powiatowej Domaradzko-Strzyżowskiej, obowiązywać mają od wejścia w wykonanie niniejszej ustawy nowe taryfy podług następujących wymiarów:

I. przy drodze Wielicko-Dobczyckiej na stacyi mytniczej we wsi Taszycach:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . 4 (cztery) ct. w. a.

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju . . . . 2 (dwa) ct. w. a.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące, przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct. w. a.

II. przy drodze Domaradzko-Strzyżowskiej na stacyi mytniczej w Strzyżowie:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct w. a.

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju . . . . 1 (jeden) ct. w. a.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie płaci się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju . . . . $^1/_2$ (pół) ct. w. a.

Art. II.

Wszystkie inne przepisy opłat powyższych dotyczące, a ustawami z dnia 9. Stycznia 1873 objęte, zachowują moc obowiązującą.

Wiedeń, dnia 18. Kwietnia 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 15. Maja 1874. **Część XXIV.**

Nr. 37.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Do Lwowskiego szpitala powszechnego będą przyjmowani chorzy izraelici na równi z chorymi innych wyznań.

Art. II.

Legata obowiązkowe od spadków po zamieszkałych we Lwowie izraelitach, przeznaczone najwyższemi reskryptami z dnia 19. Sierpnia 1816 i 19. Lutego 1817 r. na rzecz powszechnego szpitala we Lwowie, a przekazane dekretem kancelaryi nadwornej z dnia 2. Listopada 1837 Lwowskiemu szpitalowi izraelitów, wpływać mają od dnia wejścia w wykonanie niniejszej ustawy do kasy powszechnego szpitala we Lwowie.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 23. Kwietnia 1874.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Glaser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 28. Maja. 1874. **Część XXV.**

Nr. 38.

Ustawa

o udzieleniu gminom i obszarom dworskim prawa na pobór opłat mytniczych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminom i obszarom dworskim poniżej wyszczególnionym, nadaje się na lat cztery od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo do poboru opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych kosztem własnym, a mianowicie:

1. Obszarowi dworskiemu w Glinny, w powiecie Brzeżańskim, prawo pobierania mostowego, od mostów na rzece Strypie, przy drodze gminnej z Pomorzan przez Glinnę do Kozłowa, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . . . . 2 (dwa) centy;

c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego 1 (jeden) cent.

Od bydła niesionego bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty mytniczej.

2. Obszarowi dworskiemu w Pniowie w powiecie Tarnobrzeskim, prawo pobierania mostowego, od mostu we wsi Pniowie, na drodze prowadzącej od

Rzeszowa i Tarnowa do komory celnogranicznej w Chwałowicach, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . 1 (jeden) cent;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . . . . 1 (jeden) cent;
c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego 1 (jeden) cent.

Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Od powyższej opłaty, uwolnieni są mieszkańcy obszarów dworskich: Pniowskiego i Wrzawskiego, wraz z mieszkańcami gmin tamtejszych; wyjątek stanowią fury wiozące z lasów Wrzawskich „brzoza“ zwanych, drzewo na handel, które opłatę mytniczą ponosić mają.

3. Obszarowi dworskiemu w Busku, powiatu Kamionki Strumiłowej, prawo pobierania mostowego od mostów w Busku, jako to:

I. przy moście Nr. 3. to jest od strony Krasnego i Złoczowa, podług dotychczasowej następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . 3 (trzy) centy;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . . . . 3 (trzy) centy;
c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego 1 (jeden) cent.

II. przy moście Nr. 5, to jest od strony Jaryczowa, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . 2 (dwa) centy;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . . . . 1 (jeden) cent;
c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego 1 (jeden) cent.

Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

4. Obszarowi dworskiemu w Wysocku, w powiecie Jarosławskim, dalsze prawo pobierania przewozowego na rzece Sanie pod Wysockiem, podług następującej taryfy:

a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem 1 (jeden) cent;
b) od jednego konia, idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego . . . . 4 (cztery) centy;

c) od jednego wołu na rzeź albo w jarźmie, od krowy, bukała i trzylatki . . . . 2 (dwa) centy;
d) od jednego źrebięcia do dwóch lat, jakoteż od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, od świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń . . . . 1 (jeden) cent.

Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

5. Obszarowi dworskiemu w Lisowcach, w powiecie Zaleszczyckim, dalsze prawo pobierania mostowego, od mostu na rzece Serecie przy drodze z Tłustego do Jezierzan, podług następującej taryfy:
a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . 2 (dwa) centy;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . . 2 (dwa) centy;
c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego 1 (jeden) cent.

Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Mieszkańcy gminy Lisowce, wolni są od powyższej opłaty, z obowiązkiem udzielenia pomocy, przy każdorocznem zbieraniu i odbudowywaniu omyconego mostu.

6. Obszarowi dworskiemu w Bobrownikach, powiatu Tarnowskiego, prawo pobierania przewozowego na rzece Dunajcu pod Bobrownikami, przy drodze z Tarnowa do Radłowa, podług następującej taryfy:
a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem 1 (jeden) cent;
b) od jednego konia, idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego . . . . 2 (dwa) centy;
c) od jednego wołu na rzeź, albo w jarźmie, od krowy, bukała i trzylatki . . . . 2 (dwa) centy;
d) od jednego źrebięcia do dwóch lat, jako też od jednego cielęcia, nie mającego jeszcze dwóch lat, od świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń . . . . 1 (jeden) cent.

Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

7. Gminie Święcany, powiatu Jasielskiego, prawo pobierania mostowego, od mostu 17° długiego przy drodze gminnej zbudowanego, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . 1 (jeden) cent;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . . . . 1 (jeden) cent;
c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego 1 (jeden) cent.

Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

8. Gminie miasta powiatowego Śniatyna prawo pobierania przewozowego na rzece Prucie w Śniatynie podług następującej taryfy:

a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem 1 (jeden) cent;
b) od jednego konia, idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego . . . . 2 (dwa) centy;
c) od jednego wołu na rzeź albo w jarżmie, od krowy, bukała i trzyłatki . . . . 2 (dwa) centy;
d) od jednego źrebięcia do dwóch lat, jakoteż od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, od świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń . . . . 1 (jeden) cent.

Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

9. Gminie, łącznie z obszarem dworskim miasta Sokołowa w powiecie Stryjskim, prawo pobierania mostowego, na drodze gminnej prowadzącej od Bolechowa do kolei Lwowsko-Czerniowieckiej, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . 2 (dwa) centy;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . . . . 2 (dwa) centy;
c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego 1 (jeden) cent.

Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

10. Obszarowi dworskiemu w Tomicach, powiatu Wadowickiego, prawo pobierania przewozowego na rzece Skawie, pomiędzy Tomicami a Witanowicami, podług następującej taryfy:

a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem 1 (jeden) cent;
b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego, albo zaprzężonego . . . . 3 (trzy) centy;
c) od jednego wołu na rzeź, albo w jarzmie, od krowy, bukała i trzylatki . . . . 3 (trzy) centy;
d) od jednego źrebięcia do dwóch lat, jakoteż od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, od świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń . . . . 1 (jeden) cent.

Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

11. Obszarowi dworskiemu w Przeciszowie, powiatu Wadowickiego, prawo pobierania przewozowego w gminie Podolszu, w przysiołku Podjarkach na rzece Wiśle, podług następującej taryfy:

a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem, lub wierzchem 1 (jeden) cent;
b) od jednego konia idącego pod wierzchem pędzonego, albo zaprzężonego . . . . 3 (trzy) centy;
c) od jednego wołu na rzeź, albo w jarzmie, od krowy bukała i trzylatki . . . . 3 (trzy) centy;
d) od jednego źrebięcia do dwóch lat, jako też od jednego cielęcia, niemającego jeszcze dwóch lat, od świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń . . . . 1 (jeden) cent.

Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

12. Obszarowi dworskiemu w Sufczynie, powiatu Bireckiego, dalsze prawo pobierania mostowego na rzece Stubnicy, we wsi Sufczynie na drodze prowadzącej z Birczy do Iskani, a dalej do Dubiecka, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . 2 (dwa) centy;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . . . . 1 (jeden) cent;
c) od pięciu świń, cieląt, owiec lub innego bydła drobnego 1 (jeden) cent;

Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

13. Obszarowi dworskiemu w Kutkorzu, powiatu Złoczowskiego, prawo pobierania myta mostowego, od mostu na rzéce Pełtwi pod Kutkorzem, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . . 2 (dwa) centy;

c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego 1 (jeden) cent;

Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

14. Obszarowi dworskiemu w Bóbrku, powiatu Chrzanowskiego, prawo pobierania przewozowego w Gromcu na rzece Wiśle, podług następującej taryfy:

a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem 1 (jeden) cent;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego . . . . 2 (dwa) centy;

c) od jednego wołu na rzeź, albo w jarżmie, od krowy, bukała i trzylatki . . . . 2 (dwa) centy;

d) od jednego źrebięcia do dwóch lat, jako też od jednego cielęcia, nie mającego jeszcze dwóch lat, od świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń . . . . 1 (jeden) cent.

Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

15. Gminie Bukaczowce powiatu Rohatyńskiego, wspólnie z tamtejszym obszarem dworskim, dalsze prawo pobierania mostowego, od mostu na rzece Swirz w Bukaczówce, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni,

wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów, osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju . 1 (jeden) cent;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jak to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju z wyjątkiem cieląt, źrebiąt i t. d. ssących przy matkach . . . . $1/2$ (pół) centa.

Mieszkańcy miasteczka i obszaru dworskiego w Bukaczowcach, wolni są od opłaty powyższego myta.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych, oprócz szczegółowych uwolnień, o ile takowe Artykułem I. są objęte, zachowywane być mają ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta, lub o zniżeniu takowej.

Budapeszt, dnia 6. Maja 1874.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 31. Maja 1874. **Część XXVI.**

Nr. 39.

Ustawa

o udzieleniu gminie miasta Rzeszowa prawa do poboru opłaty kopytkowej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Rzeszowa, nadaje się na lat cztery od wejścia w wykonanie tej ustawy prawo do pobierania opłaty kopytkowej, pod warunkiem utrzymywania własnym kosztem i w dobrym stanie placów, ulic i dróg miejskich.

Art. II.

Pobór kopytkowego odbywać się ma przy siedmiu rogatkach miejskich, a mianowicie:

1. Na drodze zwanej Staroniwa.
2. Na drodze zwanej Stajnie.
3. Na drodze zwanej Krakowska.
4. Na drodze zwanej Ruskawieś.
5. Na drodze zwanej na Budach.
6. Na drodze zwanej Łańcut.
7. Na drodze zwanej Tyczyn.

Art. III.

Kopytkowe pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . . 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . . 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . . . 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, niniejszą opłatą kopytkową objętych, znosi się wszelkie inne opłaty miejskie, o ile takowe podczas dni targowych lub jarmarcznych pobierane były.

Wiedeń, dnia 18. Kwietnia 1874.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 40.

Ustawa

o udzieleniu gminie miasta Przemyśla prawa do pobierania opłaty kopytkowej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje.

Art. I.

Gminie miasta Przemyśla na przeciąg lat czterech, od wejścia w wykonanie tej ustawy, nadaje się prawo pobierania kopytkowego, pod warunkiem utrzymania własnym kosztem i w dobrym stanie placów, ulic i dróg miejskich.

Art. II.

Pobór kopytkowego odbywać się ma na pięciu rogatkach miejskich, przy wjazdach do miasta wystawić się mających, a mianowicie:

1) przy rogatce Lwowskiej.
2) przy rogatce Dobromilskiej.
3) przy rogatce Jarosławskiej.
4) przy rogatce na węgierskim trakcie.
5) przy rogatce na drodze do Prałkowic.

Art. III

Kopytkowe pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . . 2 (dwa) ct.
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . . 1 (jeden) ct.
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . . $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś źrebięta, cielęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty kopytkowego.

Art. IV.

Przy pobieraniu opłaty kopytkowej, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniach od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą kopytkową objętych, znosi się wszelkie inne opłaty miejskie, o ile takowe pobierane były podczas dni targowych lub świątecznych.

Wiedeń, dnia 18. Kwietnia 1874.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 41.

Ustawa

o udzieleniu Radzie powiatowej w Chrzanowie dalszego prawa na pobór opłaty mytniczej przy drodze powiatowej Trzebińsko-Lgockiej, na stacyi w Myślachowicach.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Chrzanowie w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat cztery od wejścia w wykonanie tej ustawy dalsze prawo pobierania myta drogowego przy drodze powiatowej Trzebińsko-Lgockiej na stacyi we wsi Myślachowicach.

Art. II.

Opłatę myta należy pobierać podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . . 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . . . . 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . . . $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej.

Budapeszt, dnia 8. Maja 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Nr. 42.

Ustawa

o udzieleniu gminie wspólnie z obszarem dworskim w Mełnej, prawa do poboru myta mostowego, od mostu na rzece Swierzu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie wspólnie z obszarem dworskim w Mełnej, powiatu Rohatyńskiego, nadaje się na lat cztery od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania myta mostowego, od mostu na rzece Swierzu w Mełnej.

Art. II.

Opłatę myta należy pobierać, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . . 1 (jeden) ct.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego . . 1 (jeden) ct.;
c) od pięciu świń, cieląt lub dziesięciu owiec . . . . . 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które] ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta, mają być zachowane ogólne przepisy, o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże opłaty.

Budapeszt, dnia 8. Maja 1874.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 12. Czerwca 1874. **Część XXVII.**

~~Nr. 43.~~

Rozporządzenie

Ministerstwa sprawiedliwości,

z d. 18 maja 1874 l. 43 D. u. kraj.

którem w myśl §. 40 ustawy z dnia 20go Marca 1874 r. l. 29. D. u. k. i na podstawie art. 5. ustawy wprowadzającej powszechną ustawę hypoteczną z dnia 25. Lipca 1871 r. l. 95 D. u. p., tudzież §. 31 ustawy z dnia 25. Lipca 1871 r. l. 96 D. u. p. wydane zostają przepisy wykonawcze dla zakładania, sprostowania i prowadzenia ksiąg hypotecznych gruntowych w królestwie Galicyi, Lodomeryi i Wielkiem Księstwie Krakowskiem.

Zarządzenia przygotowawcze.

§. 1.

Czas rozpoczęcia i porządek czynności w celu założenia ksiąg hypotecznych przedsiębrać się mających wyznaczać będą prezydenci sądów kolegialnych pierwszej instancyi po zasięgnięciu zdania sądów powiatowych.

Czynności tych nie wolno w żadnej gminie rozpoczynać przed ukończeniem sprostowania katastru wedle ustawy z dnia 24. Maja 1869 r. L. 88 Dz. u. p. dokonać się mającego.

§. 2.

Przy oznaczeniu porządku w jakim dokonywać się mają czynności w gminach, dla których już ukończono sprostowanie katastru, należy uwzględnić z jednej strony rozporządzalne siły robocze a z drugiej strony potrzeby obrotu powszechnego (des Verkehrs).

Przy tem o ile możności dbać o to należy: ażeby czynności z zakładaniem ksiąg hipotecznych połączone, rozpoczęte zostały w jak najkrótszym czasie po dokonanem sprostowaniu katastru, a to szczególnie w tych gminach katastralnych, w których stan posiadania częstym ulega zmianom.

W razie wątpliwości, mają te gminy pierwszeństwo, co do których prawdopodobnie czynności z zakładaniem ksiąg hypotecznych połączone w krótszym czasie dokończone być mogą.

§. 3.

Urzędnik sądowy, któremu poruczone będzie założenie ksiąg hypotecznych dla jakiej gminy, zarządzi przedewszystkiem sporządzenie kopii sprostowanych rysunków indykacyjnych z wypuszczeniem nazwisk posiadaczów. Rysunków tych używać należy zamiast map katastralnych. Następnie należy postarać się o dalsze materyały, których dostarczyć mogą kataster lub księgi publiczne, za księgi hypoteczne uważać się mające. Przy tem należy wystrzegać się sporządzenia obszernych odpisów, jeżeli one zastąpić się dadzą wyciągowemi zapiskami.

§. 4.

W spisie posiadłości według formularza **I.** sporządzić się mającym, zamieścić należy przedewszystkiem parcele budowlane, a następnie parcele gruntowe według położenia pól w porządku arytmetycznym wraz z oznaczeniem ich w sprostowanym katastrze zawartym.

Dla liczb i oznaczeń tych przeznaczone są dwie pierwsze rubryki. Prócz tego należy w zapiskach według formularza **II.** założyć się mających uwidocznić liczby parcel katastralnych, wciągniętych w sprostowanym katastrze dla każdego posiadacza.

Spis alfabetyczny posiadaczów założyć należy wedle formularza **III.** i wypełnić pierwszą rubrykę.

§. 5.

W razie, jeżeli wymienione w §. 4. spisy i zapiski z aktów oryginalnych katastru byłyby sporządzone, mogą zastąpić one odpis protokołu parcel.

§. 6.

Oprócz materyałów w §. 3. wymienionych należy w odpowiedniej drodze zebrać wszelkie inne daty, które przy dochodzeniach miejscowych użyte być mogą.

Przy tem używać należy mianowicie aktów sądowych, o ile to stać się może bez obszernych poszukiwań.

§. 7.

Gdy czynności przygotowawcze o tyle już postąpiły, iż czas rozpoczęcia założenia księgi hipotecznej w przybliżeniu oznaczonym być może, natenczas należy wejść w porozumienie z przełożonym gminy a względnie z zastępcą wyłączonego obszaru dworskiego w celu zarządzenia, ażeby czynności połączone z zakładaniem ksiąg przedsięwzięte być mogły bez zwłoki i znacznej przerwy prac gospodarskich ludności.

Gminom, tudzież stronom pojedyńczym, które życzą sobie przyspieszenia robót, może być pozostawioną wolność dostarczenia potrzebnych sił pisarskich.

§. 8.

Przełożonym gminy a względnie zastępcom wyłączonego obszaru dworskiego należy udzielić potrzebnych wskazówek co do wezwania posiadaczy gruntowych w gminie lub na obszarze dworskim zamieszkałych.

Wezwania te mogą nastąpić także ustnie. Należy także zarządzić odpowiednio, ażeby wezwania sądowe jak również ustanowienie zastępców przez sąd powiatowy zarządzić się mające w należytym czasie przedsięwzięte być mogły.

Tok dochodzeń.

§. 9.

Dochodzenia rozpocząć należy przedewszystkiem z posiadaczami w przygotowanym spisie wymienionymi.

Przy tem należy przestrzegać porządku alfabetycznego, o ile względy praktyczne nie wskazywałyby innego sposobu.

§. 10.

Rozprawę z jednym posiadaczem rozpoczętą należy w ogólności przeprowadzić względem wszystkich posiadłości, które tenże posiada bądź jako wyłączny właściciel bądź jako spółwłaściciel.

Przy zachodzącym stosunku spółwłasności należy zwołać wszystkich spółwłaścicieli i z nimi przeprowadzić rozprawę względem posiadłości spólnej.

§. 11.

Przy rozpoczęciu rozprawy wskazać należy posiadaczowi przedewszystkiem za pomocą przygotowanych zapisków i rysunku indykacyjnego stan posiadania, o ile tenże w katastrze jest uwidocznionym.

O ile dla usunięcia wątpliwości, a szczególnie dla stwierdzenia tożsamości posiadłości potrzebnem się okaże, należy także przedsięwziąść oględziny przedmiotu na miejscu.

§. 12.

Skoro posiadacz twierdzi, iż posiada parcele nie wpisane dotąd na imię jego w katastrze, lub też skoro się okaże, iż parcele, za posiadacza których w katastrze jest wpisanym, w posiadaniu innego się znajdują, należy zawezwać strony interesowane, o ile to do wyjaśnienia stosunku okaże się potrzebnem.

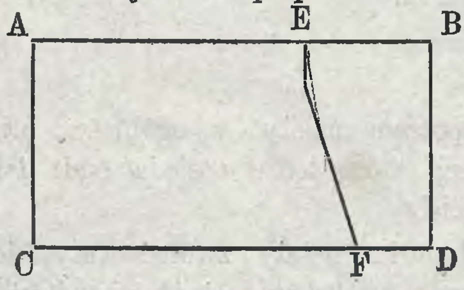
W każdym razie należy podobne zmiany utrzymać w ewidencyi celem zużytkowania ich przy późniejszej rozprawie ze stronami.

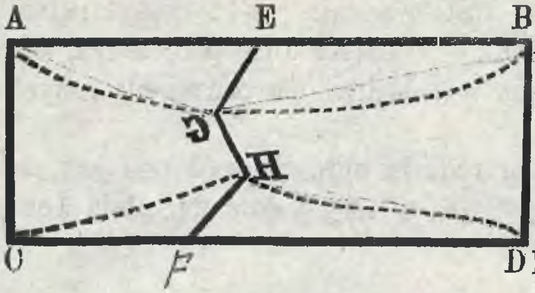
§. 13.

Gdyby się z dochodzeń okazało, że parcela katastralna zmieniła kształt swój w rysunku indykacyjnym podany bądź w skutek podziału, bądź to z innego jakiegokolwiek powodu, natenczas należy, o ile geometryczne zdjęcie obecnego kształtu przez upoważnionego znawcę nie może być dokonanem lub przez gotowy już plan zastąpionem, sporządzić taki opis zmian od czasu sporządzenia rysunku indykacyjnego zaszłych, ażeby takowy umożebnił znawcy uwidocznienie tych zmian na rysunku indykacyjnym (§. 27).

W tym celu zaleca się szczególnie oznaczenie nowych granic parceli przez podanie odległości ostatecznych punktów jednej lub kilku prostych linij tworzących granicę, od dwóch w rysunku indykacyjnym uwidocznionych punktów.

I tak, jeżeli n. p. parcela ABCD linią EF na dwie nowe parcele podzieloną została, wystarczy dla oznaczenia na mapie nowej linii granicznej podać odległość punktu E od punktów A i B a punktu F od C i D.

Gdydy jednak linia graniczna na kilka prostych linij podzieloną być miała jak n. p. na linie EG, GH i HF, natenczas musiałby być oznaczony prócz punktów E i F także i punkt G za pomocą pomiaru linii AG i BG tudzież punkt H za pomocą pomiaru linii CH i DH.

W opisie podawać należy długości na podstawie wymiaru przez osoby interesowane dokonanego lub przez nie uznanego, który to wymiar za pomocą łańcucha mierniczego dokonany być może. Do opisu dołączyć należy szkic objaśniający takowy, w którym uwidocznione być mają liczby graniczących parcel.

§. 14.

Jeśli się okaże, że parcela wciągnięta do katastru w skutek zdarzeń elementarnych zupełnie znikła, albo że istnieje jako parcela nie wciągnięta do katastru, albo że przez podział powstały nowę parcele lub wreszcie, że wpisy odnośnie do liczb konskrypcyjnych zabudowań i do rodzaju uprawy innych gruntów w katastrze podane nie zgadzają się z rzeczywistością, natenczas uwidocznić należy nastąpione zmiany w spisie posiadłości.

§. 15.

Nowo wykryte parcele oznaczyć należy liczbą następującą według porządku arytmetycznego po ostatniej w katastrze zawartej liczbie.

Jeśli liczba parcel przez podziały się powiększyła, natenczas należy nowe parcele oznaczyć ułamkiem.

W razie gdy dawna parcela, którą podzielono, całą liczbą oznaczoną była, liczba ta stanowić ma licznik ułamka, którym oznaczyć należy wszystkie przez podział powstałe nowe parcele, podczas gdy mianowniki tych ułamków oznaczać należy liczbami począwszy od 1. wedle porządku arytmetycznego. Jeżeli zatem n. p. parcela oznaczona liczbą 50 podzieloną została na 3 części, oznaczyć należy te nowo powstałe parcele ułamkami $^{50}/_{1}$, $^{50}/_{2}$, $^{50}/_{3}$. W razie zaś gdyby dawna parcela oznaczoną była ułamkiem, n. p. $^{10}/_{4}$, natenczas przeprowadzić należy dalszy podział tej parceli w ten sposób, że się oznacza mianowniki nowych ułamków dalszemi liczbami następującemi według porządku arytmetycznego po mianownikach ułamków zawartych w katastrze.

Jeśli zatem parcela $^{10}/_4$ podzieloną została później na 3 części, należy jedną z owych parcel oznaczyć ułamkiem $^{10}/_4$, dalsze dwie parcele zaś, jeśli ułamki od $^{10}/_5$ do $^{10}/_8$ znachodzą się już w katastrze dla oznaczenia innych parcel, ułamkami $^{10}/_9$, $^{10}/_{10}$.

Względem oznaczenia parcel według rodzaju uprawy, jeśli ono jest potrzebne, zastosować należy terminologię §. 16. ustawy z dnia 24. Maja 1869 l. 88. D. u. p.

§. 16.

Wszystkie nowe oznaczenia parceł, uskutecznione w skutek dochodzeń miejscowych a uwidocznione czy to liczbami. czy to podaniem rodzaju uprawy, uważane będą aż do osiągniętej zgodności z katastrem za oznaczenia tymczasowe, i mają być wciągnięte do spisu posiadłości w nawiasie (—). Znak ten zatrzymać należy przy każdem późniejszem zastosowaniu tych tymczasowych oznaczeń.

§. 17.

Zmiany spostrzeżone przy dochodzeniach miejscowych pod względem lliczby i kształtu parcel katastralnych, jak niemniej opis tych zmian, przydatny do późniejszego sprostowania rysunku indykacyjnego (§. 13), dalej wszystkie zmiany uskutecznione odnośnie do oznaczenia parcel (§§. 14 15) należy w taki sposób uwydatnić, ażeby to mogło być udzielonem władzy przeznaczonej do sprostowania katastru.

§. 18.

Po ustaleniu liczby, położenia i oznaczenia parcel w posiadaniu jednej i tej samej strony się znajdujących, rozciągnąć należy dochodzenie na dalsze, do założenia księgi gruntowej potrzebne daty (§§. 21 22. ust. kraj. z dnia 20. Marca 1874 l. 29 D. u. k.). Pod względem przedmiotów tych dochodzeń należy przy wszystkich rozprawach przestrzegać jednego i tego samego porządku jeśli względy praktyczne nie wskazują innego sposobu postępowania.

§. 19.

Dochodzenia należy prowadzić w sposób najodpowiedniejszy celowi, uwzględniając zarazem przepisy ustawy względem założenia ksiąg hypotecznych z dnia 20. Marca 1874 r. l. 29 D. u. k. w związku z powszechną ustawą hypoteczną z dnia 25. Lipca 1871 l. 91 D. u. p.

§. 20.

Po każdej rozprawie naznaczyć należy pozycye, za załatwione uważać się mające, w spisie posiadłości i posiadaczów; zarazem należy w razie potrzeby także uzupełnić lub sprostować spis posiadaczów.

Ukończywszy rozprawę z osobami w spisie posiadaczów wciągniętemi, przeprowadzić należy rozprawę względem owych posiadłości. które w spisie onychże jako jeszcze nie załatwione się okazują.

O protokołowaniu.

§. 21.

Przy protokołowaniu rezultatów dochodzeń można wskazywać na zebrane przy czynnościach przygotowawczych materyały przez powołanie się n. p. na wymienione w §. 4. ustęp 2. niniejszego rozporządzenia zapiski lub też na arkusz posiadania (§. 23) przed założeniem przygotowany, bez powtórzenia zawartych tamże dat, skoro tylko prawdziwość i dokładność tych dat przy dochodzeniach stwierdzone zostały.

Powoływanie się na inne akta ma nastąpić w ten sposób, iżby co do tożsamości miejsca powołanego żadna nie zachodziła wątpliwość, a miejsce to łatwo odszukanem być mogło.

W każdym zaś razie należy w krótkości wymienić podstawy wpisów praw wykazanych własności, ograniczeń, wolności rozrządzania i praw z nieruchomością połączonych, tudzież służebności gruntowych, do księgi hypotecznej wciągnąć się mające, jakoteż podstawy utworzenia ciała hypotecznego.

W ten sam sposób uczynioną będzie wzmianka o wszystkich istotnych zezwalających oświadczeniach stron interesowanych.

Jeżeli zarządzone były ściślejsze faktyczne dochodzenia, należy przy protokołowaniu wyniku, również wymienić podstawy, na których tenże polega.

Skoro strony wyraźnie żądają zaprotokołowania oświadczeń, mających prawne znaczenie, żądaniu temu odmówić nie wolno.

§. 22.

Protokołowanie nastąpić może bądź to na osobnych dla każdej rozprawy przeznaczonych arkuszach, które po odbytych rozprawach zeszyte być mają, bądź też na ciągłym protokole. I w ostatnim wypadku należy o ile możności, staranie mieć o to, ażeby dochodzenia w związku z sobą będące nawet w razie przerwy w protokole były nieprzerwane.

Strony podpisać mają każdą dotyczącą ich rozprawę.

Skoro protokół stanie się bardzo obszernym, należy policzbować stronnice, i zaopatrzyć go spisem treści, który ułatwić ma odszukanie pojedyńczych rozpraw.

Sporządzenie arkuszów posiadania.

§. 23.

Arkusze posiadania należy przygotować podczas dochodzeń miejscowych, o ile to się uskutecznić da bez spoźnienia tych dochodzeń. Względem tych ciał hypotecznych, co do których prawdopodobnem jest, iż daty z katastru lub z istniejących już ksiąg publicznych zaczerpać się mające, nie będą wymagały przy dochodzeniach sprostowania lub uzupełnienia; przygotowania te mogą nastąpić już w czasie czynności przygotowawczych.

Arkusze posiadania, których wygotowanie nie nastąpi przed ukończeniem dochodzeń, ułożyć należy w siedzibie sądu powiatowego dla dochodzeń właściwego.

§. 24.

Arkuszom posiadania należy nadać formę wykazów hypotecznych, jeżeli jest prawdopodobnem, że wykonać się mające wpisy przed założeniem księgi hypotecznej nie napotkają zarzutów.

Z wyjątkiem tego wypadku, uwidocznić należy na czele pierwszej stronnicy imię posiadacza, wraz z datami do jego osoby się odnoszącemi, na resztę zaś wpisów przeznaczyć należy formularze dla karty stanu majątkowego przepisane.

Wpisy do arkuszów posiadania należy oddzielać linią poprzeczną, przez całą stronnicę pociągnąć się mającą.

§. 25.

Jeżeli arkusze posiadania składają się z więcej kartek, należy zeszyć takowe w sposób zapobiegający rozdarciu przez częste używanie i zaopatrzyć liczbami, które w spisie posiadłości i posiadaczy uwidocznione być mają.

§. 26.

Arkusze posiadania, które w fascykułach miernej objętości zachować należy, jak również resztę aktów dotyczących założenia ksiąg hypotecznych, wolno przeglądać tylko pod dozorem upoważnionej do tego osoby.

Sprostowanie rysunku.

§. 27.

Zanim arkusze posiadania wyłożone będą do publicznego przeglądania, należy przedsięwziąść w razie potrzeby sprostowanie rysunku indykacyjnego, które to sprostowanie wymaga wiadomości fachowych i przedsięwzięte być ma przez przysięgłego geometrę, a w razie, gdyby takiego nie było, przez innego znawcę pod dozorem sędziego. Przy sprostowaniu rysunku indykacyjnego należy linie sprostować a liczby parcel wykreślić się mające przekreślić małemi kreskami, nowe linie i liczby parcel gruntowych należy nakreślić czerwono, zaś liczby parcel budowlanych czarno.

Gdyby w skutek tych sprostowań powstać mogła niejasność, należy reprodukować odnośną część rysunku w powiększonym rozmiarze na próżnej części tegoż lub na osobnej kartce, przyczem stosunek położenia do graniczących parcel wyraźnie uwidoczniony być ma.

Na miejscu sprostować się mającem wskazać należy na dokonane zwiększenie.

Znoszenie się z władzą katastralną.

§. 28.

Po ukończeniu wszystkich dochodzeń miejscowych, udzielić należy wszystkie odnośne do dat katastralnych dostrzeżone zmiany władzy, której poruczonem jest sprostowanie katastru (§. 17) a zarazem wystosować do niej zapytanie, ażali tymczasowe oznaczenia w skutek dochodzeń miejscowych przyjęte, nadal zatrzymane być mogą.

W razie nadejścia przyzwalającego w tej mierze oświadczenia, przekreślić należy nawiasy, do tymczasowych oznaczeń dodane.

Jeżeli zaś w skutek doniesienia tej władzy okaże się potrzeba zmiany oznaczeń tymczasowych, natenczas należy tę zmianę przedsięwziąść w sposób sprowadzający zgodność z katastrem.

Korespondencja odnosząca się do wyboru oznaczeń, niema jednakże wstrzymywać dalszego toku czynności z założeniem księgi hypotecznej połączonych.

Ułożenie wykazów hypotecznych.

§. 29.

Do wykazów hypotecznych należy używać arkuszy bardzo trwałego papieru opatrzonych drukowanemi rubrykami, który sprowadzać należy według wskazówek przez prezydentów Sądów kolegialnych pierwszej instancji udzielić się mających.

Każdą kartkę i każdą stronnicę karty stanu majątkowego oznaczyć należy literą A, karty własności literą B, kartę ciężarów zaś literą C.

Karta stanu majątkowego.

§. 30.

Karta stanu majątkowego składa się z dwóch oddziałów.

Pierwszy oddział zawiera oprócz napisu, części składowe ciała hypotecznego.

W drugim oddziele uwidocznić należy prawa z własnością ciała hypotecznego połączone i służebności gruntowe do posiadłości uprawnionej przywiązane, tudzież należy tu uskutecznić wszystkie wpisy do karty stanu majątkowego przeznaczone.

Jeżeli w jednej karcie stanu majątkowego zawartych jest więcej ciał hypotecznych, oddział ten łącznie dla wszystkich prowadzony być ma.

Obydwa oddziały karty stanu majątkowego mogą być według potrzeby pomieszczone na osobnych kartkach, lub na obydwóch stronnicach jednej kartki, lub też wreszcie na jednej stronnicy kartki.

§. 31.

Jeżeli w karcie stanu majątkowego tylko jedno ciało hipoteczne ma być zamieszczone, należy używać formularza **IV**, jeżeliby zaś więcej ciał hypotecznych tamże miało być zamieszczonych, formularza **V**.

W ostatnim wypadku należy umieścić przed każdem ciałem tabularnem na środku kartki obok nazwy jako napis służącej liczbę arabską, którą ciało hypoteczne w wykazie oznaczonem być ma. W razie przeniesienia jednego z tych ciał hypotecznych do innego wykazu, należy w nowym wykazie uwidocznić dawną liczbę ciała hypotecznego w nawiasie, liczbę zaś dawniejszego

wykazu umieścić pod nią w formie ułamka. Pomiędzy pojedyńczemi ciałami hypotecznemi należy pozostawić stosowne miejsce na późniejsze dopiski.

§. 32.

W ogólności należy każdą parcelę z osobna jako osobną pozycyę wciągnąć do pierwszego oddziału karty stanu majątkowego. Jeżeli jednak więcej parcel katastralnych tworzy razem fizyczną całość n. p. pole orne, las, łąkę, dom z dziedzińcem i ogrodem, należy je wciągnąć jako jedną pozycję, liczby zaś parcel umieścić obok siebie w przeznaczonej na to rubryce.

§. 33.

Części składowe ciała tabularnego w różnych gminach położone, należy w pierwszym oddziale karty stanu majątkowego przytoczyć w osobnych grupach według gmin. — Liczby porządkowe parcel mają się w tym razie dla każdej gminy z osobna rozpoczynać. Na czele wyliczenia liczb parcelowych położyć należy nazwę dotyczącej gminy i powiatu sądowego.

Dla gmin położonych w powiecie tego Sądu, przy którym dotycząca księga hypoteczna się prowadzi, nie potrzeba wymienienia powiatu sądowego. Po wyliczeniu parcel do jednej gminy katastralnej należących, należy pozostawić stosowne miejsce dla dopisków późniejszych.

§. 34.

Spis posiadłości należących do ciał hypotecznych w innej księdze hypotecznej zamieszczanych, który do księgi hypotecznej wniesiony być ma (§. 33 ust. kraj. z 20. Marca 1874 D. u. k. l. 29) sporządzić należy według formularza **VI**.

Jeżeli do jednej księgi hypotecznej więcej takich spisów ma być wniesionych, należy oznaczyć je rzymskiemi liczbami.

§. 35.

Jeżeli po założeniu księgi hipotecznej w skutek urzędowej czynności hypotecznej zajdzie potrzeba zmiany liczby jakiej parceli lub też odmiennego oznaczenia parcel, lub wreszcie sprostowania mapy, natenczas pod względem tymczasowego oznaczenia, odszukania stałego oznaczenia, sprostowania mapy i znoszenia się z władzą, której kataster podlega, należy sobie postąpić według §§. 15, 16, 27 i 28, niniejszego rozporządzenia.

§. 36.

Zmianę dat, mieszczących się w rubryce, która zawiera oznaczenie parcel (Numer domu, rodzajów uprawy), należy z urzędu uwidocznić na podstawie doniesienia właściwej władzy także i po założeniu księgi hipotecznej na karcie stanu majątkowego, a w razie potrzeby także i na mapie.

Toż samo rozumieć się ma o zmianach, które poczyniono w katastrze pod względem liczb katastralnych, o ile te zmiany w księdze hypotecznej przeprowadzone być mogą nie napotykając na przeszkody w stanie hypotecznym. Przeszkodę taką wtedy przypuszczać należy, jeżeli zmiana liczb parcel w katastrze nastąpiła w skutek podziału, który w księdze hypotecznej nie jest przeprowadzonym i jeżeli obszar nowo utworzonych parcel nie zgadza się z granicami gruntu do karty stanu majątkowego jako osobna pozycja wpisanego.

Jeżeli taka zmiana w księdze hypotecznej przeprowadzić się nie da, należy doniesienie władzy katastralnej o tej zmianie przechować tak długo obok mapy w urzędzie hypotecznym, póki nie spełnią się warunki, od których uwidocznienie zmiany w księdze hypotecznej zależy.

§. 37.

Skoro dojdzie sądu hypotecznego doniesienie o podziale gruntów w katastrze, natenczas powołać się może strona, która później o hypoteczne dopisanie lub odpisanie temu podziałowi odpowiednie poda daty, zawarte w tem doniesieniu względem oznaczenia kawałka oddzielić się mającego, w takim razie odpada potrzeba przedłożenia osobnego planu na podział.

Karta własności.

§. 38.

Kartę własności należy założyć według formularza **VII**.

W tych wypadkach, gdzie obydwie części karty stanu majątkowego na jednej umieszczą się stronnicy, karta własności drugą stronnicę tej kartki zajmować może.

Karta ciężarów.

§. 39.

Kartę ciężarów urządzić należy według formularza **VIII**.

Karta ta ma mieć najmniej dwie stronnice.

§. 40.

Jeżeli przy dochodzeniach miejscowych wykazało się istnienie służebności gruntowej, ciężącej na ciele hypotecznem, które nie było dotąd wpisane do ksiąg za hypoteczne poczytać się mających, natenczas należy przed kartą ciężarów umieścić kartkę opatrzoną rubrykami karty ciężarów z napisem „Dawne ciężary" (§. 50) i wciągnąć do niej służebność gruntową.

§. 41.

W razie, jeżeli ciało hypoteczne, względem którego przy dochodzeniach miejscowych wykrytą została służebność gruntowa, w księdze publicznej za hypoteczną uważać się mającej jest wpisane, natenczas służebność ową umieścić należy w zwykłej karcie ciężarów po wszystkich do tego ciała hypotecznego już wpisanych i z urzędu przenieść się mających ciężarach.

Wpis służebności ma tedy nastąpić dopiero przy założeniu księgi hypotecznej i należy zatrzymać ją do tego czasu w ewidencyi za pomocą osobnych ku temu zapisków.

Przeniesienie wpisów hypotecznych.

§. 42.

Wpisy, które z księgi publicznej za hypoteczną uważanej do nowych wykazów hypotecznych z urzędu przeniesione być mają, należy opatrzyć liczbami porządkowemi w porządku arytmetycznym z zastosowaniem instrukcyi hypotecznej z 12. Stycznia 1872 Dz. ust p. N. 5.

Przeniesienie to ma się rozciągać na wszystkie wpisy, które przed zakończeniem dotyczących wykazów księgi z użytku całkowicie lub częściowo wychodzącej przedsięwzięto.

Uzupełnienie wykazów i poszczególnych kart.

§. 43.

Przy wymierzeniu miejsca dla każdej z tych trzech kart wykazu hypotecznego należy mieć wzgląd na to, ażeby ono na dłuższy czas wystarczyło. W razie gdyby miejsce jednej karty jeszcze przed oprawieniem wykazów hypotecznych zapełnione było, dodać należy nowych kartek w stosownej ilości.

Po oprawieniu wykazów hypotecznych, dalszy ciąg karty może być umieszczonym na innej kartce tego samego wykazu. Gdy wszystkie kartki jednego wykazu całkowicie już są zapełnione, należy ciąg dalszy zamieścić w razie nowych wpisów w tomie uzupełniającym. Ten dalszy ciąg, dla którego rubryki poszczególnionych kart według formularzy do niniejszego rozporządzenia dołączonych przygotować należy, przeznaczonym jest na zamieszczenie wszystkich dalszych tego samego wykazu dotyczących wpisów.

Związek zachodzący między wykazem pierwotnym a ciągiem dalszym tegoż, należy uwidocznić za pomocą wzajemnych odsyłaczów.

Zewnętrzne wymogi wykazów hypotecznych.

§. 44.

Arkusze posiadania w formie wykazów hypotecznych sporządzone, mogą być zatrzymane przy układaniu wykazów hypotecznych tylko wtedy, jeżeli wolne są od poprawek.

W razie zatrzymania arkusza posiadania, należy przekreślić liczbę jego.

§. 45.

Wpisy przy założeniu wykazów hypotecznych na poszczególnych kartach wykonane, należy oddzielić od siebie poprzeczną linią, idącą przez całą szerokość kartki.

Karty wykazu hypotecznego, jeżeli składają się z więcej arkuszów, należy zeszyć w sposób zapobiegający rozdarciu przez częste używanie.

§. 46.

Wykazy hypoteczne oznaczyć należy liczbami w porządku arytmetycznym i zachować w fascykułach średniej objętości.

Liczby przechowanych w jednym fascykule wykazów hypotecznych należy zewnątrz na tymże uwidocznić.

Należy mieć staranność aby zachowanych w fascykule wykazów przy używaniu ich nie porozrzucano.

Rejestra.

§. 47.

Gdyby spisy posiadłości i posiadaczy nie mogły być użytemi jako rejestra przedmiotów i osób, należy rejestra te założyć według formularzy dla

tych spisów przeznaczonych z opuszczeniem wszakże rubryki na liczbę arkuszów posiadania przeznaczonej.

W każdym razie pamiętać należy, aby rejestra zaopatrzone były w poddziały ułatwiające pogląd, niemniej, aby w nich pozostawiono tyle próżnego miejsca, ile prawdopodobnie na dłuższy czas wystarczy do zamieszczania uzupełnień.

Uzupełnienia i sprostowania rejestrów mają się odbywać bezzwłocznie po uskutecznieniu odnośnych wpisów hypotecznych.

Wdrożenie postępowania prostowawczego.

§. 48.

Postępowanie celem sprostowania wykazów hypotecznych ma dla każdej gminy katastralnej, nastąpić o ile możności zaraz po założeniu tych wykazów.

Postępowanie to wdrożyć należy równocześnie co do wszystkich gmin, w których dochodzenia miejscowe odbywały się równocześnie, jeżeli szczególne okoliczności innego trybu nie zalecają.

Jeżeli w jakiej gminie katastralnej istnieje tabularne ciało hypoteczne, natenczas należy dotyczący wykaz tabularny poddać sprawdzeniu równocześnie z wykazem hypotecznym gminy katastralnej, o ile ten wykaz tabularny z powodu części składowych w innej gminie katastralnej położonych nie musiałby pozostać nieukończonym.

Jeżeli zaś księga hypoteczna gminy katastralnej zawiera w sobie ciało hypoteczne, którego niektóre części składowe leżą w innej gminie katastralnej, natenczas w każdym razie należy uzupełnić wykaz hypoteczny, zawierający to ciało hypoteczne przed wdrożeniem postępowania sprostowawczego.

§, 49.

Zgłoszenia odnoszące się do stosunków posiadania lub własności §. 7 a. ust. z 25 Lipca 1871 L. 96 D. u. p. w ewidencyi utrzymywać należy na tej karcie, na której należałoby wykonać wpis prośbie odpowiedni. Tamże przedsięwziąść należy także wykreślenie takiego zgłoszenia.

§, 50.

Dla zgłoszeń mających za przedmiot obciążanie ciała hypotecznego, które nie było jeszcze wpisanem do księgi, za hypoteczną uważać się mającej

(§. 7 b. ust. z 25. Lipca 1871 L. 96 D. u. p.) należy otworzyć osobną kartę z napisem „Dawne ciężary“ w sposób §em 40. niniejszego rozporządzenia przepisany, jeżeli to nie stało się już przy założeniu wykazu hypotecznego.

Na tejże karcie należy przedsiębrać wszelkie wpisy odnoszące się do dawnych ciężarów.

§. 51.

Zgłoszenia, które dotyczą przeniesienia stanu ciężarów w księdze publicznej za hypoteczną uważanej zawartego, z urzędu przedsiębrać się mającego, uwidocznić należy w zwykłej karcie ciężarów.

§. 52.

Zgłoszenia i rozprawy z niemi w związku będące należy zatrzymać w ewidencyi za pomocą spisu odrębnie od dziennika założyć się mającego.

Ewidencya w toku postępu czynności.

§. 53.

Prezydenci sądów kolegialnych I. Instancyi mają o postępie czynności z założeniem ksiąg hypotecznych połączone zdawać sprawę co kwartał, sądy zaś hypoteczne o postępie i wyniku postępowania sprostowanego półrocznie.

Sprawozdania te należy przedkładać Ministerstwu sprawiedliwości przez Sąd krajowy wyższy.

§. 54.

Rozporządzenie niniejsze poczyna obowiązywać z dniem ogłoszenia.

Wiedeń, 18. Maja 1874.

Glaser m. p.

Formularz I. do §. 5.

Spis posiadłości*)

w gminie katastralnej:

Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (Numer domu, rodzaj uprawy)	Liczba arkusza posiadania	Liczba wykazu hypotecznego	Uwagi

*) W razie dalszego używania tego spisu jako rejestru przedmiotów (§. 47), należy zmienić napis i napisać: Rejestr przedmiotów do księgi hipotecznej gminy katastralnej.

Formularz II. do § 5.

Zapiski

co do posiadania katastralnego poszczególnych posiadaczy w gminie katastralnej:

Nazwisko i inne dla oznaczenia posiadacza służące wskazówki	Liczby katastralne	Uwaga

Formularz III. do §. 4.

Spis*)

posiadaczy w gminie katastralnej:

Nazwisko i inne dla oznaczenia osoby służące wskazówki	Liczba arkusza posiadania	Liczba wykazu hypotecznego	Uwaga

*) W razie dalszego używania tego spisu jako rejestru osób (§. 47) zmienić należy napis i napisać: Rejestr osób do księgi hypotecznej gminy katastralnej.

Formularz IV. do §. 31.

A.

Liczba wykazu hypotecznego**) | Gmina katastralna*)

(Napis)

Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)	Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (liczba domu, rodzaj uprawy)

*) W wykazie tabularnym należy oprócz gminy katastralnej wymienić także powiat sądowy.

**) W razie użycia formularza jako arkusza posiadania, należy liczbę tegoż, oznaczając ją literami L, A, P (liczba arkusza posiadania), zamieścić pod miejscem na liczbę wykazu hypotecznego przeznaczonem.

Liczba porządkowa	Wpis

Formularz V. do §. 31.

A.

Liczba wykazu hypotecznego: | Gmina katastralna:

Liczba katastralna	**Oznaczenie parceli** (numer domu, rodzaj uprawy)	Liczba katastralna	**Oznaczenie parceli** (numer domu, rodzaj uprawy)

Napis: Liczba ciała hypotecznego.

Formularz VI. do §. 34.

Liczba spisu:

Gmina katastralna:

należąca do ciała hypotecznego:
w wykazie hypotecznym:
gminy katastralnej:
powiatu sądowego:

Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (numer domu, rodzaj uprawy)	Liczba porządkowa	Liczba katastralna	Oznaczenie parceli (numer domu, rodzaj uprawy)

Formularz VII. do §. 38.

B.

Liczba porządkowa	Wpis

Formularz VIII. do §. 39.

C.

Liczba porządkowa	Wpis	Złr.	cnt.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 30. Czerwca 1874. **Część XXVIII.**

Nr. 44.

Ustawa

o udzieleniu funduszowi krajowemu prawa do poboru przy moście w Szczawnicy na drodze krajowej Krościenko-Szczawnickiej dodatkowej opłaty mytniczej od osób.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Dodatkowo do taryfy obowiązującej na podstawie ustawy z dnia 25. Grudnia 1871 r. nadaje się funduszowi krajowemu przy moście w Szczawnicy na drodze krajowej Krościenko-Szczawnickiej prawo pobierania myta od osób.

Art. II.

Opłatę myta osobowego pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej osoby pieszo idącej z wózkiem, saniami lub taczkami . . . . 2 (dwa) ct.

b) od każdej osoby pieszej bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu . . . . 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze myta osobowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty i o zniżeniu takowej.

Budapeszt, dnia 17. Maja 1874.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 30. Czerwca 1874. **Część XXIX.**

Nr. 45.

Ustawa

zmieniająca ustęp drugi artykułu V. ustawy z dnia 22. Czerwca 1867. Nr. 13. D. u. k. o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich, królestw Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Ustęp 2. artykułu V. ustawy z dnia 22. Czerwca 1867, Nr. 13. D. u.k. o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w dotychczasowem brzmieniu:

a) „Język ruski pozostaje jako wykładowy dla nauki języka ruskiego, „tudzież w czterech niższych klasach gimnazyum akademickiego „we Lwowie"

znosi się, i ma na przyszłość opiewać, jak następuje:

a) „Język ruski pozostaje jako wykładowy dla nauki języka ruskiego. „Nadto w całem gimnazyum akademickiem we Lwowie ma być zaprowadzony stopniowo język ruski jako wykładowy."

Zmiana ta ma się uskutecznić w ten sposób, że z pierwszym kursem szkolnym po ogłoszeniu niniejszej ustawy, język ruski wprowadzonym będzie jako wykładowy do klasy piątej, a z każdym następującym rokiem szkolnym o jedną klasę wyżej, aż stanie się językiem wykładowym w całem pomienionem gimnazyum.

Artykuł II.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi Wyznań i Oświecenia.

Schönbrunn, dnia 31. Maja 1874.

Franciszek Józef m. p.

Stremayer m. p.

[D]ziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

[Kr]ólestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

[illegible] Część XXIX.

Nr. 43.

Ustawa

[illegible]

Artykuł I.

[illegible]

Artykuł II.

[illegible]

[illegible]

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 30. Czerwca 1874. **Część XXIX.**

Nr. 46.

Rozporządzenie

lwowskiego c. k. sądu krajowego wyższego dla Galicyi wschodniej z dnia 13. Maja 1874 l. 10785.

Na mocy uzyskanego reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21. Kwietnia 1874 l. 5264 upoważnienia, c. k. wyższy sąd krajowy zastanawia niniejszem dalsze prowadzenie oddzielnych ksiąg jako tabularnych dla siedzeń (krzeseł) do modlitwy w synagogach izraelickich, jakoteż dalsze wpisy odnoszące się do takich siedzeń w synagogach, jako samoistnych ciał tabularnych, zaciągniętych w księgach hypotecznych niektórych sądów.

Podaje się to niniejszem do ogólnej wiadomości z tem, iż nabyte już prawa pozostają przezto nienaruszone.

Schenk w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 6. Lipca 1874. **Część XXX.**

Nr. 47.

Ustawa

dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem, zmieniająca postanowienia §. 44. ust. o repr. pow. z dnia 12. Sierpnia 1866.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

§. 44. ustawy o reprezentacyi powiatowej z dnia 12. Sierpnia 1866 L. 21. Dz. u. k. w dotychczasowem brzmieniu zostaje uchylonym i ma brzmieć jak następuje:

§. 44.

Zawieszanie uchwał.

Jeżeli przewodniczący sądzi, że uchwała Rady powiatowej lub Wydziału powiatowego przekracza ich zakres działania, lub, że sprzeciwia się ustawom, obowiązanym jest zawiesić uchwałę i o rozstrzygnienie, czy uchwała może być wykonaną lub nie, udać się przez polityczną Władzę powiatową do politycznej Władzy krajowej, która przed rozstrzygnieniem ma porozumieć się z Wydziałem krajowym.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Schönbrunn, dnia 17. Czerwca 1874.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.

Nr. 48.

Ustawa

dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem, zmieniająca postanowienia §. 51. u. gm. z dnia 12. Sierpnia 1866.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

§. 51. ustawy gminnej, z dnia 12. Sierpnia 1866 L. 19. Dz. u. kr. w dotychczasowem brzmieniu zostaje uchylonym i ma brzmieć jak następuje:

§. 51.

Władza naczelników gminy w ogólności.

Naczelnik gminy kieruje czynnościami zwierzchności gminnej i nadzoruje takowe.

Assessorowie lub przysiężni winni są naczelnikowi pomoc w urzędowaniu, i mają według jego zarządzenia i pod jego odpowiedzialnością wykonywać czynności, które im poruczy. Jeżeli dla jakiejkolwiek przeszkody naczelnik nie urzęduje, wszystkie jego prawa i obowiązki przechodzą na jego zastępcę.

W razie, jeżeliby ani naczelnik gminy, ani jego zastępca urzędować nie mogli, zastępuje ich na czas przeszkody najstarszy wiekiem assessor lub przysiężny.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Schönbrunn, dnia 17. Czerwca 1874.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.

Nr. 49.

Ustawa

dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem, zmieniająca §§. 102. i 108. u gm. z 12. Sierpnia 1866.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

§§. 102. i 108. ustawy gminnej z dnia 12. Sierpnia 1866 L. 19. Dz. u. kr. w dotychczasowem brzmieniu zostają uchylone i mają brzmieć, jak następuje:

§. 102.

Władza dyscyplinarna nad Zwierzchnością gminną.

W sprawach własnego zakresu działania może Wydział powiatowy członkom Zwierzchności gminnej dawać napomnienia i nakładać na nich kary pieniężne do wysokości 20 złr. w. a. Kary te wpływają do kasy Rady powiatowej.

W razie cięższego przekroczenia lub ciągłego zaniedbywania obowiązków, może członek Zwierzchności gminnej na wniosek Wydziału powiatowego być zawieszony w urzędowaniu przez polityczną Władzę powiatową.

W razie niezgodności tych Władz orzeka polityczna Władza krajowa ze zgodą Wydziału krajowego.

Po przeprowadzonem dochodzeniu może polityczna Władza krajowa ze zgodą Wydziału krajowego złożyć z urzędu członka Zwierzchności gminnej a nawet na przeciąg czasu nieprzekraczający lat trzech uznać go za niezdolnego do piastowania tej posady.

Członek Zwierzchności gminnej za winnego uznany, ponosi koszta dochodzenia.

Władza dyscyplinarna służąca Wydziałowi powiatowemu trwa jeszcze przez lat trzy po zgaśnięciu mandatu członka Zwierzchności gminnej, w tym celu, aby go znaglić do zdania urzędu i złożenia rachunków z czasu urzędowania swego.

§. 108.

Polityczna Władza powiatowa ma prawo nałożyć karę na Naczelnika gminy, przekraczającego swoje obowiązki w sprawach poruczonego zakresu działania, karę aż do 20 złr. Kara ta wpływa do kasy Rady powiatowej.

Jeżeli uchybienie obowiązkowi jest tego rodzaju, że sprawowanie czynności poruczonego zakresu działania nie może być dłużej zostawione Naczelnikowi gminy bez narażenia dobra publicznego, i jeżeli Rada gminna na wezwanie temu nie zaradzi, może natenczas polityczna Władza powiatowa na czas trwania tego stanu, ustanowić na koszt gminy inny organ do sprawowania rzeczonych czynności. Tak w tym razie, jak i w razach wskazanych w §. 107 należy postępywać z wszelką możliwą oszczędnością tak, aby gmina więcej nad konieczną potrzebę obciążoną nie była.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Schönbrunn, dnia 17. Czerwca 1874.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.

Nr. 50.

Ustawa

dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem, zmieniająca postanowienia §. 99. ust. gm. z dnia 12. Sierpnia 1866.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

§. 99. ustawy gminnej z dnia 12. Sierpnia 1866 r. do L. 19. Dz. u. kr. w dotychczasowem brzmieniu zostaje uchylonym, i ma brzmieć jak następuje:

§. 99.

Zatwierdzanie przez Radę powiatową.

Do spraw, w których uchwały Rady gminnej muszą być przedkładane Radzie powiatowej do zatwierdzenia, należą prócz spraw wymienionych w §§. 2, 4, 80, 85 i 95, także następujące:

a) pozbywanie, zamiana, przeistaczanie, zastawianie lub stałe obciążanie rzeczy, należącej do zakładowego majątku, lub dobra gminy albo jej zakładów;

b) zaciąganie pożyczki lub przyjmowanie zobowiązania, jeżeli kwota pożyczki lub wartości ciężaru, wynikającego z zobowiązania, łącznie z długami już istniejącemi przewyższa roczne dochody gminy, a względnie zakładów gminnych;

c) nabytki i przedsiębiorstwa, nienależące do zwykłego zarządu, jeżeli dla pokrycia wynikającego ztąd wydatku, potrzeba zaciągnąć pożyczkę lub obciążyć gminę rozkładami;

d) wydzierżawienie lub wynajmywanie na dłuższy czas niż lat sześć, lub w inny sposób, niż przez publiczną licytacyę najwięcej ofiarującemu;

e) opuszczanie czynszu najmu lub dzierżawy, w części lub całości.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Schönbrunn, dnia 17. Czerwca 1874.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.

Nr. 51.

Ustawa

dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem, zmieniająca postanowienia §. 80. u. gm. z 12. Sierpnia 1866 i §. 23. u. o repr. pow. z 12. Sierpnia 1866.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem, postanawiam:

Art. I.

§. 80. ustawy gminnej z dnia 12. Sierpnia 1866 L. 19. Dz. u. kr. w dotychczasowem brzmieniu zostaje uchylonym i ma brzmieć, jak następuje:

§. 80.

Do nałożenia dodatków przenoszących 20% podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, potrzebne jest przyzwolenie Rady powiatowej.

Przyzwolenie to potrzebnem jest nawet do nałożenia dodatków przenoszących 5% podatków bezpośrednich, jeżeli tego wymaga jeden z członków należących do Rady gminnej podług §. 16. (Radny bez wyboru). Żądanie to musi jednak być wniesione do Rady gminnej na tem posiedzeniu, na którem dodatek uchwalonym został, lub też do naczelnika gminy, najpóźniej w 8 dni po tem posiedzeniu.

Dodatki przenoszące 50% podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, mogą być nakładane tylko na mocy uchwały Sejmu i za Cesarskiem zezwoleniem.

Art. II.

§. 23. ustawy o reprezentacyi powiatowej z dnia 12. Sierpnia 1866 L. 21. Dz. u. kraj. w dotychczasowem brzmieniu zostaje uchylonym i ma brzmieć jak następuje:

§. 23.

Dodatki do podatków.

Na wydatki nie pokryte dochodami majątku zakładowego, może Rada powiatowa nakładać i pobierać dodatki do podatków bezpośrednich aż do wysokości 20% tychże podatków.

Dodatki nad 20% do podatków bezpośrednich mogą być nałożone za uchwałą Rady powiatowej z przyzwoleniem Wydziału krajowego.

Dodatki do podatków, przenoszące 40%, równie jak i inne opłaty i repartycye mogą być nakładane tylko na mocy uchwały Sejmu i za Cesarskiem zezwoleniem.

Powiatowe dodatki do podatków mają być pobierane przez te same organa i ściągane za pomocą tych samych środków, co podatki.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Schönbrunn, dnia 17 Czerwca 1874.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.

Nr. 52.

Ustawa

dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem, zmieniająca postanowienia §. 70. u. gm. z d. 12. Sierpnia 1866 i §. 22. ust. o reprezentacyi powiatowej z dnia 12. Sierpnia 1866.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

§. 70. ustawy gminnej z dnia 12. Sierpnia 1866 r. L. 19. Dz. u. kr. w dotychczasowem brzmieniu zostaje uchylonym i ma brzmieć, jak następuje:

§. 70.

Budżet i rachunki roczne.

Naczelnik gminy winien corocznie ułożyć budżet gminy i zakładów gminnych, na następny rok administracyjny.

Rada ma ten budżet uchwalić najpóźniej na miesiąc przed rozpoczęciem roku. Rachunki z przychodów i wydatków gminy i zakładów gminnych, winien Naczelnik najpóźniej w dwa miesiące po upływie roku administracyjnego przedłożyć Radzie do rozpoznania i załatwienia.

Tak budżet jako i rachunki roczne, zanim Radzie do rozpoznania przedstawione zostaną, winne być poprzednio najmniej przez dwa tygodnie złożone do przejrzenia przez członków gminy, tych zaś spostrzeżenia będą przy rozpoznaniu wzięte pod rozwagę.

Gdyby Rada gminna niewstawiła w swój budżet należytości, które gmina uiścić jest obowiązaną, bądź na mocy ustawy bądź na mocy wyroku lub dokumentu mającego wedle ustaw moc egzekucyjną, ma Radą powiatowa prawo i obowiązek wstawić te należytości w budżet gminy i nałożyć na ich pokrycie dodatki do podatków.

Art. II.

§. 22. ustawy o reprezentacyi powiatowej z dnia 12. Sierpnia 1866 r. L. 21. Dz u. kr. w dotychczasowem brzmieniu zostaje uchylonym i ma brzmieć, jak następuje:

§. 22.

Rada powiatowa obraduje i uchwala we wszystkich sprawach ekonomicznych powiatu, nie należących do zwykłego zarządu majątkiem.

Do niej należy rozpoznawanie i ustanowienie rocznego budżetu, jako też rozpoznawanie i załatwianie rocznych rachunków, odnośnie do dochodów i wydatków powiatu i zakładów powiatowych.

Gdyby rada powiatowa nie wstawiła w swój budżet należytości, które powiat uiścić jest obowiązany bądź na mocy ustawy bądź na mocy wyroku lub dokumentu, mającego wedle ustaw moc egzekucyjną, ma Wydział krajowy prawo i obowiązek, wstawić te należytości w budżet powiatowy i nałożyć na ich pokrycie dodatki do podatków.

Rok administracyjny powiatu zaczyna się i kończy równocześnie z rokiem administracyjnym Państwa.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Schönbrunn, dnia 17. Czerwca 1874.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 12. Lipca 1874. **Część XXXI.**

Nr. 53.

Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa

z dnia 9. Czerwca 1874 L. 24995.

Na mocy rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. Maja b. r. l. 1378 zaprowadza się następujące zmiany galicyjskiej ustanowy dla gremiów aptekarskich z r. 1835.

1) W miejsce zaprowadzonych powołaną ustanową gremiów aptekarskich głównych i obwodowych ustanawia się 2 gremia aptekarskie z siedzibą we Lwowie i Krakowie, do których wcielone być mają wszystkie dotąd istniejące gremia wraz z ich funduszami, a mianowicie: gremia byłego obwodu Krakowskiego, Bocheńskiego, Nowo Sądeckiego, Wadowickiego, Tarnowskiego, Jasielskiego i Rzeszowskiego do utworzyć się mającego gremium z siedzibą w Krakowie, — gremia zaś byłego obwodu Sanockiego, Przemyskiego, Samborskiego, Żółkiewskiego, Lwowskiego, Stryjskiego, Stanisławowskiego, Kołomyjskiego, Tarnopolskiego, Czortkowskiego, Złoczowskiego i Brzeżańskiego do utworzyć się mającego gremium z siedzibą we Lwowie. Każdy aptekarz lub prowizor zawiadujący publiczną apteką w Galicyi i W. ks. Krakowskiem, obowiązanym jest wstąpić do jednego z nowo utworzyć się mających gremiów, a mianowicie aptekarze i prowizorowie zawiadujący aptekami publicznemi w powiatach Bialskim, Żywieckim, Wadowickim, Myslenickim, Chrzanowskim, Krakowskim, Wielickim, Bocheńskim, Brzeskim, Limanowskim, Nowosądeckim, Nowotargskim, Grybowskim, Tarnowskim, Dąbrowskim, Pilznieńskim, Krośnieńskim, Jasielskim, Gorlickim, Ropczyckim, Kolbuszowskim, Tarnobrzegskim, Niskim, Mieleckim, Łancuckim i Rzeszowskim, oraz w stoł. król. mieście Krakowie wstąpić winni do gremium aptekarskiego w Krakowie, — aptekarze zaś i prowizorowie zawiadujący apteką publiczną w powiatach Brzozowskim, Sanockim,

Bireckim, Liskim, Przemyskim, Jarosławskim, Jaworowskim, Mościskim, Samborskim, Drohobyckim, Rudeckim, Staromiejskim, Turczańskim, Żółkiewskim, Cieszanowskim, Rawskim, Sokalskim, Lwowskim, Grodeckim, Stryjskim, Dolińskim, Kałuskim, Żydaczowskim, Stanisławowskim, Bohorodczańskim, Buczackim, Nadwórniańskim, Tłumackim, Kołomyjskim, Horodeńskim, Kosowskim, Sniatyńskim, Tarnopolskim, Skałackim, Trembowelskim, Zbaraskim, Czortkowskim, Zaleszczyckim, Borszczowskim, Husiatyńskim, Złoczowskim, Brodzkim, Kamionieckim, Przemyślańskim, Brzeżańskim, Bobreckim, Podhajeckim i Rohatyńskim oraz w król. stoł. mieście Lwowie winni wstąpić do gremium aptekarskiego we Lwowie.

2) Każde z 2 otworzyć się mających gremiów wybiera z grona swego przewodniczącego, zastępcę tegoż oraz sekretarza na przeciąg lat trzech.

O dokonanym wyborze gremia powinne zawiadomić c. k. Namiestnictwo.

3) Przewodniczący winien dwa razy w ciągu każdego roku, rozpisać zwykłe zgromadzenie, na którem ma być ogłoszonym wynik egzaminów tyrocynialnych oraz załatwiane wszystkie sprawy, które w myśl ustanowy gremialnej z r. 1835 do zakresu działania zwykłych zgromadzeń gremialnych należą.

4) Każde z utworzyć się mających gremiów wybierać ma corocznie komisyę egzaminacyjną dla egzaminów tyrocynialnych, złożoną z 3 członków.

Członkowie tej komisyi muszą być doktorami, lub magistrami farmacyi, niepotrzebują atoli zawiadywać samodzielnie apteką publiczną.

5) Każdy aptekarz lub prowizor zawiadujący apteką publiczną, obowiązanym jest bezzwłocznie zawiadomić przewodniczącego gremium, do którego należy, o przyjęciu ucznia do praktyki aptekarskiej i przedłożyć równocześnie tegoż świadectwa.

Jeżeli świadectwa przedłożone odpowiadają wymogom ustanowy gremialnej, o czem rozstrzyga przewodniczący gremium, uczeń wpisanym zostanie do protokołu przyjęcia, a data doniesienia uważaną będzie za dzień rozpoczęcia jego praktyki.

6) Każdy uczeń aptekarski, życzący sobie złożyć egzamin tyrocynialny, winien zgłosić się do komisyi egzaminacyjnej urzędującej tylko w miejscu siedziby gremium, przedłożyć jej świadectwa, oraz złożyć taksę egzaminacyjną w kwocie 10. zł. w. a. poczem komisya wyznaczy mu termin do egzaminu.

7) Pp. Starostowie obowiązani są przed udzieleniem koncesyi na otwarcie apteki, co w drodze konkursu następuje, zaciągnąć każdą razą zdania właściwego gremium, co do uzdolnienia i kwalifikacyi ubiegających się kandydatów.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 31. Lipca 1874. **Część XXXII.**

Nr. 54.

Ustawa

o udzieleniu gminie miasta Brzeżan prawa do pobierania opłaty kopytkowej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Brzeżan nadaje się na lat cztery od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania opłaty kopytkowej, pod warunkiem utrzymywania własnym kosztem i w dobrym stanie, placów, ulic i dróg miejskich.

Art. II.

Pobór kopytkowego ma się odbywać przy sześciu rogatkach miejskich, a mianowicie:

1. na drodze ku Posuchowowi za ostatniemi chałupami przedmieścia Adamówki;
2. na rządowym gościńcu, wiodącym z Adamówki do Potutor za mostem nad Lipą pod folwarkiem zwanym Marcelówką;

3. na gościńcu ku Rajowi obok bramy żelaznej, za smentarzem;
4. na przedmieściu Miasteczku przy drodze do Leśnik za ostatniemi chałupami przedmieścia;
5. na gościńcu rządowym, wiodącym do Lwowa przy rogatce Lwowskiej;
6. na drodze krajowej ku Złoczowu i Tarnopolowi, przy rogatce Złoczowsko-Tarnopolskiej.

Art. III.

Kopytkowe pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) cnt.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cnt.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) centa.

Konie, krowy, woły, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, wolne są od opłaty kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta, i o zniżeniu tejże opłaty.

Art. V.

Od zwierząt w Art. III. poszczególnionych, to jest opłatą kopytkową objętych, znosi się wszelkie inne opłaty miejskie, o ile takowe podczas dni targowych lub jarmarcznych dotąd pobierane były.

Schönbrunn, dnia 2. Lipca 1874.

Franciszek Józef m. p.

Auersperg m. p.

Nr. 55.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa

z dnia 7. Lipca 1874 r. l. 30623 dotyczące zaprowadzenia środków ostrożności o zarazie bydła.

Dnia 28. Czerwca r. 1874. ustał księgosusz w całym kraju. Mimo to mają i nadal obowiązywać postanowienia §§. 16. i 17. ustawy o zarazie z dnia 29. Czerwca r. 1868 (Dz. ust. i rozporz. kraj. z r. 1868 Dz. 14) względem trzymania w obserwacyi świeżo zakupionego i sprowadzonego bydła rogatego, przez dni 10 w miejscu odosobnionem, tudzież N. 18. i 19. powołanej ustawy, względem obowiązku doniesienia o podejrzanych wypadkach choroby między bydłem rogatem i o odejściu pojedyńczych sztuk.

W zastępstwie

Bartmański m. p.

Nr. 35

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 15. Sierpnia 1874. **Część XXXIII.**

Nr. 56.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 14. Lipca r. 1874. L. 13997, dotyczące ustanowienia taksy pielęgnowania chorych w szpitalu powszechno publicznym w Stryju.

W moc artykułu II. ustawy krajowej z 12. Grudnia 1869, (Nr. 8. Dzien. ustaw i rozp. kraj. z r. 1870.) Wydział krajowy ustanawia za pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechno publicznym w Stryju na czas od 1. Sierpnia 1874 począwszy, następującą taksę:

a) od osób dorosłych na 60. cnt. w. a.

b) a od dzieci do siedmiu lat na 35 cnt. a. w. dziennie.

L. Sapieha w. r.

Skwarczyński w. r.

Nr. 57.

Rozporządzenie

Ministerstwa Rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem obrony krajowej z dnia 15. Maja 1874, względem uzupełnienia i częściowej zmiany postanowień o używaniu prywatnych ogierów do stanowienia klaczy.

Dodatkowo do rozporządzeń Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 25. Kwietnia 1855. (Dz. p. P. Nr. 79) i Ministerstwa handlu, rolnictwa, wojny i byłego ministerstwa Stanu, z dnia 3. Lutego 1866. (Dz. p. P. Nr. 18) postanawia się dla skuteczniejszego działania ku podniesieniu chowu koni przez używanie ogierów prywatnych do odstanawiania co następuje:

1. Każdy posiadacz ogiera, który w celu używania go do prywatnego stanowienia przepisaną w powyżej przytoczonych rozporządzeniach ministeryalnych licencyę chce uzyskać, winien jest w tej mierze w swoim czasie zgłosić się do politycznej władzy powiatowej.

Czas do zgłoszenia, który ma trwać najmniej cztery tygodni wraz z ściśle oznaczonym terminem ostatecznym, ustanowiony przez polityczną władzę krajową w porozumieniu z komisyą krajową dla spraw chowu koni, a w krajach, gdzie takie komisye nie istnieją, w porozumieniu z towarzystwem gospodarskiem tego miejsca, gdzie polityczna władza krajowa ma swoją siedzibę, będzie w zwyczajny sposób podany do powszechnej wiadomości. Wniesione zgłoszenia, mają polityczne władze powiatowe po upływie czasu do zgłoszenia przedłożyć politycznej władzy krajowej. Gdzie szczególne stosunki za tem przemawiają, można bez poprzedniego rozpisywania zgłoszenia postąpić zaraz po ogłoszeniu stacyj komisyj licencyonowania w sposób wskazany w następującym ustępie 2.

2. Dla corocznego rozpoznawania ogierów mających się używać do stanowienia, ustanawia komisya krajowa dla spraw chowu koni w porozumieniu z polityczną władzą krajową a tam gdzie takie komisye nie istnieją, polityczna władza krajowa w porozumieniu z towarzystwem gospodarskiem — na podstawie wniesionych zgłoszeń — komisye licencyonowania w odpowiedniej ilości i oznacza zarazem ich siedziby i termin licencyonowania.

Można ustanowić dla kilku politycznych okręgów jedną komisyę, jeżeli wedle stosunków miejscowych sprowadzenie ogierów przed komisyę nie jest połączone z szczególnemi trudnościami i niestosunkową stratą czasu.

Polityczna władza krajowa zarządzi ogłoszenie ustanowionych komisyj licencyonowania, miejscowości, w których te komisye czynność swoją odbywać będą, oraz dnie urzędowania za pośrednictwem c. k. Starostw powiatowych i zwierzchności gmin.

Licencyonowania ogierów na innem miejscu lub w innym czasie może wyjątkowo komisya krajowa dla spraw chowu koni w porozumieniu z polityczną władzą krajową (względnie polityczna władza krajowa w porozumieniu z towarzystwem gopodarskiem) tylko w tenczas dozwolić, jeżeli dotyczący posiadacz ogiera zobowiąże się ponieść koszta komisyj z tąd wynikłe z własnych funduszów.

3. Komisye licencyonowania ustanowione będą na trzyletni peryod czasu.

W skład każdej komisyi licencyonowania wchodzi oprócz dwóch delegatów komisyi krajowej dla spraw chowu koni, względnie dwóch bezstronnych znawców z grona gospodarzy wiejskich, także urzędnik polityczny dotyczącego powiatu którego c. k. Starosta jako swego zastępcę przeznaczy, dalej zastępca zakładu rządowych ogierów i egzaminowany weterynarz

a w braku takiego, egzaminowany konował. Członkowie wybierają z pośród siebie przewodniczącego.

4. Licencyonowanie odbywa się publicznie na oznaczonych miejscach i w oznaczonych dniach.

5. W myśl rozporządzeń ministeryalnych na wstępie wymienionych, może komisya licencyonowania tylko takie ogiery uznać za zdolne do prywatnego stanowienia, które komisyi przedstawiono i względem których sprawdzi komisya że są zdrowe, nie mają żadnej wady dziedzicznej, są zdatne do rozpłodu i odpowiadają typom koni które w kraju przeważają lub rasom koni w kraju chowanych.

W tej mierze rozstrzyga komisya licencyonowania większością głosów. W razie równości głosów staje się uchwałą zdanie, do którego się przyłączy przewodniczący.

Odpowiedzialność za orzeczenia rzeczoznawców ciąży tylko na fachowych członkach komisyi.

6. Orzeczenie komisyi licencyonowania jest ostatecznem; odwołanie się przeciw niemu niema miejsca.

Komisya licencyonowania winna posiadaczom ogierów, którym odmówiła licencyi oznajmić ustnie powody odmowy a na ich żądanie także pisemnie.

7. Rozprawy komisyi należy spisywać do protokołu; ten ma być zaopatrzony podpisami p r z e w o d n i c z ą c e g o i wszystkich członków komisyi. Przewodniczący przeszle protokół politycznej władzy krajowej dla właściwego użytku, względnie dla udzielenia go komisyi krajowej dla spraw chowu koni. Protokół ten zawierać ma w każdym pojedyńczym wypadku, wynik imiennego głosowania.

8. Licencyę do prywatnego stanowienia udziela komisya licencyonowania według formularza **A.** na przeciąg jednego roku bezpłatnie. Licencya ta upoważnia do ustawienia opisanego tamże ogiera jako stadnika w oznaczonej miejscowości powiatu i do stanowienia nim klaczy na miejscu.

Jeżeli zaś hodowca koni uzyska pozwolenie w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. Lutego 1866 do oprowadzania ogierów w celu odstanawiania, okoliczność ta musi być uwidocznioną na karcie licencyjnej.

9. Wykaz udzielonych licencyi przeszle komisya licencyonowania dotyczącej powiatowej władzy politycznej, która takowy ogłosi w powiecie i ma utrzymywać w ciągłej ewidencyi.

10. Posiadający licencyonowanego ogiera jest obowiązany wydać właścicielowi klaczy stanowionej przez jego ogiera, zaraz po pierwszym skoku, kartę stanowienia według formularza **B**; do tej należy także wpisywać późniejsze skoki z podaniem ich daty.

Oznaczenie należytości za odstanowienie pozostawia się umowie stron interesowanych.

Dokładne wpisanie do karty stanowienia poświadczenia przełożonego gminy względem wyników odstanowienia i zrodzenia źrebięcia, zaleca się szczególnie ze względu na postanowienie §. 8. lit. g. ustawy z dnia 16. Kwietnia 1873 (Dz. p. P. Nr. 77) o dostarczaniu koni dla wojska.

11. Względem wszystkich w ciągu dotyczącego peryodu odstanowionych klaczy prowadzić będzie posiadacz ogiera licencyonowanego dokładny rejestr stanowienia według formularza C. w dwóch egzemplarzach, z których jeden przedłoży po upływie czasu stanowienia politycznej władzy powiatowej wraz z kartą licencyjną za pośrednictwem zwierzchności gminnej, drugi zaś tegzemplarz przechowa dla własnego użytku przy sprawdzeniu źrebiąt.

Polityczna władza powiatowa prześle rejestra stanowienia wraz z kartami lic encyjnemi dotyczącemu zakładowi ogierów rządowych.

12. Ogiery, które przy premiowaniu, bezpośrednio przed dotyczącym peryodem stanowienia odbytem, odznaczone zostały premią rządową w zasadzie nie potrzebują osobno być przedstawionemi komisyi licencyonowania dla uzyskania licencyi do prywatnego stanowienia.

Posiadacz takiego ogiera winien jednak przed używaniem go do stanowienia, udać się do przynależnej komisyi licencyonowania o wydanie mu karty licencyjnej do stanowienia i w tym celu przedłożyć certyfikat stwierdzający, że otrzymał nagrodę. Komisya licencyonowania może w takim razie, jeżeli przeciw temu żadne nie zachodzą wątpliwości, bez dalszego dochodzenia wydać kartę licencyjną a w razie wątpliwości zażądać przedstawienia ogiera.

13. Jeżeli licencyonowanie ogiera odbyło się w czasie, od którego aż do rzeczywistego używania go do stanowienia upłynął przeciąg czasu więcej jak trzech miesięcy, powinien posiadający przed użyciem tego ogiera dać go zrewidować ponownie pod względem stanu zdrowia, przez egzaminowanego weterynarza lub konowała, którego przeznaczy do tego polityczna władza powiatowa. Wynik i dzień odbytej rewizyi winien weterynarz lub konował uwidocznić na dotyczącej karcie licencyjnej, którą posiadacz ogiera jeszcze przed używaniem go do stanowienia przedłożyć winien przynależnej politycznej władzy powiatowej do wizowania.

14. Jeżeli w wypadku oznaczonym w ustępie 13, jakoteż przy przepisanej rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 3. Lutego 1866 miesięcznej rewizyi licencyonowanego ogiera stadniczego pod względem stanu jego zdrowia okaże się jaka przeszkoda, która nie dozwala dalszego używania tego ogiera do stanowienia, winien odbywający rewizyę zakazać dalszego używania tego

ogiera do stanowienia i uwiadomić o tem dotyczącą zwierzchność gminną dla czuwania nad dopełnieniem zakazu — jakoteż polityczną władzę powiatową dla zarządzenia odebrania licencyi.

15. Od przepisanego powyżej przytoczonemi rozporządzeniami ministerjalnemi ogólnego obowiązku do uzyskania licencyi dla ogierów prywatnych, używanych do stanowienia za wynadgrodzeniem, może polityczna władza krajowa w porozumieniu z komisyą krajową dla spraw chowu koni (względnie z towarzystwem gospodarskiem) ustanowić wyjątek, iż nie potrzebują karty licencyjnej i wolni są od przedstawienia ogierów komisyi licencyonowania posiadacze stadnin dla używania ogierów swojej stadniny do stanowenia klaczy ze stadniny inszego hodowcy koni, jakoteż posiadacze ogierów pełnej krwi angielskiej do odstanawiania cudzych klaczy. Rozumie się, że przytem muszą być zabezpieczone zupełnie względy zdrowia.

16. Pozostawia się politycznej władzy krajowej, zarządzić co potrzeba względem nakładu druków na rewersy odstanowienia i na rejestry stanowienia według przepisanych formularzy i podać do wiadomości posiadaczy ogierów, gdzie te druki mogą pobierać.

Skarb państwa z tego powodu nie może być obciążonym.

17. Polityczne władze przestrzegać winne ścisłe wypełnianie tych postanowień, jakoteż postanowień, zawartych w rozporządzeniach ministeryalnych, na wstępie wymienionych, o ile takowe nie uległy zmianie w skutek niniejszego rozporządzenia a mianowicie także czuwać nad tem i wydać w tej mierze odpowiedne polecenia podrzędnym organom, nadzorującym, ażeby każdy wypadek nieprawnego używania nielicencyonowanych ogierów do stanowienia lub też nieprawnego objeżdżania powiatu w celu odstanawiania; nie mniej też każdy wypadek używania ogiera zarażonego w myśl postanowień wspomnianych rozporządzeń ministeryalnych bezzwłocznie według ustawy był traktowany.

18. §§. 3. i 4. wydanego dla Czech rozporządzenia Ministerstwa rolnictwa z dnia 17. Sierpnia 1870 i względem postępowania przy udzielaniu licencyi do prywatnego stanowienia, utracają moc prawną.

19. Postanowienia te wchodzą w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

W Wiedniu dnia 15. Maja 1874.

C. k. Minister rolnictwa

Chlumecki w. r.

Formularz A.

Licencya do stanowienia.

Podpisana komisya licencyonowania w (Stacya komisyi) . . . .
udziela Panu (Nazwisko posiadacza ogiera) . . . .
z (Miejsce zamieszkania posiadacza ogiera) . . . . powiatu
(Oznaczenie powiatu) . . . . na przeciąg roku 187
licencyę do używania ogiera, opisanego na odwrotnej stronie, do stanowienia cudzych klaczy w miejscowości (Oznaczenie stacyi ogiera) . . . . . .

dnia 18 . .

L. S. **Komisja licencyonowania:**

(Strona odwrotna).

Opisanie ogiera.

Pochodzenie . . . .
Wiek . . . .
Miara . . . .
Maść . . . .
Znamiona . . . .

Ogier ten poddany został rewizyi:

Dzień	Miesiąc	Orzeczenie	Podpis rewidującego

Formularz B.

Kraj koronny: . . . . Rok stanowienia 187 . .
Powiat: . . . .

Karta stanowienia.

Licencyonowany ogier prywatny (Nazwisko ogiera) . . . . Pana (Nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza ogiera) . . . . odstanowił klacz (Oznaczenie i wiek klaczy) . . . . . Pana (Nazwisko posiadacza klaczy) . . . . z (Miejsce zamieszkania posiadacza klaczy) . . . a to:

Pierwszy raz dnia . . . .
Drugi „ „ . . . .
Trzeci „ „ . . . .
Czwarty „ „ . . . .

dnia 18 . .

N. N.
posiadacz ogiera.

Klacz ta zrodziła żrebię (Opisanie i rodzaj) . . . .
. . . .
na dniu . . . .

dnia 18 . .

L. S. N. N.
naczelnik gminy.

Formularz C.

Kraj koronny . . . .
Powiat . . . .

Rejestr stanowienia
na rok 187 .

względem używania licencyonowanego ogiera stadniczego (Następuje jego opisanie) . . . .
. . . .
. . . .

Pana (Nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza ogiera) . . . . .
. . . .
. . . .

Liczba bieżąca	Oznaczenie				Opisanie klaczy podług		klacz została odstanowio-						
	właściciela klaczy	jego miejsce zamieszkania			maści, znamion i rasy	wieku	dnia	raz					
		Powiat	Miejscowość	Nr. domu				1.	2.	3.	4.	5.	6.

ną	Odstanowiona klacz						Uwaga
	została	zrzuciła	padła	zrodziła źrebię			
	bezpłodną	źrebię	z jakiego powodu	ogierka	klaczkę	dnia	
7.							

Nr. 58.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 27. Lipca 1874 L. 34898 względem sprzedaży leków przez utrzymujących handel drobiazgowych lub korzennych towarów.

W celu zapobieżenia nadużyciom wynikającym ze sprzedaży w kramach i handlach drobiazgowych lub korzennych towarów, takich artykułów leczniczych, które tylko w aptekach wydawane być mogą, rozporządza c. k. Namiestnictwo na wniosek c. k. krajowej Rady zdrowia, że sprzedaż wszelkich środków leczniczych tylko aprobowanym i koncessyonowanym aptekarzom jest dozwoloną, i że tylko wyjątkowo w takich miejscowościach, które daleko mają do najbliższej apteki, mogą także kramarze — utrzymujący handel drobiazgowych lub korzennych towarów na składzie — trzymać i w małych ilościach sprzedawać następujące środki lecznicze:

Absinthium herba,
Acidum carbolicum,
Althea folia et radix,
Arnica flores et radix,
Calcium hypochlorosum,
Chamomilla vulgaris,
Centaureum minus.
Emplastum anglicanum,
Farinae semin: sinapis,
Emplastum diachylon composit:
Mentha crispa et piperita,
Pulvis aerophorus Seidlicensis,
Radix Rhei — i,
Verbascum flores.

Sprzedaż tych środków leczniczych zawisłą się czyni jeszcze od tego warunku, że takowe z publicznej apteki brane będą, co sprzedający na każde żądanie organów bezpieczeństwa wykazać jest obowiązanym.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą według istniejących przepisów.

Bartmański w. r.

Nr. 59.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwolenie gminie miasta Podgórza, powiatu Wielickiego, na podwyższenie opłat od napojów gorących wprowadzanych w obręb tego miasta.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Gminie miasta Podgórza, powiatu Wielickiego, pozwala się począwszy od dnia 1. Stycznia 1874 i nadal przez lat trzy, pobierać opłaty od napojów gorących, wprowadzanych do tego miasta, według następującej taryfy:

A) Opłaty uiszczać się mające przez szynkarzy koncessyonowanych:

1. Od jednego wiadra niż. austr. miary, piwa cienkiego .	—	zł. 50	ct.
2. Od jednego wiadra niż. austr. miary, piwa dubeltowego .	1	zł. —	„
3. Od jednego wiadra niż. austr. miary, wódki surowej nie przepędzanej przez anyż, kminek i t. p. aż do 50 stopni Trallesa	6	zł. —	„
4. Od jednego wiadra niż. austr. miary, wódki surowej przepędzanej przez anyż, kminek i t. p. aż do 50 stopni Trallesa .	6	zł. 50	„
5. Od jednego wiadra niż. austr. miary, okowity czyli spirytusu od 51 do 75 stopni Trallesa	10	zł. —	„
6. Od jednego wiadra niż. austr. miary okowity czyli spirytusu nad 75 Trallesa aż do 100 Trallesa	15	zł. —	„
7. Od jednego wiadra niż. austr. miary rozolisu, śliwowicy, likieru, ponczowej esencyi w ogóle od wszelkich słodzonych wódek	10	zł. —	„
8. Od jednego wiadra niż. austr. miary araku, bez różnicy stopni	14	zł. —	„
9. Od jednego wiadra niż. austr. miary miodu, wiśniaku i maliniaku	1	zł. 60	„

B) Opłata od napojów przez mieszkańców miasta Podgórza na swą własną potrzebę wprowadzanych:

1. Od jednego wiadra niż. austr. miary piwa pojedyńczego	—	„ 20	ct.
2. Od jednego wiadra niż. austr. miary piwa dubeltowego .	—	„ 30	„
3. Od jednej półgarncówki (masy) wódki zwykłej surowej .	—	„ 8	„
4. Od jednej półgarncówki (masy) okowity lub spirytusu .	—	„ 20	„
5. Od jednej półgarncówki (masy) rozolisu, śliwowicy i innych słodzonych wódek, likieru, ponczowej esencyi i araku . . .	—	„ 12	„
6. Od jednego wiadra miodu, wiśniaku i maliniaku . . .	1	zł. 60	„

Schönbrunn, dnia 5. Lipca 1874.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 10. Września 1874. **Część XXXIV.**

Nr. 60.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 13. Września 1874 l. 18452.

dotyczące ustanowienia taksy pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Staremmieście przy Podhajcach.

W moc artykułu II. ustawy z 12. Grudnia 1869 (Dz. ust. kraj. Nr. 8. z roku 1870) ustanawia Wydział krajowy za leczenie chorych w szpitalu powszechnym w Staremmieście przy Podhajcach od 1. Października 1874 począwszy, taksę następującą:

a) Od osób dorosłych na 60 centów dziennie;

b) Od dzieci zaś do lat siedmiu na 35 centów dziennie.

L. Sapieha w. r.

Serwatowski w. r.

Nr. 61.

Ogłoszenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 20. Września 1874 l. 1583/pr.

dotyczące zwinięcia c. k. ubocznego urzędu cłowego II. klasy w Zabrzegu.

Z końcem Września 1874 zwiniętym zostanie c. k. uboczny urząd cłowy II. klasy w Zabrzegu i natomiast tamtejszy oddział straży skarbowej pełnić będzie czynności przykomórka (posterunku opowiedniczego) głównego urzędu cłowego w Oświęcimie.

Jorkasch w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 29. Października 1874. **Część XXXV.**

Nr. 62.

Ustawa

upoważniająca Radę powiatową w Nadwórnie do zaciągnięcia w interesie powiatu pożyczki w kwocie 50.000 złr. w. a. z funduszów pożyczki krajowej z r. 1873.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Rada powiatowa w Nadwórnie zostaje upoważnioną zaciągnąć w interesie powiatu pożyczkę aż do wysokości pięćdziesięciu tysięcy zł. z funduszów pożyczki krajowej r. 1873.

Schönbrunn dnia 11. Października 1874

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 30. Listopada 1874. Część XXXVI.

Nr. 63.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 10. Listopada 1874. do l. 22.177 dotyczące ustanowienia taksy leczenia i pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Przemyślu.

W moc artykułu II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 (Dz. ust. kr. Nr. 8. z r. 1870) ustanawia Wydział krajowy za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Przemyślu, począwszy od dnia 1. Grudnia 1874 r. następującą taksę:

a) od osób dorosłych na 60 ct. dziennie; zaś

b) od dzieci do lat siedmiu na 30 ct. dziennie.

We Lwowie dnia 10. Listopada 1874.

L. Sapieha.

Serwatowski.

Nr. 64.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o pozwoleniu gminie miasta Białej na pobór opłat od czynszów domowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Białej pozwala się pobierać w latach 1875, 1876 i 1877 opłaty od czynszów domowych, od każdego przedmiotu znajdującego się w obrębie miasta a podlegającego podatkowi domowo-czynszowemu.

Art. II.

Opłata ma wynosić cztery centy od każdego zeznanego i urzędownie sprawdzonego złotego reńskiego a. w. czynszów domowych.

Art. III.

Mieszkańcy miasta Białej opłacający za swe pomieszkania czynsz roczny w kwocie dwudziestu czterech (24) złr. a. w. lub w kwocie niższej, nie podlegają tej opłacie.

Art. IV.

Bliższe postanowienia względem przeprowadzenia poboru tej opłaty, uchwali reprezentacya miejska.

Kladrub, dnia 12. Listopada 1874.

Franciszek Józef m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 10. Grudnia 1874. **Część XXXVII.**

Nr. 65.

Ustawa

względem zwrotu kosztów szupasowych, wzmiankowanych w §. §. 14 i 15 ustawy państwowej z dnia 27. Lipca 1871. (Nr. 88. D. u. p.)

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustanawiam co następuje:

Art. I.

Znosi się ustawę krajową z dnia 28. Stycznia 1873 (Nr. 21. D. u. i R. kr.) i w miejsce niej obowiązują postanowienia następujące:

Art. II.

Koszta urządzenia i utrzymania stacyj szupasowych, o których wspomina drugi ustęp §. 14. u. p. z dnia 27. Lipca 1871 Nr. 88 D. u. p. mianowicie: wydatki na dostarczenie, urządzenie, opalanie i oświetlanie lokalności dla szupaśników, jako też na utrzymanie ich w dobrym stanie, tudzież na pilnowanie szupaśników i na załatwianie spraw tyczących się odsełania przymusowego, zwracać będzie fundusz krajowy gminie będącej stacyą szupasową w ryczałcie wymierzonym od każdej szupasowanej osoby, a to bez względu na czas jej pobytu na stacyi szupasowej. Jedynie tylko w tym wypadku, gdy osoba szupasowa oczekiwać musi na stacyi zbiorowej nadejścia transportu szupaśników, wymierzony ryczałt przypadać będzie od każdego dnia pobytu jej na stacyi szupasowej.

Wydatki wskazane w §. 15. u. p. z dnia 27. Lipca 1871 a mianowicie: wydatki na rewizyę lekarską, wyżywienie, oczyszczenie i odzienie szupaśników, tudzież na transport tychże i konwój, jakoteż, jeżeliby było potrzeba na wsparcia dla tych, którzy dostają paszporta przymusowe — obowiązany jest fundusz krajowy zwrócić również gminie będącej stacyą szupasową, o ile wydatki te pierwotnie przez rzeczoną gminę pokryte zostały.

Art. III.

Gmina, do której osoba szupasowana przynależną jest, winna zwrócić funduszowi krajowemu przy pierwszym wypadku szupasowania piątą część, zaś przy każdym następnym wypadku szupasowania tejże samej osoby t. j. przy rewertentach, trzecią część wszystkich kosztów w artykule II. wymienionych.

Wszelakoż osoby szupasowane tutejszego kraju, które znajdą się w możności uiszczenia kosztów szupasowych przez fundusz krajowy zapłaconych, winny zwracać temuż funduszowi pomienione koszta o tyle, o ile takowe w myśl §. 15 powołanej ustawy państwowej poniesione zostały.

Art. IV.

Wydział krajowy oznaczy co trzy lat kwoty ryczałtowe, według których obliczane i zwracane będą wydatki w Art. II. i III. wymienione.

Art. V.

Wykazane przez Wydział krajowy koszta — mające być zwrócone funduszowi krajowemu przez właściwe gminy przynależności, a względnie przez osoby szupasowane, będące w możności uiszczenia wydatków na nie poniesionych (Art. III.) — ściągają c. k. władze polityczne.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy polecam mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 15. Listopada 1874.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Nr. 66.

Obwieszczenie

c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej z dnia 6. Listopada 1874 l. 50239 o zniesieniu myta mostowego w Biertowicach na Krakowskiej drodze łączącej.

Na podstawie reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z 29. Października 1874 l. 28800 zostaje z dniem 31. Grudnia 1874 zniesiony pobór myta mostowego według drugiej klasy taryfy w Biertowicach na Krakowskiej drodze łączącej a natomiast pobierane będzie na stacyi mytniczej w Biertowicach od 1. Stycznia 1875 tylko myto drogowe za dwie mile.

Jorkasch m. p.